

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre de
l'U.C.I.F.

Difusió
controlada
per O.J.D.

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
Impressió:
Barcelonesa de
Publicacions S.A.
Dipòsit legal: 14387

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Tot el que la mort té
d'opressió, d'absurd,
d'impotència i d'agonia,
ho conté la mort del
Crist; però això només
és una de les dues cares
d'aquesta realitat que
tenim davant els nostres
ulls; l'altra és la
Resurrecció."

Romano Guardini

Any III N.º 139

Setmana del 23 al 29 de maig del 1982

40 Ptes.

Una reflexió oportuna tot preparant la visita del Papa

"No es pot ésser cristià i ignorar l'Església"

A la glossa dominical d'avui el Dr. Jubany llança un advertiment sobre la perillositat de la creença que es pot viure el cristianisme al marge de l'Església.

Un dels problemes més grans que avui preocupen l'Església, diu el Dr. Jubany, és l'existència de cristians que se senten atrets a viure llur fe lliures dels condicionaments i de les estructures de l'Església.

Les causes són moltes i complexes (tendència a viure més personalment la fe, opció estrictament religiosa, etc.), cal fer esment de la influència d'aquells autors protestants que han afirmat que la fe és la relació personal de l'home amb Déu sense intermediaris de cap mena.

L'actitud catòlica és la següent: "La fe cristiana és en la seva essència personal i a la vegada eclesial; només vivint personalment dintre de l'Església, participant en la seva vida, es pot obtenir, mantenir i viure la fe en Jesucrist".

Per a un cristià, creure en Jesucrist és compartir la fe dels Apòstols. Els Apòstols

van viure la fe en Jesucrist i la van transmetre als seus oients. Així va començar a existir l'Església. El problema fonamental per a un cristià —avui com sempre— és aquest: professar i viure la seva fe en comunió amb la fe dels Apòstols.

"¿Com es pot estimar Crist, sense estimar l'Església, si el més bell testimoni de Jesucrist és aquell de sant Pau: "Crist va estimar l'Església i s'ofereix a si mateix per ella"? (Pau VI).

La fe en Jesucrist no es pot inventar; tampoc no es pot permetre que sigui el parer individual de cadascú el que prevalgui.

Aquell gran convertit del nostre segle, que s'anomenava Charles de Foucauld, sintetitzava així la seva vivència personal: "Com més hom estima l'Església més estima Aquell del qual ella és el cos, el nostre estimat Jesucrist".

afinant

*"Aquellos
polvos..."*

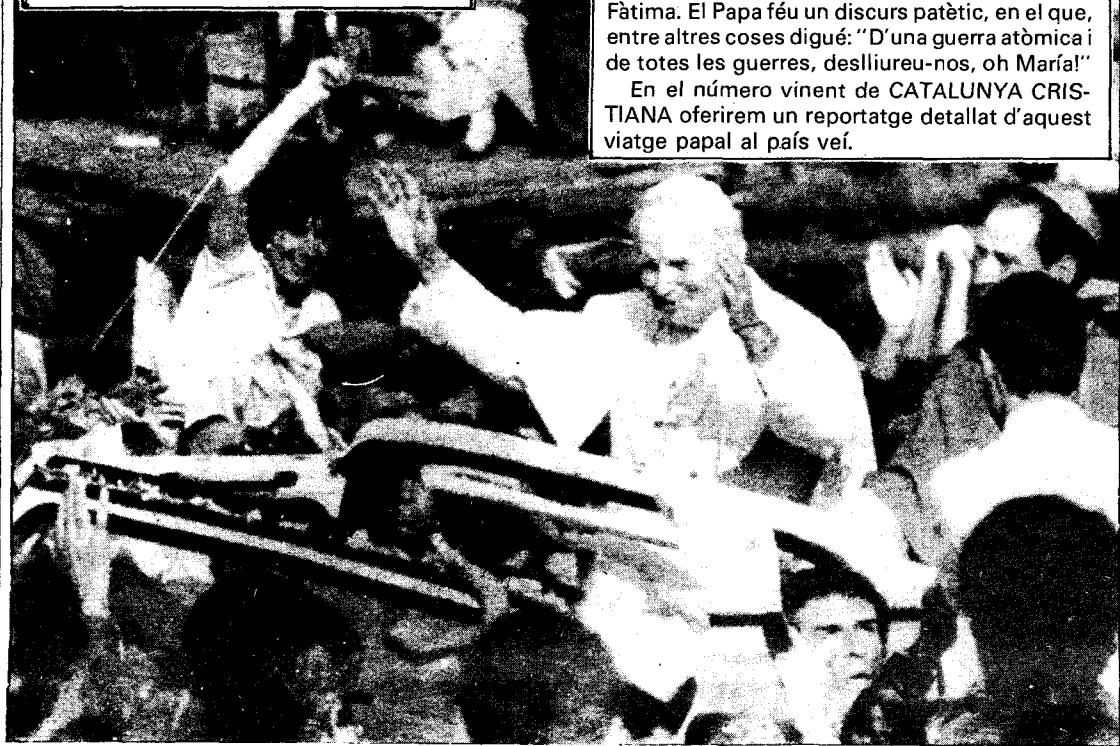
El fet lamentable de l'altre dia a Fàtima —un capellà integrista proferint "moris" i insults i intentant matar el Papa— és molt més que un episodi, "coses que passen..."

El bisbe Lefebvre, mestre del capellà en qüestió, s'ha apressat a condemnar el fet. No faltaria més! Però no n'hi ha prou. Cal estigmatitzar les arrels profundes de fets com aquest. "Aquellos polvos trujeron estos lodos" o, com deia la mare, "les escales es baixen graó a graó". Perquè un home, altrament assenyat i intel·ligent, i que professa uns ideals religiosos (com n'és de perillosa la "religiositat" salvatge!) arribi a aitals abominacions, vol dir que hi ha hagut tot un món mental, tot un caldo de cultiu ambiental, l'element fonamental del qual és finalment l'odi. Però a l'odi s'hi arriba gradualment i insensible, per la crítica inconsiderada, per la indiferència, per l'antipatia visceral, per la desafecció, pel desamor...

I aquest caldo de cultiu no és pas exclusiu, malhauradament, dels lefebvrists. "Qui sigui confrare que prengui candela..."

Joan E. Jarque i Jutglar

El Papa a Portugal:

Més d'un milió de persones vingudes en pelegrinatge d'arreu de Portugal, aclamaren Joan Pau II a la gran plaça del santuari de Fàtima. El Papa féu un discurs patètic, en el que, entre altres coses digué: "D'una guerra atòmica i de totes les guerres, deslliureu-nos, oh Maríal!"
En el número vinent de CATALUNYA CRISTIANA oferirem un reportatge detallat d'aquest viatge papal al país veí.

sumari

9

CATALUNYA
Barcelona: "Germanor",
l'autofinançament, quelcom més
que un objectiu.

11

CATALUNYA
Girona: Es recuperen dues imatges
robades fa un any.

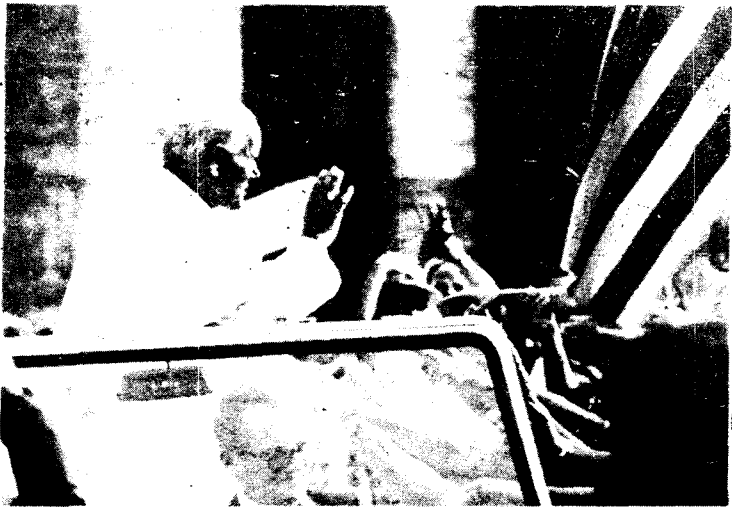
22

ESPANYA
Trobada salesiana de mil cinc-cents
catequistes a Cadis.

24

JOVENTUT
HORA 3. Un moviment al servei del
país i de l'Església.

CENTRALS
El problema de fer-se vell.

benvingut!

L'Adoració Nocturna prepara intensament la visita del Papa

Barcelona.— L'assemblea diocesana de l'ANFE (Adoració Nocturna) d'enguany, celebrada el propassat dia 9 va ser totalment dedicada a la preparació de la propera visita del Sant Pare. Com que creiem que el planteig fet per aquesta associació pot ajudar a altres associacions, parròquies o comunitats que es pregunten com fer llur preparació, reproduïm el document de treball de l'esmentada assemblea:

"La visita del Papa és una gràcia per l'Església d'Espanya, una gràcia que hem d'estar disposats a acollir.

El Papa ve, a confirmar-nos en la fe; a estimular-nos en el nostre treball; a aglutinar-nos en la comunitat.

No podem deixar que la seva visita sigui un entusiasme passatger. Hem de preparar-nos convenientment a fi que, conscients del que significa per a la nostra Església la visita de Joan Pau II, no és obstacle, sinó vehicle d'aquesta gràcia.

Anem a començar per a preparar-nos doctrinalment —tindrem una conferència doctrinal: "EN

COMUNIÓ AMB PERE"—, i després treballarem i reflexionarem junts sobre la doctrina, i sobre el programa i reflexionarem junts sobre la doctrina, i sobre el programa que ens sembla que podem realitzar, ara, i mentre el Papa estigui entre nosaltres.

A fi que et siguin d'ajut en la preparació del col·loqui, es detallen a continuació algunes pautes. No és per a dur-les contestades. És perquè les llegis pausadament, i reflexionis personalment.

Podríem tenir en compte tres punts:

a) preparació ja des d'ara, en la formació i en la pregària.

b) possibles actes a realitzar,

mentre el Papa està entre nosaltres.

c) la nostra actitud davant la col·laboració que la diòcesi ens demani.

A) Seria convenient, des d'ara i durant els mesos que ens separen de la visita del papa, dur a terme una preparació adequada de FORMACIÓ i d'ORACIÓ.

Quines idees, suggeriments, se t'ocorren per a dur-la a terme?

Què t'agradaria saber, conèixer, rebre en aquest sentit?

Què podríem fer a les vetlles d'oració d'aquests mesos?

B) Hem pensat en la possibilitat d'organitzar a la nostra diòcesi —algun dels dies en que el Papa estigui aquí— una VETLLA D'ADORACIÓ, oberta a tota l'Església diocesana i a les diòcesis veïnes.

Quina és la teva opinió sobre aquesta idea?

Com podria dur-se a terme?

Quines idees se t'ocorren per a la seva realització?

C) La visita del Papa és a tota l'Església d'Espanya —concretament a la nostra diòcesi, serà a tota l'Església de Barcelona—. No ve només per a "uns quants". Ve per a tothom. Entre tots hem d'acollir-lo.

Quina ha de ser la nostra actitud en la col·laboració?

Que ens demanen a nivell diocesà?

Com podem acollir els que vinguin de fora, per a poder veure el Papa?

Quins altres suggeriments se t'ocorren?

ESCRIVIU UNA CARTA AL PAPA

Envieu-la a "Catalunya Cristiana"

NOSALTRES LI FAREM ARRIBAR COM?

- Podeu enviar-nos cartes al Sant Pare fins a finals de juny.
- Han de ser signades per una o diverses persones.
- Poden fer constar si formen part d'un col·lectiu —parròquia, moviment, comunitat, etc.— però sempre signades per individus.
- La redacció de CATALUNYA CRISTIANA farà una selecció de les millors, fins a un màxim de dotze. Les cartes seleccionades s'imprimiran en un número especial del nostre setmanari.
- Amb les cartes no seleccionades redactarem una CARTA COL·LECTIVA DELS LECTORS DE CATALUNYA CRISTIANA AL SANT PARE amb totes les signatures. Aquesta carta col·lectiva també serà editada, junt amb les seleccionades, i aquest número especial de CATALUNYA CRISTIANA serà portat personalment al Papa un dimecres del mes de setembre.

Animeu-vos, doncs, i comenceu a escriure. En aquestes mateixes pàgines anirem publicant els noms dels qui ens envien cartes.

Lleida

"Una bona ocasió per examinar la nostra catolicitat"

Tot preparant la propera visita de Joan Pau II, la Comissió Diocesana de Lleida s'ha adreçat als fidels amb un escrit titulat "Tu ets Pere...", on diu que el Pastor Universal vindrà a enfortir la nostra fe; a peixar el nostre esperit amb l'aliment de la Veritat, per afegir tot seguit: "Aquesta visita és, doncs, una bona ocasió perquè cadascú es prepari, ens preparem, amb un bon examen sobre el nostre «sem» de cristians, de catòlics". I segueix: "Proposem-nos alguns motius a la nostra reflexió personal: D'on provenen les arrels de la nostra fe? Què és l'Església Catòlica? D'on ve? Què és allò que l'anima des de fa tant segles?"

Dóna després unes pistes per a la reflexió personal a la que encoratja, i acaba dient: "Preparem-nos ja des d'ara a la vinguda de Joan Pau II, Pastor Suprem, que ve a recordar-nos que som fills i membres de l'Església. A fer-nos viure aquesta unitat que Déu vol. A enfortir la nostra fe. Cal que ens trobi a l'aguait, en disposició plena de rebre allò que l'Esperit que apressa, empeny i acompanya el Papa, ens vulgui «dir»".

Arxidiòcesi de Tarragona

29 de maig del 1982

Jornada Diocesana d'Espiritualitat

destinada principalment a

**Clerecia - Religiosos - Religioses
Dirigents i militants**

de Moviments i Obres d'Apostolat laical

PROGRAMA

A dos quarts d'onze (A la Santa Església Catedral)

1ª PART: PRESENTACIÓ

El fet i l'experiència de les visites Pastorals del Papa

pel Dr. Joan B. Jarque, Director de «CATALUNYA CRISTIANA»

Animadors de la indispensable preparació espiritual del poble de Déu

pel Dr. Vicenç Nolla, Canonge, Delegat Diocesà per a la Doctrina de la Fe

Pausa d'una mitja hora aproximada de temps lliure aprofitable per a oració privada i confessions

2ª PART

Missa conventual concelebrada presidida pel Sr. Arquebisbe Mons. Josep Pont i Gol

Homilia: Tu... confirma fratres tuos

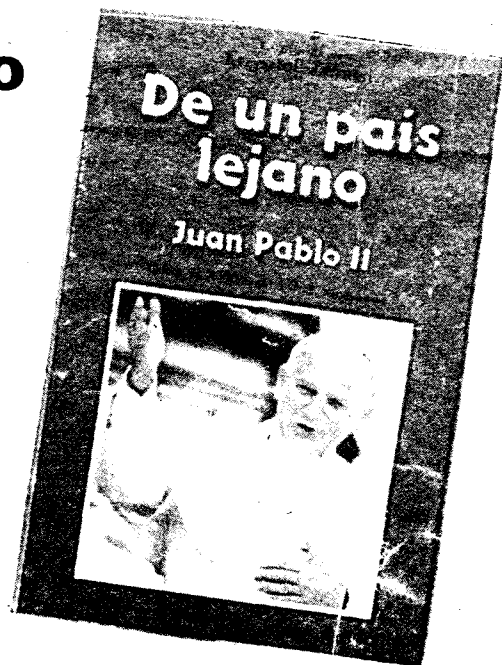
Ofertori

(En la fe i en l'unitat)

De un país lejano

Juan Pablo II

- Una història del nostre temps que alligona i encoratja.
- Creació literària de Virgilio Levi, basada en la pel·lícula de Krzystof Zanussi, que aviat es projectarà a Espanya.
- Un relat apassionant, escrit amb rigor històric i càlida fantasia, sobre la vida de Carol Wojtyla i la història de la Polònia dels últims decennis.
- Edició il·lustrada, de gran format, amb més de 100 fotografies a tot color amb imatges del film, 192 pàgines, 1000 pessetes. Edició manual, en rústica, 168 pàgines, 290 pessetes.

editorial

La dinàmica pastoral

Davant la ja pròxima visita del Papa —sols manquen 21 setmanes— hi ha una pregunta a l'aire: ¿Com serà rebut, a Espanya en general, però sobretot a Catalunya i més concretament a Montserrat i a Barcelona? A aquesta pregunta, que es refereix més aviat a l'actitud de la gent —fredor, pura curiositat, entusiasme?— s'hi ajunta l'altre, que deu donar més d'un maldecap als organitzadors: quanta gent compten que assistirà als diversos actes del programa?

A aquestes preguntes creiem que a hores d'ara ja hi ha una resposta, o de debò haurem de pensar que "Espanya es diferente" i el nostre "fet diferencial" són de categoria "transcendent". Ens atrevim a pronosticar que entre nosaltres també el Papa serà rebut amb entusiasme i que a tot arreu hi haurà multituds. El recent viatge a Portugal ha estat el que fa dotze dels viatges de Joan Pau II fora d'Itàlia. Totes les races, tots els tarannàs, totes les situacions polítiques, socials i culturals, totes les problemàtiques intra i extra eclesials han passat ja per la "prova" d'una visita papal. I arreu ha produït entusiasme i ha arrossegat multituds, perquè no ha de ser també així a casa nostra?

El problema és un altre, ens sembla. Jordi Piquer en una de les seves excel·lents cròniques del recent viatge a Portugal, fa notar de passada quelcom que ens sembla fonamental i que encara som a temps nosaltres per a posar en pràctica: "L'Església catòlica portuguesa —diu el cronista de la Vanguardia— ha aconseguit integrar la visita papal en la seva dinàmica pastoral. Heus ací perquè l'acte d'ahir (es refereix a la troba multitudinària i entusiasta amb la joventut) no ha estat un esclat aïllat, sinó el punt d'arribada d'un camí emprès per la joventut per a preparar-se per rebre el Sant Pare".

Més que la preocupació logística, important sens dubte, del nombre de gent que ateurà la persona del Papa, els cristians de Catalunya ens hauríem de començar a preocupar seriosament sobre "la integració d'aquesta visita en la dinàmica pastoral" ordinària. Ja es comença a fer, lentament, d'acord amb el nostre tarannà. I està bé així. Però d'ara endavant no s'hauria de deixar perdre cap avinentesa per a enfocar l'esdeveniment eclesial que viurem a l'octubre. No anirem a "veure Pere" sinó que "Pere mateix ens ve a veure". Ningú no ens titllarà d'il·lusos o de falsament espiritualistes si diem que serà un moment de gràcia. Altrament, què en fem del carisme de Pere: "i tu confirma en la fe els teus germans"?

La pastoral, que entre nosaltres ha de ser necessàriament missionera, cerca amb afany mitjans i ocasions per a envigorir la fe i per a proposar-la lliurement i joiosa a tothom i a casa nostra ningú no ignora quanta falta ens fan ambdues coses. Seria inexplicable que no aprofitéssim la visita del Sant Pare.

Aquest dissabte de Pentecosta milers de joves s'aplegaren al Miracle sota l'alenada del mateix Esperit de Jesucrist que davallà sobre els apostols presidits per Pere amb Maria. Tant de bo aquesta trobada —com tantes altres— marqués l'inici vigorós del camí que porti la nostra joventut i el nostre poble a aclamar el Papa, no sols d'una manera multitudinària i entusiasta, sinó amb una fe renovada i comunicativa.

col·laboració

Allò que Darwin veié i allò que no veié

El món de la cultura s'honora aquest any amb el record centenari de la mort de Charles Darwin. Amb raó l'enterraren els seus compatriotes anglesos, el 1882, a l'Abadia de Westminster, al costat de Newton. Com Newton va penetrar en els silenciosos abismes de l'espai i reduí el dinamisme dels astres a lleis matemàtiques. Darwin va mirar cap enrera, sotjà les immenses dimensions del temps i va formular, de manera no desmentida fins avui, les hipòtesis de la lenta evolució i transformació de les espècies naturals.

Després de les seves obres "L'origen de les espècies" (1859) i "La descendència de l'home" (1871), hem entès que de les mans del Creador no va sortir-ne res d'acabat i fix, sinó que tot el cosmos és un gegantesc procés —avui se sap que va iniciar-se fa més o menys uns 18.000 milions d'anys— que està en marxa i que no sabem quan i com es consumirà. A partir de Darwin, el que els alemanys en diuen Weltanschauung o interpretació del món ja no pot ésser estàtica, sinó dinàmica. A més, així és molt més bella. No solament la humanitat, sinó el cosmos sencer constitueix una formidable epopeia diacrònica realitzada entre èxits i fracassos, però a la fi sempre progressiva i ascendent. La cosmogènesi ha estat i continua essent una immensa aventura en la qual el més surt del menys, en la qual allò que és sorprenent i inesperat —per exemple que els rèptils conquereixin l'espai i es transformin en aus— es fa realitat.

Amb intenció he parlat del Creador. Perquè d'ell també en parla Darwin. Mai no va ser ateu: "En les meves més grans vacil·lacions mai no he arribat a l'ateisme", diu en una carta. Encara més, en "L'origen de les espècies" repeteix cent vegades que no pretén negar la creació del món per Déu, sinó que l'únic que nega és que Déu hagi creat les espècies vives de la manera com ara les veiem. Heus ací les paraules amb les que tanca la seva obra major: "Hi ha grandesa en aquesta opinió que la vida, amb les seves diverses facultats, fou infosa en el seu origen pel Creador en unes poques formes o potser en una sola, i que mentre aquest planeta, segons la determinada llei de la gravetat, ha anat recorrent la seva òrbita, innumbrables bellíssimes formes plenes de meravelles s'han desenvolupat d'un origen tan simple per continuar desenvolupant-se en la successió dels segles".

Només una mala lectura del llibre del Gènesi, una lectura literal i naturalista, no teològica, pogué provocar en els ambients cristians d'aleshores una reacció contra el que Darwin havia descobert. Quan per fi hem après a llegir la Bíblia en clau teològica, que és en la que

Déu va fer que s'escrivis, hem comprès que la Teologia no diu ni contradiu res del que les Ciències Naturals estudien i demostren. Mai no poden ser ciències antagòniques perquè són complementàries, ja que tenen objectes i mètodes distints.

Darwin veié més. Veié que l'evolució era un creixement progressiu, en el qual apareixien sers cada vegada més perfectes somàticament i psíquicament. Escriu en "L'origen de les espècies": "I com que la selecció natural obra solament pel bé i per al bé de cada ser, tots els atributs corporis i mentals tendiran a progressar vers la perfecció". I en "La descendència de l'home": "El món sembla haver-se preparat molt de temps per a l'aparició de l'home, el que és completament cert en quant deu el seu neixement a una llarga sèrie d'antecessors".

Així afirmava una evolució ortogènica, o sigui, caminant en una determinada direcció, buscant el ser més perfecte: l'home. Encara més, afirmava amb paraules inequívokes una evolució finalista. Teilhard de Chardin nasqué un any abans que morís Darwin, com si la providència l'hagués enviat per a recollir la seva torxa. Amb moltes més dades a la mà demostrà científicament que de fet l'evolució és ortogènica i finalista. Ara bé, si l'evolució és finalista és que està projectada per algú; si ascendeix vers un fi és que algú ha previst aquest fi i ho ha programat per tal que ho assoleixi.

Com ha pogut parlar Pere Schwartz, comentant a Popper, del "postulat darwinista de la ceguera de la naturalesa"? Com ha pogut afirmar François Jacob, premi Nobel de Medicina, que "aquesta obra mestra que és l'home és obra de ningú"? Només pel prejudici ateu o per ignorància filosòfica. Jo sóc capaç de molta fe, però no tanta com per creure que una obra mestra és obra de ningú. El Partenon o, "Las Meninas", ¿poden ser obra de ningú? Encertadament Zubiri digué en una d'aquelles inoblidables lliçons d'hivern, que fa un acte de fe molt més gran el que diu "no hi ha Déu" que el que diu "hi ha Déu".

Aquestes i altres moltes realitats que aquí no podem comentar va veure Darwin. No obstant, no va veure'n d'altres. No se li pot demanar tampoc, perquè només era un naturalista i estava mancat d'una seriosa formació filosòfica. Havia estudiat per clergue anglicà al Christ's College de Cambridge, però els anglesos mai no foren mestres en la anàlisi metafísica; la verificació d'allò que és empíric va millor al seu tarannà.

Per això quan Darwin estudia l'origen de l'home només arriba a descobrir l'evolució morfològica. S'orienta perfectament en ella,

malgrat les poques dades paleoantropològiques que posseïa, i avançar processos que la ciència posterior ha confirmat.

S'adona de les evidents i enormes diferències que existeixen entre els homínids i els homes, però sense un examen filosòfic profund, acaba: "per considerable que sigui la diferència entre l'esperit de l'home i el dels animals més elevats és només, certament, una diferència de grau". Accepta, per tant, un monisme materialista. L'home no es diferenciaria qualitativament dels simis que el precediren, seria en tot igual a ells excepte que hauria donat un pas endavant en el desenvolupament morfològic del cervell. Res essencialment nou hauria aparegut en ell.

No veié que quan apareix l'home comença a existir sobre la Terra un ser original i diferent: el ser que és capaç d'estar present en si mateix, que no solament coneix, sinó que coneix que coneix; l'home que per aquesta autoconsciència és capaç de rectificar els seus processos i de perfeccionar-se indefinidament; que és capaç de formar conceptes abstractes i principis universals i necessaris, tots ells immaterials; d'inferir les causes a partir dels efectes, de crear la ciència, de codificar drets i deures; de comunicar les seves vivències amb la increïble meravella del llenguatge i enriquir-se indefinidament en la comunicació; d'expressar-se de manera sublim amb la poesia, la pintura, l'escultura i l'arquitectura. L'home, finalment, és lliure i res material no és lliure. Que des dels primers homes fins avui s'hagi també produït un procés continu i esbalaïor de creixement psíquic en aquestes direccions; confirma la seva espontaneïtat creativa i lliure, que concretament no posseeixen els altres animals.

Ara bé, si l'home realitza de fet aquesta multitud d'actes immaterials i espirituals, específicament seus, això és argument irrefutable que posseeix un principi immaterial i espiritual que anomenem ànima. La matèria produeix efectes materials, però l'home realitza continuament actes que transcendeixen a tot allò que és material.

Teilhard de Chardin, que a més de paleontologia sabia filosofia i teologia, realitzà una síntesi brillant que avança molt sobre Darwin i ens feu veure que per explicar el procés d'hominització l'antropologia de manera completa no n'hi ha prou amb les ciències de la naturalesa. Aquestes acaben en una frontera en la qual cal cedir la paraula a la filosofia, i allí on aquesta acaba cal escoltar el que Déu ha revelat sobre l'home. És a dir, que l'home —avis als naturalistes— no és només objecte de les ciències naturals. És molt més que una pedra, un arbre o un simi antropomorfe.

Carlos Valverde

(Del "YA")

el lector escriu

Un altre viatge
cultural de
CATALUNYA
CRISTIANA

Altra vegada ha estat també de remarcable interès l'itinerari escol·lit. El dia fou esplèndid de sol i de bon aire, fresc però agradable. L'encert del cap de colla es manifestà durant tot el dia, i es respirava la benedicció del nostre entranyable Torras i Bages, tots confiats al seu patronatge.

L'assistència nombrosa i atractiva, jovial a més d'acollidora, omplia del tot les places de l'autocar; més d'un va haver de renunciar per manca de lloc. Es va tenir l'agradable companyia del fa poc temps jubilat mossèn Anton Valls, rector de l'abacial parròquia de Sant Pau del Camp, en els seus inicis pastorals, vicari de Torrelles de Foix.

Arribats a les Cabanyes lliurarem un pietós record a la casa pairal on va néixer l'il·lustre escriptor, el venerable bisbe de Vic, monsenyor Josep Torras i Bages.

Poc després, anàrem a Vilafranca, cap de la comarca del Penedès, visitant la Basílica de Santa Maria, on cal admirar el superb grup escultòric del benivolgut escultor Josep Llimona: "Cos de Crist mort desexint de la Creu".

Amb ganes de reposar, la comitiva va emprendre animosament, contenta i després d'haver comprat una mica de vi el camí cap a l'Hostal Torrents, de Torrelles de Foix, on ens donaren, i per cert molt ben atesos quant a servei, tot un bon dinar.

Amb recança hom deixa el bell lloc, ja comença l'hora del retorn. La satisfacció i alegria d'un dia ben assolit, es manifestà a l'acomiadament, desitjant-nos tots plegats que els propers Viatges Culturals de "Catalunya Cristiana" siguin tan afables i reeixits, com ho ha estat el que hem esmentat. / **Albert Mateu i Vidal.**

"¿Tots els dissabtes
són per a l'home?"

La setmana passada vaig tenir una trista experiència. Uns nuvis vingueren per a parlar del seu futur casament i el dia que els hi anava més bé era el Dissabte Sant. Aquest dia podien anar a la cerimònia parents vinguts d'Holanda i altres amics. Un altre dia no podia ser.

Vaig trigar una mica en explicar-los que el Dissabte Sant es un dia a-litúrgic (en el qual només s'administren sagraments si hi ha urgència). Se'n anaren sumisos però sense entendre-ho. I el que és

pitjor, sense poder celebrar el seu casament —l'únic casament de la seva vida, és clar— el dia que havien desitjat.

Em vaig quedar trist i pensant impotent que no, que TAMBÉ EL DISSABTE SANT ÉS PER A L'HOMME I NO AL REVÉS.

Jesús, al cel, haurà beneït el seu matrimoni aquest dia que desitjaven. / **Angel Pons.**

La Capella del
Santíssim de
Montserrat

Erem quatre amics i parlàvem del viatge del Sant Pare a Espanya. En començar la conversa tots estàvem d'acord en que calia que el Papa visités Montserrat. Però en acabar-la ja no ho veiem tan clar.

Motius? Ens semblava que el primer que faria el Papa, en cas d'anar a Montserrat, seria visitar la capella del Santíssim i pregar davant del Senyor.

Aquella capella, que desentona del conjunt de la basílica i del monestir, no solament és d'un gust artístic dubtós, sinó que pot donar al Sant Pare una idea equivocada de la pietat i del sentit litúrgic dels catòlics de Catalunya.

Aquell ressuscitat del retaule, que sembla un fantasma amb cara de marginat social; el sagrari; el fèmur que hi ha al frontal de l'altar i que és una caricatura de l'arqueta de relíquies que es troba als altars cristians, etc.

Estem equivocats? Exagerem? Què en pensen altres lectors de C.C.? / **Ramon Garcia i Serra.**

Més informació sobre
la cooperativa NET

Voldríem ampliar alguna de les informacions aparegudes en el nostre setmanari CATALUNYA CRISTIANA de la setmana del 2 al 8 d'aquest mes de maig, que fan referència a la cooperativa NET, dedicada fonamentalment a la neteja de magatzems, locals comercials, escales, parkings, etc., nascuda amb el suport de Caritas diocesana.

Actualment després d'alguns mesos de rodatge ja podem oferir una serietat i professionalitat a tots aquests tipus de treballs, així com també un servei ràpid. Per a qualsevol informació tant a particulars com a empreses o entitats donem la nostra adreça: Cooperativa NET, c/ Aurora, 12. Tel. 329 83 01. Barcelona. L'horari és: de quatre a sis de la tarda. / **Cooperativa NET.**

La festa de la Santa
Creu a Cabriels

Sóc un subscriptor del setmanari i, aquesta setmana llegint-lo he trobat a faltar a la secció "Cada dia és festa", la referència a la Festa Major de la Santa Creu (3 de maig) a Cabriels, patrona de la parròquia i del poble i que se celebra des de la seva separació del poble i parròquia de Vilassar de Dalt. També, si no els consta, celebrem Festa Major per Santa Elena, co-patrona de la parròquia, el dia 18 d'agost. /

Alfred Casanovas.

CASA TORRES

TEIXITS NOVETAT
SENYORA

Gasses, creps
llisos i estampats

Passeig de Gràcia, 118

petits anuncis

Un anunci a
Catalunya Cristiana equival
a 6 dies
de publicitat efectiva

Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

BORSA DE TREBALL

OFERIMENTS

AUXILIAR comptable, facturació, caixa, etc.
INEM-01820056

AUXILIAR administrativa amb experiència completa.
INEM-17.228.958

AUXILIAR administrativa
INEM-31.282

AJUSTADOR i fresador amb experiència.
INEM-29.161

AUXILIAR administrativa en practiques matins.
INEM-31.705

CONSULTOR-analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil

SECRETARIA, administrativa.
INEM 45.120.109.

SECRETARIA, per a indústria química.
INEM 17.490.195.

ADMINISTRATIU expert amb alemany i francès.
Contracte mercantil

ASSESSOR d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil

PINTOR-decorador a domicili, ordenança o cambrer.
Contracte mercantil

VENEDOR per a formar, relacions públiques o auxiliar comptable.
INEM-116.116

VENEDOR de nivell o cap de vendes béns industrials INEM-18.808.007.

SOTS-DIRECTORA, o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4119321.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a l'Associació Cristiana de Dirigents, Telfs. 318 77 21 - 318 79 77.

PETITS ANUNCIS

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadret, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci, a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on Barcelona-7

NOM

ADREÇA

POBLACIO

Tel.

PREU LINIA

50 ptes.

100 ptes.

150 ptes.

200 ptes.

250 ptes.

300 ptes.

350 ptes.

Si voleu que el vostre anunci sigui publicat durant alguns dies, especifiqueu el mes i remarqueu amb una creu els dies elegits. Calculeu l'import que haureu d'abonar, multiplicant el preu de l'anunci pel nombre de dies.

Mes dies

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona 7, amb 48 hores d'antelació.

CATALUNYA

Igualada, contra la campanya dels "3 anys democràtics"

L'equip de govern de l'Ajuntament d'Igualada, s'ha manifestat públicament contrari a la campanya promoguda per la Diputació de Barcelona.

"Creiem que no hi ha cap necessitat d'enaltir la nostra actuació, tot mirant enrera i reprovant l'actuació dels equips que ens han precedit en els últims 40 anys de govern no democràtic. Pobre concepte deuen tenir de si mateixos els ajuntaments actuals, que per enaltir la seva eficàcia creuen que han desacreditat els anteriors. El nostre equip de govern creu que l'actuació i les obres que deixarem en acabar el nostre mandat seran la millor proclamació de l'eficàcia i del pas positiu del primer ajuntament democràtic, com per a la vida municipal. Per aquest motiu, doncs, el nostre equip de govern rebutja contribuir directament i indirecta a la campanya de la Diputació de Barcelona. No obstant això, volem fer palesa la nostra convicció favorable a les institucions democràtiques".

Volent que la Fageda d'en Jordà sigui un parc públic

El president de la Diputació de Girona, ha manifestat que la cèlebre Fageda d'en Jordà ha de conservar-se tal com és perquè pugui ésser admirada i gaudida com a parc públic. Va afegir que "referent a la masia i les terres que l'envolten, podrien convertir-se en una finca experimental, en la qual es realitzin explotacions integrals de la terra, sessions científiques, estades d'estudiants, etcètera".

Al seu entendre la Fageda, adquirida fa un any per trenta milions de pessetes, ha de tenir una funció polivalent.

Incúria de l'Estat en la N-152

Remarcats els més importants projectes de la Generalitat per a Girona, no podem deixar de queixar-nos que l'Estat en una carretera de la seva competència com el tram Ripoll-Puigcerdà de la N-152, manifesti tanta desídia com la que revelen l'estat del paviment i la manca de rails de seguretat en no pocs trossos del port de Toses. Hom pot entendre que, un cop acabat l'hivern, el paviment d'aquest tram es trobi una mica deteriorat, però no hi ha cap justificació perquè no estigui ja en reparació. No obstant això, ningú ni res, només una culpable incúria, pot explicar perquè no s'han col·locat ja fa molts anys els pertanyents rails de seguretat als trossos mancats d'ells i que constitueixen greus perills degut als esfereïdors barrancs que hi ha prop la carretera. Quant temps caldrà esperar per tal de comptar amb instal·lacions tan imprescindibles?

Quasi un quilòmetre de túnel realitzat al Cadí

"Amb el túnel del Cadí s'evitarà l'aïllament de comarques catalanes importants, com la Cerdanya i el Berguedà, i es reforçarà l'eix del Llobregat, eix natural de Catalunya en el qual va produir-se el creixement econòmic i industrial d'aquesta terra", va manifestar el director general del Túnel del Cadí, S.A.

"El túnel i els accessos totalitzen 23 quilòmetres; hom preveu que pugui inaugurar-se el 1984, i el peatge serà d'unes 300 pessetes, aproximadament.

ESPANYA

Pensions per sota del salari mínim

El 84 per cent dels jubilats i pensionistes espanyols cobren salaris per sota del Salari Mínim Interprofessional, que actualment és de 28.440 pessetes.

Aquesta dada s'especifica en la ponència de la Coordinadora de Jubilats i Pensionistes de Barcelona, que va començar el segon congrés de Catalunya.

També hom remarca que en els últims cinc anys, ha disminuït en més de vint punts el pressupost global que l'Estat dedica a pensions, ja que el 1978 es dedicava el 30 per cent dels pressupostos generals i el 1982, solament un 10 per cent.

La ponència critica el Govern, per considerar que "el 1981 no es distribuïren entre els pensionistes la totalitat de la massa de pensions aprovades a les Corts, uns dotze mil milions de pessetes, sinó que va quedar bloquejada per la Seguretat Social.

Menorca gairebé sense criminalitat

Menorca és el l'indret de l'Estat espanyol amb més alt percentatge de delictes descoberts, de tots els que allà es produeixen. No obstant, l'índex de criminalitat és el més baix de tot el país.

Un jesuïta, nou president de la CONFER

Els superiors majors religiosos de tot l'Estat, elegiren president de la Confederació Espanyola de Religiosos (CONFER) al pare Ignacio Iglesias González, de la Companyia de Jesús.

El pare Iglesias és en l'actualitat provincial dels jesuïtes d'Espanya. Va néixer a Monleras (Salamanca), el 26 de maig del 1925, en una família de la qual cinc dels sis fills són religiosos. La Confederació Espanyola de Religiosos és una organització que pretén fomentar la relació entre els diversos ordes religiosos.

MUNDO

Per a comprar carn o llet a Moscou, hom ha d'aixecar-se a primera hora del matí

Una enquesta feta l'any passat a 782 emigrats, ha aportat noves proves de l'empitjorament de la situació dels aliments a la Unió Soviètica. Segons aquesta enquesta, la carn i la llet i els seus derivats són racionats sovint i només quatre dels divuit productes principals del país es troben a les botigues la major part del temps.

Un metge de Moscou, va dir que l'escassetat i la cada vegada pitjor qualitat dels aliments ha fet que augmentin les malalties intestinals.

"Per a comprar llet, carn o mantega, hom ha d'aixecar-se a primera hora del matí i anar als

afores de la ciutat", ha dit un emigrat de Moscou.

Segons l'esmentada enquesta, que abraça a persones de 102 ciutats i pobles soviètics, només el pa, el sucre, la margarina i el peix en conserva, poden trobar-se normalment a les botigues de queviures.

A França hi ha més gossos que infants

La població canina de França puja a nou milions d'exemplars, la qual cosa suposa una xifra superior a la població d'infants amb menys de deu anys. Hom calcula que, cada any, els francesos gasten uns 300.000 milions de pessetes en gossos.

punt de vista

Les Malvines i el món

Per Josep Fauli

El conflicte de les Malvines, més enllà de les implicacions intrínseques de guerra i morts, posa un atac frontal a aspectes diversos de les relacions internacionals. Precisament per tractar-se d'una crisi inesperada i atípica, les conseqüències són, en aquest aspecte, molt importants. El xoc entre argentins i britànics, en enfrontar dos països occidentals, ha provocat situacions poc habituals.

D'una banda, per reacció, ha apropiat l'Argentina a l'URSS en una carambola estrambòtica que, si més no en alguns aspectes, posa de la mateixa banda la màxima capital del comunisme mundial amb els militars argentins ferotjament anticomunistes. D'altra banda, i, sens dubte, amb relació amb això apuntat, Washington, capital inventora de monroisme, contradiu la teoria pròpia i es posa de banda d'un país no americà. Més encara: a l'interior mateix de l'Argentina, l'oposició democràtica, tot i l'enemistat amb la dictadura, per nacionalisme, es veu obligada a donar suport, si més no parcial, als militars. (Clar que les mares angoixades de la plaça de Mayo proclamen que les Malvines són argentines, però que llurs fills desapareguts també.)

Pel mateix govern espanyol, els problemes no han estat pas petits. Perquè tots els anys de la democràcia, abocats a una política en favor de l'OTAN i del Mercat Comú, han perdut vigència en adoptar una posició de suport a les tesis argentines. I el possible paral·lelisme amb Gibraltar, donada la implicació britànica, ha frenat els progressos que s'esperaven en relació amb la colònia del Reialme Unit a la península.

A més, els militars argentins s'han jugat el prestigi i, per tant, la permanència al poder. I el govern de la senyora Thatcher depèn de la resolució de la crisi. I el mateix Reagan ha anat molt enllà amb la política de suport i amb el fracàs de les negociacions de Haig...

La crisi, doncs, ultra el mal intrínsec de mort que calia estalviar-se i de destruccions que no menen a cap bon port, ha provocat una mena de desequilibri mundial, a les relacions entre estats i els governs d'alguns d'aquests.

L'ONU, per la seva banda, assisteix una vegada més als espetecs impotents. La manca d'eficàcia, però, resta parcialment compensada per la tenacitat negociadora del seu Secretari General i el respecte que inspira la seva posició imparcial i només a favor de la pau.

claret

Roger de Llúria, 5 - Barcelona-10 - Tel. 301 08 87

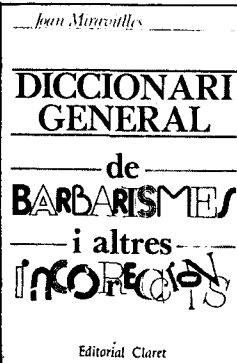
DICCIONARI GENERAL DE BARBARISMES I ALTRES INCORRECCIONS.

Joan Miravittles.

Més de 5.600 barbarismes i incorreccions. Indicació de la procedència amb la versió correcta.

Amb la col·laboració del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya.

Col·lecció Pompeu Fabra n.º 10. 224 pgs. 275 ptes.

PARLEU BÉ EL CATALÀ. Ramon Caralt. 12.ª ed. 80 pgs. 100 ptes.
PARLEU BÉ EL CATALÀ II. NORMES PRÀCTIQUES. Manuel Casanoves. 2.ª ed. 400 pgs. 350 ptes.

PARLEU MÉS BÉ EL CATALÀ. Antoni Ferrer. 7.ª ed. 160 pgs. 160 ptes.
VOCABULARI AUTOMOBILÍSTIC. A. Ricart i F. Merenciano. 32 pgs. 25 ptes.

ELS VERBS CATALANS CONJUGATS. J.B. Xuriguera. 11.ª ed. 320 pgs. 250 ptes.

ESCRIVIU BÉ EL CATALÀ II MANUEL D'ORTOGRAFIA. M. CASANOVES. 5.ª ed. 144 pgs. 170 ptes.

NOU DICCIONARI DE LA LLENGUA CATALANA. J.B. Xuriguera. 4.ª ed. 834 pgs. 800 ptes.

GRÀCIA I DESGRÀCIA DE LES TRADUCCIONS LITERALS. J.M. Soler. 126 pgs. 120 ptes.

Editorial Claret

Davant d'un milió de pelegrins el Papa va demanar a la Verge:

"Que el món pugui deslliurar-se de la guerra atòmica"

Un milió de persones, segons càlculs de la policia, va aclamar el dimecres, dia 12, a Joan Pau II pels carrers de Lisboa, el primer dia de la seva visita a Portugal.

El Papa va dirigir-se a última hora de la tarda a Fátima per donar gràcies a la Verge Maria per sobreviure a l'atemptat de l'any passat.

Entrevista amb sor Lucía, testimoni de l'aparició

La jornada del dijous, dia 13 de maig, es desenvolupà a Fátima segons el programa pre-

vist, malgrat l'intent d'agressió del dia anterior.

Joan Pau II s'entrevistà a soles amb sor Lucía, supervivent dels tres pastorets als quals s'aparegué la Verge, el 1917.

L'esplanada, plena de fidels de gom a gom

Després d'entrevistar-se amb sor Lucía, el Papa concelebrà una missa en la que va pronunciar l'homilia i féu una pregària d'ofrena i consagració del món contemporani a la Verge Maria.

Durant l'homilia, Joan Pau II

demanà que "el món pugui deslliurar-se de la fam i de la guerra, de la guerra nuclear, d'una autodestrucció incalculable i de tot tipus de guerra".

També va demanar a la Verge la fi del conflicte entre Gran Bretanya i Argentina. Els milers de pelegrins que omplien de gom a gom la plaça del santuari interromperen el discurs del Papa per aplaudir l'oració de Joan Pau II a favor de la pau a les Malvines.

N. de la R.: En el pròxim número oferirem unes pàgines especials de tot el viatge de Joan Pau II a Portugal.

El pare religiós i el capdavanter polític

ROMA (Del nostre corresponçal).— La visita llampec del president dels Estats Units, Reagan, al Papa, fou d'una importància certament sense parangó. La dramàtica situació internacional no exigeix menys i és de suposar que la part del lleó se l'enduen els tres focus cremants de Polònia, Afganistan i, sobretot, les Malvines. Una idea de l'interès de l'encontre —i de les esperances posades en ell— és que l'opinió pública nord-americana assistí en directe a l'esdeveniment per televisió via satèl·lit. Una opinió pública encara traumatitzada pel fet tremend de l'enfonsament del creuer "General Belgrano" i per la possibilitat que hagi estat amb l'ajuda —malgrat els desmentiments oficials— logística nord-americana.

Naturalment, el més substancial de l'encontre quedà en la conversa privada del Pare religiós i el capdavanter polític. Només parcialment es facilità una nota oficial dels continguts, però així i tot no se sap quins foren els punts en els quals Joan Pau II centrà el seu interès i la seva esperança personal.

Apart de l'esforç en la recerca de concretes solucions de pau, el Papa creu i desitja un relleuament de l'eficàcia negociadora dels organismes internacionals, tan mediatitzats en les seves decisions per la voluntat unilateral, moltes vegades arbitrària, de les grans potències. Pel Papa, la possibilitat de solucions eficaces passa per la intel·ligència, bona voluntat, magnanimitat i amplitud de mires polítiques de grans i petits, expressa-

des en els fòrums internacionals especialment creats per a la tutela de la pau. Voluntat del Papa, que sobretot és expressió de principis fonamentals i sentiments profundament vius entre els homes; així s'explicava el Papa davant la multitud el passat 2 de maig.

Els observadors pensen que el Papa tampoc ha deixat d'expressar el seu desig d'una col·laboració més genuïna entre els Estats Units i els països d'Amèrica llatina, així com a Polònia. Sobretot en el primer dels casos, masses reticències i ferides recents inclús, que cal esmenar mitjançant actes de veritable bona voluntat.

Finalment, un punt ineludible és la necessitat de limitar l'armament, especialment l'atòmic. I com a problema estretament vinculat, atendre la qüestió sempre gravíssima de la fam en el món. Els termes amb els quals el Papa va plantejar aquestes qüestions són els mateixos de la Pontificia Acadèmia de Ciències, entregant directament a mans dels caps d'Estat, també a Moscou i a Washington.

La situació, segons Joan Pau II, és "dolorosa i preocupant", per les precioses vides ja sacrificades, però encara més per les que poden ser-ho en el futur. ¿A qui beneficia la situació actual, i l'actual política de blocs? Tota la comunitat internacional és la que ha de tenir la paraula protagonista. Si el Papa assolí convèncer d'això a Reagan, el món i la seva aspiració de pau poden guanyar molt.

E. Planas

Joan Pau II l'ha resumit en oració i conversió

El secret de Fátima

La història de Fátima s'inicià el 13 de maig del 1917, quan la Verge s'aparegué als tres noiets que pasturaven el seu ramat prop de la cova d'Iria. En les seves aparicions, la Verge revelà tres secrets, dos dels quals féu públics Lucía, l'única supervivent dels pastorets.

Els tres secrets de Fátima

El primer dels secrets es refereix a l'anunci que féu la Verge que dos dels pastorets moririen aviat.

El segon secret, redactat per la germana Lucía el 1941, es refereix a la predicació sobre la conversió de Rússia.

El tercer dels secrets, també redactat per la germana Lucía el 1943, fou enviat segellat al Vaticà a finals del pontificat de Pius XII, qui sense llegir-lo va trametre'l al Sant Ofici. El 1967, cinquantenari de les aparicions, Pau VI llegí el secret i el diposità en un dels arxius més reservats del Vaticà.

D'aquest tercer secret se n'han publicat textos falsos i el més conegut, que data del 1963, deia que "un gran càstic colpejaria la humanitat en la segona meitat del segle XX... foc i plom caurien del cel i les aigües dels oceans es canviarien en vapor... moririen milions i milions d'homes". La germana Lucía desmentí, no obstant, que aquest fos el tercer secret que li donà la Verge.

"Voleu que us reveli un secret?"

Joan Pau II volgué respondre a l'interès mundial que existia sobre el famós i misteriós tercer secret de Fátima, amb una broma: "Voleu —digué— que us reveli un secret? És senzill i ja no és un secret: reseu, reseu molt, reseu la tercera part del rosari cada dia".

És l'Església la que jutja les revelacions privades

Després el Papa Wojtyla, en la seva important homilia, pronuncià el matí del dijous dia 13, a la gran plaça de Fátima davant quasi un milió de persones, després de recordar les paraules del Concili: "No ha d'esperar-se cap altre revelació pública abans de la gloriosa manifestació de Nostre Senyor Jesucrist", Joan Pau II afegí que és l'Església la que "jutja les revelacions privades segons el criteri de la seva conformitat amb aquella única revelació pública".

Fátima? Segons el Papa Wojtyla, "l'església acceptà el missatge de Fátima, sobretot, perquè aquest missatge —digué— conté una veritat i una crida que, en tot el seu contingut fonamental, són les veritats del propi Evangeli". Encara ha dit més: "El contingut de la crida de Nostre Senyora de Fátima està profundament arrelada a l'Evangeli i en tota la seva tradició, que l'Església se senti interpelada per aquest missatge".

Joan Pau II, més explícit que Pau VI

Mentre Pau VI que el 1967 havia vingut també a Fátima a resar a la Verge d'aquest santuari, havia volgut separar el problema de les aparicions del de la fe dels pelegrins, negant-se a conversar amb l'única vident encara viva, la carmelita germana Lucía, i no havent pronunciat mai la paraula "aparició", aquesta vegada Joan Pau II ha estat més explícit. Ahir al matí va anar al convent on està hostatjada la vident i, segons fonts oficials vaticanes, "conversà privadament amb ella durant vint minuts". D'aquest col·loqui no ha estat possible conèixer el contingut. Després el Papa, abans de començar la missa, s'apropà a la germana Lucía davant del milió de persones i va abraçar-la i besar-la públicament.

Tampoc no va refusar el Papa pronunciar la paraula "aparició". Durant el sermó digué literalment: "Vinc avui aquí perquè exactament en aquest mateix dia l'any passat tingué lloc un atemptat a la vida del Papa, que misteriosament coincidí amb l'aniversari de la primera aparició a "Fátima", el 13 de maig del 1917". I afegí que aquesta coincidència li havia fet pensar en "una crida especial per a venir fins aquí".

Segons Joan Pau II el missatge de la Verge de Fátima pot resumir-se en tres punts: primer, una crida a la conversió i a la penitència —i comentà que això és avui més actual que mai "en una societat amenaçada per l'apostasia i per la degradació moral"—; segon, la necessitat de resar, i de resar concretament, digué el Papa, una tercera part del rosari cada dia, i finalment, un record vers els pecadors, "perquè es converteixin".

Vaticà dia a dia

Els partits polítics han donat suport a la visita del Papa

Alvaro Cunhal, dirigent del Partit Comunista més radical i prosoviètic d'Europa, ha estat en el grup de capdavaners polítics que el dia 14 acudiren a la Nunciatura Apostòlica per a complimentar el Papa.

Tots els partits i organitzacions polítiques han donat suport a la visita de Sa Santedat a Portugal, amb exclusió d'algun petit grup d'extrema esquerra. Els comunistes han adoptat una actitud de gran respecte davant l'arribada de Joan Pau II.

Operació de completa seguretat

El seguici que acompanyà Sa Santedat des de Roma estava format per vint-i-quatre personalitats de la cúria, entre elles el Secretari d'Estat, cardenal Casaroli; el substitut en la Secretaria d'Estat, arquebisbe Martínez Somalo, y el degà del Col·legi Cardenalici, Carlo Confalonieri, de vuitanta-nou anys.

Setze policies, prèviament preparats, el protegiren directament les vint-i-quatre hores del dia, i en l'operació completa de seguretat muntada pel Ministeri de l'Interior es féu ús de totes les forces d'ordre del país, en un desplegament considerat sense precedents.

Joan Pau II sobrevolà Espanya

Per primera vegada després de la seva elecció, el Papa, el proppassat dia 12, vers el migdia, quan es dirigia de Roma a Lisboa per la seva visita a Portugal, sobrevolà Espanya.

Joan Pau II passà sobre la vertical de les Balears, València, Madrid i Extremadura. Des de l'avió trameté un missatge de salutació a tots els espanyols. El Papa, en veure els nostres camps i ciutats, pensaria en Espanya i en la seva pròxima vinguda aquí. El vol, tornà a repetir-se en sentit invers, el dia 15 a última hora.

Més d'un milió de pelegrins a Fàtima

Amb motiu de la vinguda del Papa a Fàtima, més d'un milió de pelegrins han acudit al

cèlebre santuari marià. Molts d'aquests grups han arribat fins a Cova d'Iria a peu, cosa que els ha exigut un dur esforç, ja que algunes persones caminaren fins tres-cents quilòmetres, raó d'uns trenta-cinc per dia. Un estil de pelegrinatge com el que encara avui dia es fa a Polònia.

La vila de Fàtima, que únicament té cinc mil places hoteleres, hagué d'obrir les seves portes a un milió de pelegrins, cosa que fàcilment pot donar idea dels problemes que aquests dies es plantejaren a aquesta petita població.

La visita del Papa i els mitjans informatius

El clima popular ha estat molt favorable a la visita de Joan Pau II, segons ha comentat l'enviat especial de *La Vanguardia*, Jordi Piquer. Un exponent d'això ha estat l'actitud dels mitjans informatius. La premsa ha dedicat aquests dies amplis espais a la seva persona i a les relacions entre el Vaticà i Portugal.

Per la seva banda, la televisió preparà una àmplia cobertura informativa, que pràcticament inclogué la transmissió en directe de tots els actes. Per això va comptar amb l'ajuda d'equips arribats d'Espanya i de França.

Una nota negativa de la presència del Papa a Portugal

Una nota menys positiva que cal recollir de la visita de Joan Pau II a Portugal, prové de les confessions que formen l'Aliança Evangèlica portuguesa. Declinaren la invitació per a participar en la recepció que Joan Pau II oferí als capdavaners de les confessions cristianes i altres grups religiosos.

Fou una nota negativa en un context particularment favorable al Papa.

Acompanyat del seu metge personal i d'una ambulància

Joan Pau II fou acompanyat a Portugal pel seu metge personal, el doctor Buzzonetti, i pel metge portuguès doctor Rocha i Silva.

Al mateix temps el seguia una ambulància amb un equip altament sofisticat, que permet muntar instantàniament una sala de reanimació, allí on es trobi, per a solucionar qualsevol emergència.

documents

“Aggiornamento” i modernització?

En l'audiència concedida recentíssimament als Bisbes de les Províncies Eclesiàstiques espanyoles de Burgos i Pamplona, el Papa acaba de referir-se, altra vegada, al fenomen, que tant el preocupa, de la secularització de la vida i la necessitat d'oposar-hi eficàcia. Va dir-los: “El moviment de la secularització va en augment i planteja als vostres fidels munió de dificultats”. L'afirmació, categòrica, és greu i que les conseqüències són preocupants és massa veritat perquè pugui ésser posat en dubte o acceptat lleugerament.

El fenomen segurament resulta complex i difícil d'explicar. Però ens trobem davant d'un problema plantejat i no tenim més remei que encarar-nos-hi valentament amb ganes de resoldre'l entre tots, cadascú des del seu lloc i amb els propis recursos. Les més altes instàncies de l'Església l'han estudiat a fons i han marcat el camí de la solució. El Papa n'assumeix la responsabilitat. El poble de Déu —vull dir: tot el gros del ramat— en té prou amb seguir la ruta marcada pel pastor, que el precedeix. No ha d'inventar res. En tot cas, només les modalitats de la seva docilitat i obediència sinceres i lleials.

Prescindint d'òbvies consideracions, que podia haver fet, el Papa va anar de dret a indicar el remei. Aquest no pot ser ni fàcil ni ràpid, d'efectes immediats, espectaculars. Es tracta, com a primera providència, d'oposar un dic de contenció en el terreny de la fe i de la vida cristiana, a la riuada invasora. La solució plena i totalment satisfactòria, per força ha d'ovir-se a llarg termini. Es desprèn lògicament del text pontifici que copiarem tot seguit. Això comptant amb una escrupolosa aplicació de la teràpia i un sentit de responsabilitat viu en aquells qui directament o indirecta han de tenir part en l'operació.

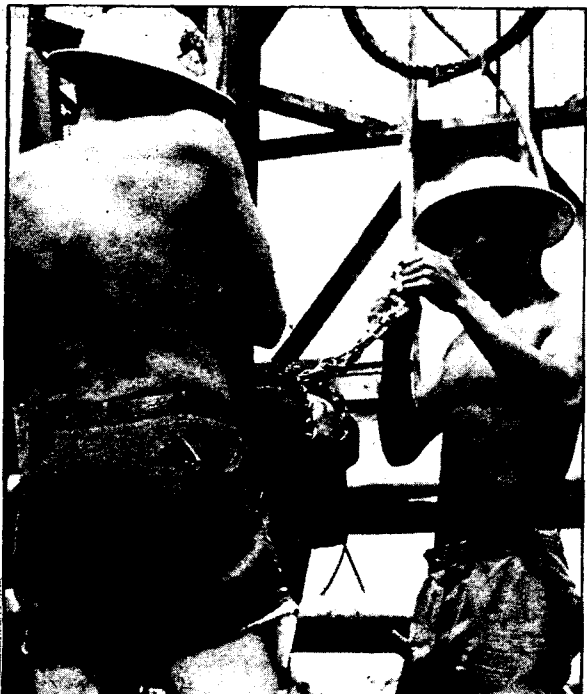
Cal fer alçaprem, d'antuvi, en un treball molt seriós de formació en la fe dels fidels “a fi d'ajudar-los eficaçment a mantenir viva la llur consciència cristiana i eclesial, renovant, si cal, els esforços i els mètodes del treball formatiu. I continua el Papa: “La tasca comporta una evangelització intensa i extensa. Haurà d'arribar als camps de la infància, de la joventut, dels moviments d'apostolat, de preparació al matrimoni de les joves parelles, dels adults i de la tercera edat”. Com qui diu: s'ha de replantejar i reprendre de nou tota la labor catequètica i formativa del poble de Déu. Sense demora, la reeducació en la fe ha de començar en tot l'ample front dels cristians d'avui i no deixar-ho pels de les generacions que vinguin. Improbable labor! Sempre fou més fàcil construir un edifici nou, que refer-lo i renovar-lo després d'haver-se deteriorat amb el temps i devingut, en tot o en part, inservible.

Es conscient, el Papa, de la decisió, coratge, seriositat i formalitat indispensables en una tasca així de fonamental. En aquest convenciment reclama la cooperació de les millors energies disponibles, les primeres forces vives, diu ell, i no de forma superficial, ans amb criteris de divisió del treball —cosa interessantíssima (la diu l'antic treballador de fàbrica)—, això sí, anclats en l'ortodòxia i en la tradició de l'Església, però ajustats als temps d'avui, tal com ells són, i amb llurs exigències. Tot en la línia d'«aggiornamento» del Papa Joan.

V. N.

Les reclama Joan Pau II en un discurs a obrers belgues

Associacions lliures pels treballadors

“En la lluita inherent al dret sindical, no totes les finalitats estan justificades, no totes les vies són equivalents, no tots els camins són bons”, digué el Papa a una delegació de treballadors belgues de la construcció i de la fusta.

Joan Pau II reafirmà el “dret inalienable que a tot arreu, a tots els països i sota tots els règims, els treballadors puguin formar associacions lliures i autogestionades per a assegurar i defensar, de manera solidària i pacífica, les justes condicions de treball i de salari, condicions de vida dignes per ells i les seves famílies i per exercir així la seva part de responsabilitat en l'organització del treball”. Tot això —afegí el Papa— ha de dur-se a terme “tenint en compte el bé comú de conjunt de la nació”. Aquest és pel Papa “un dels millors «tests» d'una societat sana i democràtica”.

CENTENARI DE
SANT FRANCESC D'ASSÍS

Sortides especials als llocs franciscans:

- 11 de juliol.
- 8 d'agost.
- Visitant: Assís, Gubbio, La Verna, Perugia i Florència.

Informes i inscripcions:

VIATGES INTERNACIONAL EXPRES

Departament Religios

Rambla de Catalunya, 10 1.º 5.ª. Tels. 317 33 32

i 317 48 82. Barcelona-7

URGELL

El Bisbe d'Urgell abordà el tema amb motiu de la VI Jornada de la M.C.S.

Diàleg ancians-mitjans de comunicació social

La Seu d'Urgell.— Carta Pastoral del Bisbe d'Urgell, responsable de M.C.S. a Catalunya i membre de la comissió de M.C.S. de la C.E.E., amb motiu de la XVI Jornada de les Comunicacions:

"El Papa Joan XXIII deia «la vellesa ha de ser per a mi motiu de silenciosa joia interior». És cert. Això, però, no està en contra de la necessitat d'estar informats. Perquè la vida ha de ser un creixement continuat. La indiferència de l'ànima i la pèrdua de l'esperança són els pitjors mals que poden afectar un ancià. Allò que escriu el salmista: «les forces m'abandonen, s'apaga la llum dels meus ulls. Fins els meus amics s'allunyen de mi».

Prenent el sol, asseguts prop d'una finestra o davant de l'aparell del televisor, els ancians esperen asseguts que algú arribi fins a ells. Necessiten comunicar-se. Les relacions humanes directes i afectuoses, especialment. Però també els M.C.S., el periòdic, la revista, la ràdio.

A uns els falla la vista, a d'altres l'oïda. Són barreres a la comunica-

ció. Més difícils de superar si tenim en compte que també els disminueix la capacitat econòmica i alguns instruments són avui més sofisticats i més cars.

Hi ha encara un altre obstacle, potser el més greu: les distàncies psicològiques que produeix el canvi cultural. Diferències de llenguatge, de sensibilitat. Els ancians no són els consumidors ideals als quals es dirigeixen els nostres mitjans.

Com ho farem per atendre el diàleg amb aquesta part, cada vegada més important de la nostra societat? Ells tenen dret a una comunicació oberta que els faci créixer interiorment, i els doni la seguretat que caminen al nostre costat. No s'hauria de sentir la frase «ja no som d'aquest món».

És clar que l'excessiva dependència dels M.C.S., especialment d'un de sol, produeix també una manipulació. Sovint he vist persones, d'aquestes que no es mouen de casa, alterades i traumatitzades per la influència informativa i repetitiva d'algun M.C.S. Res no pot

substituir la vida. I, per això, els ancians necessiten, abans que tot, amistat humana i participació directa en els fets.

I també que els M.C.S. pensin que tenen uns interlocutors que ballaren unes altres danses i tenen uns altres interessos.

Si la família humana ha de viure unida no neguem la paraula als nostres ancians. Un «bon dia. Com esteu?» es pot dir de moltes maneres."

Les vocacions: tema de la reunió d'arxiprestos

El dia 22 d'abril, a la Casa del Bisbat, de La Seu d'Urgell, es reuní el Col·legi d'Arxiprestos en la seva XXVIII sessió ordinària. Cal subratllar el tema presentat per mossèn Josep Feixa sobre la pastoral vocacional. Primerament donà un breu informe sobre cada un dels quinze nois que actualment han manifestat sentir inquietud vocacional pel sacerdoci. Dos han acabat ja els estudis de Teologia i un altre fa segon curs a Sant Cugat del Vallès. Set estan cursant estudis de BUP, quatre fan el cicle d'EGB i un altre amb estudis primaris, manifesta interès pel sacerdoci. Davant d'aquesta situació hom pot parlar d'un cert desvetllament vocacional, i el mateix Delegat de

Els ancians poden ser, i a voltes ho són, manipulats pels mass-media, sobretot els audiovisuals.

Pastoral vocacional, plantejà la conveniència de tornar a obrir el seminari menor. Aquestes vocacions s'han de valorar com un do de Déu a l'església diocesana. Les solucions suggerides pels arxiprestos són diverses. Sembla, però, que els aspirants al presbiterat ingressaran a la residència estudiantil "Sant Ot", instal·lada al mateix seminari, i allí seran objecte d'un tracte adequat a la seva vocació.

En la mateixa reunió d'arxiprestos el Delegat diocesà de Caritas presentà una proposta sobre la celebració d'una assemblea diocesana amb el tema de l'acció caritativa i social. L'assemblea celebrada el 1981 va entusiasmar molt els cristians d'Urgell, però algú va fer una denúncia important: potser s'havien oblidat els temes socials. El projecte actual de Caritas seria una bona esmena a

tan significatiu oblit i, a la vegada, una aprovació més de l'assemblea.

Moviment Joves Cristians

El Moviment de Joves Cristians d'Urgell ha preparat el següent programa d'activitats per al proper estiu:

Viatge a Taizé: Dies, del 4 al 12 de juliol. Preu: 9.000 ptes., viatge i estada. Inscripcions abans del 1er de juny.

Travessa Colomers-Saboredó: dies, 19-22 agost. Objectiu: refermar l'amistat, compartir i celebrar la fe, mitjançant el diàleg i la contemplació de la naturalesa.

També el dia 30 de maig, pasqua de pentecostès, un grup de joves participarà a l'Aplec de l'Esperit, al Miracle (Solsona). La sortida serà a Artesa de Segre.

J. Mirabet

TORTOSA

Convivència vocacional al seminari

"Crist viu i segueix cridant"

Tortosa.— Amb motiu de la Jornada Mundial de pregària per les vocacions sacerdotals i religioses, va tenir lloc, al nostre seminari, una convivència marcadament vocacional. Un doble objectiu: reflexionar sobre la crida personal de Déu i pregar, a l'Amo de les messes, perquè segueixi enviant treballadors a la seva Església.

Uns 90 joves de diversos pobles de la nostra diòcesi acudiren a la trobada. Sacerdots, seminaristes, religioses i novícies Teresianes i de la Consolació, visqueren una intensa jornada de pregària i aprofundiment en la pròpia vocació. Els

testimoniatsges d'alguns d'ells foren eloqüents. Crist viu i segueix cridant... sol·licita una generosa resposta; i hi ha joves disposats a seguir-lo.

A aquests testimoniatsges s'hi aplegà el del nostre Prelat i Pastor. L'eucaristia, presidida pel senyor Bisbe, va cloure aquest dia joios. En aquest breu comentari ens fem ressò de les seves paraules: "Necessitem aquestes trobades, cal procurar-les. Són un mitjà eficaç pel personal afiançament en la fe i per la pregària comuna a favor de les vocacions".

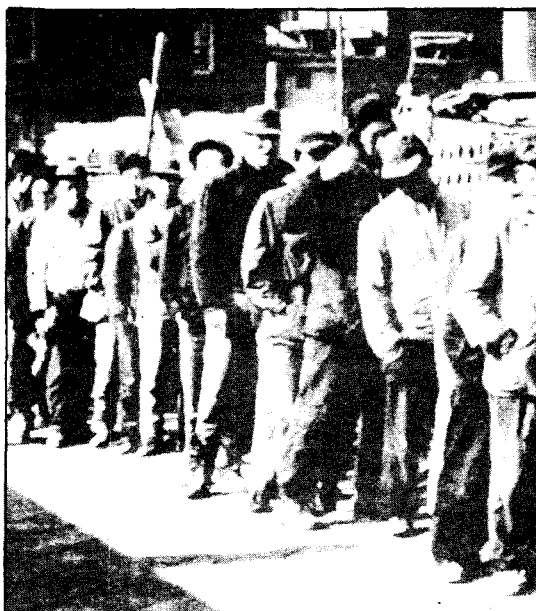
Josefa Pastor

LLEIDA

Una resposta de Caritas al greu problema de l'atur

Concurs d'iniciatives per a promoure llocs de treball

Caritas Diocesana de Lleida convoca un concurs d'iniciatives per a promoció del treball. El primer premi està dotat amb 500.000 pessetes per ajuda a la realització de la iniciativa. El plaç de recepció d'iniciatives es clourà el 30 de juliol proper, i cal adreçar-les a Pl. Sant Josep, 2, on es podrà obtenir també, més acurada informació.

Tot fent camí

Durant els dies joiosos de la Pasqua, tant propicis per rebre el Sagrament de la Confirmació, han estat molts els joves de la nostra Diòcesi que, després d'una acurada preparació han demanat de poder rebre aquest Sagrament i ser confirmats en la fe de Crist. El Bisbe els l'ha administrat a tots ells en diferents celebracions a Almenar, Tamarit de Llitera, parròquia del Pilar y parròquia de Sant Salvador, de Lleida.

Així mateix, durant el mes de maig, seran molts els nens i nenes de les nostres comunitats parroquials que participaran per primera vegada en el banquet eucarístic. A uns i altres, enhorabona i que el Senyor, amb el seu Esperit, els ajudi a perseverar.

Jornades d'orientació vocacional

Unes jornades d'orientació professional, han tingut lloc a Lleida, organitzades pel Col·legi Episcr dels Germans Maristes. Han estat adreçats, alumnes de COU i darrer curs de BUP, cercant finalitat d'ajudar-los en l'elecció de llur vocació. Les xerrades han estat a càrrec de ben preparats professionals, que han posat a l'abast dels joves les característiques de ben diferents professions. Després d'unes anàlisis detingudes de cadascuna d'elles, totes les xerrades han estat closes amb un animat diàleg, amb nombroses preguntes plenes de suggeriments.

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

BARCELONA

Amb una aportació de
30 milions

Caritas

lluita
contra
l'atur

Barcelona.— La campanya contra l'atur de Caritas Diocesana de Barcelona, que amb el lema "Can-sats de competir aprenem a compartir", s'inicià a primers d'any, ja ha donat els seus resultats: 30 milions de pessetes per ajudar els aturats.

Caritas Diocesana de Barcelona ha ajudat des de que ha començat l'any uns 500 caps de família que han passat pels seus locals. D'ells, com una primera aproximació, s'han ordenat i sistematitzat les dades que fan referència únicament i exclusiva a 100 caps de família.

D'aquestes 100 famílies només un 7% tenen subsidi d'atur; un 4% reben diners del Fons d'Ajuda Social (FAS), i un 21%, altres menes d'ajuda. Pot dir-se que els seus ingressos són escassos, precaris i ínfims. Podem dir que estem tocant a fons la misèria.

Caritas ajuda a pagar el pis o la llum o el gas o altres despeses necessàries per la família, i a més, existeix un programa col·lectiu per donar respostes més col·lectives i adequades a cada realitat com pot ser la potenciació de cooperatives de servei.

Les activitats de Caritas no solament es concreten en la lluita contra l'atur, sinó també en els Serveis de Base, aquells serveis integrats i polivalents que actuen en una àrea territorial concreta a nivell personal, familiar, de grup i comunitari.

"Germanor": L'autofinançament
quelcom més que un objectiu

Primer fou l'Assemblea de Preveres del 1977 qui va expressar el seu desig d'autofinanciació econòmica. Més endavant, el 1979, concretament el 3 de gener, l'Església —Santa Seu— i l'Estat espanyol signaren l'Acord sobre Afers Econòmics, pel qual ja existia, tant en termes jurídics com morals i pràctics, el compromís de l'Església per autofinanciar-se. El mateix dia, la Diòcesi de Barcelona iniciava el llarg, difícil i apassionant procés de reordenació econòmica. Amb la incorporació de laics a la gestió econòmica —Antoni Bascompte ha estat el primer que a Espanya ha dirigit una economia diocesana—, i amb la implantació progressiva de moderns sistemes i tècniques de gestió comptable, fiscal i financera, va començar a complir-se el propi desig de l'Església i el compromís contret.

Posteriorment l'Assemblea Diocesana de Barcelona va instar per seguir amb el procés iniciat amb la major celeritat i també prudència.

Avui, situats el 1982, tres anys després del seu començament, i ja a les portes de la possibilitat pràctica —el que constitueix l'aspecte empíric del procés i una raó d'urgència— que l'Estat engegui, segons el calendari previst, el sistema d'assignació tributària, venen a to algunes reflexions sobre on ens trobem, cap on anem i que hem de fer, tots, per aconseguir que aquesta aventura arribi a un bon fi.

Esdevé, doncs, que pels tècnics parlar d'objectius és quasi obligat. Avui, en les activitats quotidianes de gestió, sigui a nivell públic com privat, quan es tracta d'economia, fem ús del terme planificació molt freqüentment. I és que aquesta és necessària pel bon control i seguiment de les coses susceptibles d'ella. L'Església, en la seva gestió econòmica, també ha de planificar. I si planifiquem, ho fem per aconseguir un resultat o situació

final positiva, fet al qual, comunement, anomenem objectiu.

L'autofinanciació econòmica de l'Església és un objectiu, sense cap dubte. Però jo diria que és alguna cosa més que un objectiu. En l'autofinançament l'Església es juga una part important del seu prestigi social. Fora molt negatiu que després de la recent etapa de dependència econòmica de l'Estat, després del compromís signat i assumit pels òrgans rectors i després del que l'Església està treballant, no aconseguíssim aquest estat d'economia suficient.

L'autofinanciació és quelcom més que un objectiu per diverses raons, si bé en destacaria dues, sobretot. Primera: no n'hi ha prou amb que el 1986 l'Església estrobi en situació de plena autofinanciació —això només seria l'objectiu inicial—, sinó que és des d'aquesta data que la situació s'ha de perpetuar indefinidament. No creguem, ja que seria un error de solució molt difícil, que al 1986 acabaran els nostres esforços. Aquí podria aplicar-se molt bé allò de "és més fàcil arribar que mantenir-se". Segona: quan parlem d'objectiu, per exemple situació de plena autofinanciació al 1986, amb unes necessitats totals previstes per la Diòcesi de 2.807

milions de pessetes —segons els càlculs de la Delegació Diocesana d'Economia no podem creure que aconseguim aquesta quantitat tot estaria resolut—. Encara que assolíssim aquesta situació —que la podem assolir!—, hem de pensar que altres Diòcesis de Catalunya i de la resta d'Espanya han de ser ajudades, ja que rarament podran arribar per elles mateixes a llur plena autofinanciació i això no pas per incapacitat de gestió, sinó per una causa lògica de manca de possibilitats i recursos o factors potencials de ser fonts d'autofinanciació suficients; pensem, per un moment, en les zones rurals o de forta emigració amb escassos recursos econòmics en la seva població. D'aquí que tinguem la necessitat de, si ens considerem cristians, i, per tant, solidaris amb els nostres germans, plantejar-nos aquesta eventualitat. Hem d'intentar, doncs, que els recursos econòmics aportats siguin superiors incrementant-se gradualment a

mida que tirem endavant en el camí de l'autofinanciació. Més gran haurà de ser, cada dia, la nostra consciència i solidaritat amb als altres.

L'autofinanciació és un signe de fe, de solidaritat, d'amor als altres. Una Església sense una dependència econòmica del poder de l'Estat esdevindrà més apropiada, s'estalviarà crítiques —sovint sense fonament i destructives— que ha rebut, encara que minvin cada dia des que s'inicià el procés, i podrà ser més autèntic amb Crist i els seus fills.

Cal que pensem que som molts els qui podem ajudar. Els esforços, si es reparteixen, deixen de ser-ho tant. L'autofinanciació no solament és possible, sinó que seria una realitat si assumim, per fe i amor, el compromís; si ens plantejem els d'"objectiu sí, però després... també". Una gran i necessària tasca d'evangelització, educació espiritual, social, assistencial, cultural, etc.; depèn de que nosaltres mateixos ho volguem. És molt fàcil: desitjar-ho. Ens demanen les estadístiques d'aquesta "planificació" suava esmentada, una aportació per família de 214, 254, 303, 362 i 432 pessetes setmanals per enguany i els successius 1983, 1984, 1985 i 1986. I pensem que ja avui, amb una aportació de 250 pessetes per família i setmana, ja podríem ajudar a altres Diòcesis en situació de difícil autofinanciació. ¿Quant ens gastem cada setmana, a voltes de manera absurda en despeses innecessàries? Només és qüestió de reflexionar, assumir i decidir que sí volem, i que aquest esforç continuï val la pena.

J. Antonio Fernández

teletipos

Assemblea Plenària d'Escoles
Cristianes

Aquest cap de setmana i a la Sala d'Actes de l'Escola La Salle-Bonanova se celebra l'Assemblea Plenària d'Escoles Cristianes de Catalunya, presidida per l'Emm. Cardenal Narcís Jubany i per l'Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn. Per a informació: Tels. 302 70 13 i 302 74 96.

Puiggraciós: XXV aniversari
de la Restauració

El passat 25 de març, coincidint amb el tradicional aplec, presidit enguany pel Cardenal Narcís Jubany, s'iniciaven aquestes festes commemoratives que es clouran el 5 de setembre en la festa solemne del XXV aniversari.

La primera "Carta de Puiggraciós" que han repartit àmpliament per tot l'Alt Vallès, és una crida convocant a la superació, a fer l'esforç que tota ascensió demana i a recordar la història i la devoció d'aquest santuari, símbol material i, a la vegada, guia espiritual d'aquest tros de la comarca vallesana.

Com una continuació dels antics ermitans, avui una comunitat de benedictines ens hi ofereix un acolliment, en el qual, junt amb el treball i la pregària, ens puguem aïllar del brogit mundà per uns quants dies.

Homenatge al P. Jordan Gallego

Un comiat-homenatge tingué lloc a Barcelona al pare dominic Jordan Gallego, nomenat recentment Secretari del Secretariat Vaticà per als no Creients. Organitzà l'homenatge al voltant del tema "Sobre els no creients", el grup de Defensa i Promoció dels Drets Humans de Barcelona. Hi van

intervenir Joan Gomis, President nacional de Justícia i Pau; Antoni Matabosch, degà de la Facultat de Teologia; Salvador Carrasco, catedràtic d'ICESB i Evangelista Vilanova.

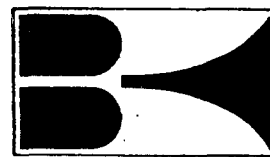
Més de 500 carismàtics al Tibidabo

"Gràcies a Déu, i en aquest moment em faig ressò de tota l'Església, hi ha estat aquest moviment de Renovació Carismàtica, amb tota seguretat provocat pel mateix buf de l'Esperit Sant". Amb aquestes paraules el Dr. Guix, bisbe auxiliar de Barcelona, animava els 500 cristians reunits al Temple del Tibidabo en l'Eucaristia final de la VII Assemblea de la Renovació Carismàtica a Catalunya. El Dr. Guix va afegir: "En aquest moment, jo en nom de l'Església us vull donar les gràcies i us vull demanar també que seguïu mantenint ben fermes tot aquest coratge, tota aquesta voluntat, tot aquest esforç". Senyalà tres consignes per a mantenir la transparència evangèlica del moviment: 1) submissió fidel i humil als dictàmens i a la paraula de Pere; 2) mantenir-se sempre ben units al Crist; 3) coratge per a difondre tota aquesta empenta de l'Esperit per a difusió de l'Església.

Secretariat per la sessió
del Desarmament

Davant la celebració el juny-juliol de la segona sessió extraordinària sobre el Desarmament a les Nacions Unides, a Nova York, diverses entitats amb seu a Barcelona —Associació per les Nacions Unides a Espanya, Justícia i Pau, Pax Christi— han constituït un secretariat d'iniciatives per tal de sensibilitzar l'opinió pública sobre el tema cabdal del desarmament i la celebració esmentada a Nova York. D'entre les iniciatives ja realitzades es compta amb la participació en diversos congressos internacionals celebrats a l'abril.

SISTEMES DE SONORITZACIÓ

FIDEX - BOUYER

Distribuidor oficial
ROCAFER
Pg. Fabra i Puig, 39, 6è 3.
Tel. 311 72 01 i 311 94 49
BARCELONA - 30

Equips de megafonia dissenyats especialment per a esglésies, centres educatius, sales de conferències i instal·lacions poliesportives.

Disposem d'una gran gamma d'aparells intercomunicadors i "Cerca persones".

Equips de megafonia portàtils a piles, bateries o xarxa.

Sistemes especials d'intercomunicació per a conferències "taula rodona".

Servei de post-venda garantit.

Demostracions i pressupostos gratuïts, sense cap mena de compromís.

... 24 HORES AL VOSTRE SERVEI ... NO DUBTEU
EN TRUCAR-NOS

SOLSONA

Obres al Museu de Solsona

Solsona.— Ha estat format el Patronat del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona, en una reunió de la comissió conjunta Generalitat-Bisbat-Ajuntament. La reunió tingué lloc el propassat dia 1.0 de maig.

Per altra part, estan ja avançant les obres de restauració de les nombroses obres d'art que constitueixen el patrimoni del Museu. La restauració va a càrrec de cinc tècnics, cada un responsable d'una secció. A més, s'està estudiant la classificació i la planificació del Museu i aviat començaran les obres d'acondicionament de les instal·lacions, a fi que a la tardor, hom pugui tornar a visitar

un dels museus més importants de Catalunya.

Constituit el Consell Pastoral de Navàs

Balsareny.— Amb l'assistència del vicari general de Pastoral, mossèn Ramon Alsina, tingué lloc a Balsareny l'acte de constitució del Consell Arxiprestal de Pastoral, de l'Arxiprestat de Navàs. En formen part, a més dels 10 capellans que hi treballen, 15 laics representants dels Consells Parroquials de tot l'arxiprestat.

Mn. Alsina remarcà la importan-

cia de l'acte, ja que es tracta de passar d'una església personalista a una església de comunió i responsabilitat. També afirmà que cal superar el clericalisme, la pobresa comunitària de col·laboració, la manca d'activitats missioneres, la desconfiança i els prejudicis.

Aquest nou Consell Arxiprestal de Pastoral és el segon que es constitueix oficialment en el bisbat de Solsona, éssent l'arxiprestat de Tàrraga el primer que en té ja fa temps. Tanmateix, a cada arxiprestat funciona una junta d'Ajuda a l'Església, amb representants laics de totes les parròquies, que té cura principalment dels afers

econòmics i de fet també desenvolupa una funció pastoral. S'ha de remarcar, per altra part, que el 75 per cent de les parròquies de la diòcesi no superen els 300 habitants i són molts als arxiprestats i les parròquies que no volen multiplicar els organismes i així, una mateixa junta fa les dues funcions: l'econòmica i la pastoral.

Cada vegada va creixent més la necessitat de potenciar l'arxiprestat, com a unitat de pastoral, per la facilitat de comunicacions, per una part, i per la despoblació progressiva dels pobles petits, per altra. D'uns anys ençà, de fet, és a nivell arxiprestal que s'organitzen els serveis pastorals necessaris.

Si els seus estalvis són petits, raó de més per beneficiar-se del nostre servei "ESTALVI TERCERA EDAT". Tindrà la confiança d'un bon banc i traurà un bon rendiment dels seus diners.

Per a nosaltres, la Tercera Edat és la primera. I ho demostrarem cada dia.

ESTALVI TERCERA EDAT
Un estalvi de primera

Per poc que hi posi, en traurà molt.

BANCA CATALANA
BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA

avisos

BARCELONA

L'Entesa Judeo-Cristiana de Catalunya.— Organitza una conferència que amb el títol "Las controversias judeocristianas en la Cataluña medieval" donarà el Revd. Joan González, pastor evangèlic, el dijous, dia 27 de maig, a 3/4 de 8 del vespre, a Roger de Llúria, 5 (Sala Claret).

Moviment Sacerdotal Marià.— El dilluns, 23 de maig, de 4 a 6 de la tarda, últim Cénacle d'aquest curs, a la parròquia de St. Cugat del Rec, c/. Princesa, 21. Parlarà als sacerdots el P.F. de Paula Solà S.J., i en Missa concelebrada farà l'Homilia el P. Domingo Pérez de "Mater Salvatoris" del Tibidabo. Els canacles es reprendran a finals de setembre amb l'assistència de Don Stefano Gobbi, que visitarà diverses diòcesis com a preparació immediata a la vinguda del Papa en el mes d'octubre.

Centre Internacional Catòlic d'Evangelització "VERBUM DEI".— Experiències de Pregària. Tandes de mes: Del 15 de juliol al 13 d'agost (religioses); del 16 d'agost al 15 de setembre (eclesial). Acampada: Recerca d'Experiència de fe: Del 13 al 15 d'agost (eclesial). Altres tandes: Del 4 de juliol al 19 de juliol (eclesial); de l'1 al 15 de juliol (eclesial-francès); del 20 al 30 de juliol (eclesial); de l'1 al 13 d'agost (eclesial); de l'1 al 13 d'agost (eclesial-anglès); del 16 al 30 d'agost (eclesial); del 15 al 30 d'agost (eclesial-alemany); de l'1 al 15 de setembre (eclesial). Per a més informació: Tels. Centre en Siete Aguas (València), (96) 234 00 11; a Barcelona, 329 34 30.

Escola Universitària del professorat d'E.G.B. "Blanquerna".— Per a l'ingrés a l'Escola cal formalitzar una "preinscripció" indicant l'especialitat (Preescolar, Ciències humanes, Filologia, Ciències i Educació Especial) que interressi cursar. Dies de preinscripció: Del 17 de maig al 18 de juny. Horari: De 9 a 13 i de 14 a 19. Lloc: Secretaria de l'Escola, c/. Marquès de Sta. Anna, 7. Important: Al fer la preinscripció, no cal tenir el COU aprovat.

Cinquanta anys de sacerdot.— Mn. Joan Cortinas Guinart, rector de la parròquia del Bon Pastor de Barcelona celebrarà el proper dia 12 de juny, dissabte, les seves Bodes d'Or sacerdotals. Amb aquest motiu el dia 12, dissabte, a les 8 del vespre, hi haurà una Missa Concelebrada, presidida pel Sr. Cardenal-Arquebisbe Dr. Narcís Jubany. A les 9, en el pati de les Escoles parroquials, Acte d'Homenatge a Mossèn Joan, organitzat per les Entitats de la Barriada.

Associació de la Romeria del Ram. Dia 31 de maig, dilluns de la Pasqua de Pentecosta.— Romeria del Ram al Sagrat Cor de Jesús del Tibidabo. A les 12'15 hores, celebració de l'Eucaristia i ofrena del tradicional RAM a la primitiva ermita. A les 18 hores, Vespres i benedicció Eucarística.

VIC

Tandes d'Exercicis Espirituals a La Gleva.— Del 25 de juny al 3 de juliol, religioses, dirigirà Mn. Josep Bastardas; del 5 al 19 de juliol, cooperadores sacerdotals; del 10 de juliol al 17, religioses, dirigirà Mn. Andreu Roca; del 9 al 13 d'agost, matrimonis, dirigirà Mn. Andreu Roca; del 16 al 21 d'agost, senyores y senyorettes, dirigirà Mn. Andreu Roca; del 30 d'agost al 4 de setembre, sacerdots, dirigirà el P. Joan Segarra S.J. Per inscripcions: Tel.: 857 04 54.

EXPOSICIONES DE ARTE
GRIFÉ & ESCODA, S. L.

AVENIDA DIAGONAL, 484 TELLEFONO 217 60 19
BARCELONA 6
Asesor Artístico: B. NIFRE MORROS

Belen

PINTURA

Del martes 18 al domingo
30 de mayo de 1982

Laborables: De 10 a 13,30 h. y de 16 a 20 h.
Festivos: De 12 a 14 h.

GIRONA

Pertanyents a la arqueta gòtica que guardava les relíquies de Sant Martíà del monestir de Banyoles

Talla de sant Martíà del monestir de Banyoles que fou robada i que posteriorment ha estat recuperada per la policia espanyola. Aquesta valuosa joia artística és obra del mestre Francesc Artau del segle XV.

Recuperades dues imatges robades fa un any

Girona.— La policia espanyola ha anunciat al Bisbat de Girona la recuperació de dues imatges pertanyents a l'arqueta gòtica que guardava les relíquies de Sant Martíà a l'església del Monestir de Banyoles i que havia estat expoliada fa cosa d'un any. Una de les imatges és la que reproduïm ací i va ser desmuntada pels lladres de manera semblant com feren amb les altres peces que composaven l'esmentada arqueta de plata.

Aquesta valuosa joia artística és obra del mestre Francesc Artau, del s. XV. Després de la seva desaparició es va témer que mai més no podria tornar a Banyoles. Sortosament la detenció d'una banda de lladres internacional capitanejada per un belga ha permès la seva recuperació. Ara caldrà realitzar alguns tràmits legals pel seu trasllat a Banyoles. Un d'ells és el de la identificació de les imatges recuperades, el que es farà per mitjà de fotografies que la policia presentarà als responsables del Monestir. Per altra part, es necessitaran les degudes autoritzacions dels Govern belga i espanyol pel trasllat de les joies. Però el primer pas ja s'ha donat i cal esperar que tot acabarà bé.

Per altra banda, la Junta Parroquial de l'església de Santa Maria dels Turers de Banyoles ha aprovat el projecte elaborat pel Col·legi d'Arquitectes de Girona per a la restauració del temple. Aquesta restauració es faria per etapes, començant

pel teulat, naus central i lateral, i comprendria tot l'edifici, d'estil gòtic. El cost total s'acosta als 5 milions de pessetes i la Junta Parroquial ha fet una crida a tots els feligresos perquè facin possibles aquestes obres. Per exemple, diu la Junta, "doblant el que habitualment es dona a les captes de cada diumenge". També es demana que s'avancin quantitats que oscil·lin entre les 5.000 ptes. i les 50.000 ptes. que es tornarien en un termini de tres a cinc anys. Així s'evitaria el recórrer a préstecs que exigeixen interessos molt alts.

Els vicaris generals del bisbat, ministres de la confirmació

Els dos Vicaris Generals del Bisbat de Girona, mossén Xavier Xutglà i mossén Joan Busquets, han estat nomenats Ministres Extraordinaris de la Confirmació. Això vol dir que ambdós mossens podran administrar aquest Sacrament per delegació episcopal en qualsevol parròquia de la diòcesi.

Monsenyor Jaume Camprodon havia presentat una petició al Sant Pare en aquest sentit el passat dia 2 de febrer. Unes setmanes més tard la Sagrada Congregació per als Sagraments va comunicar al Bisbe de Girona que Joan Pau II havia concedit l'autorització demanada. Entre les raons adduïdes per a obtenir la concessió abundaven les de caràcter pastoral, és dir, la conveniència de buscar ajudants del senyor Bisbe en aquest ministeri a fi d'atendre millor l'administració del sagrament de la Confirmació.

A la diòcesi gironina aquest sagrament es sol administrar als nois i noies que ja han fet l'anomenada Comunió Solemne, és dir, després dels 13 o 14 anys. Abans d'administrar la Confirmació es fa un curs en cada parròquia, dedicat als joves que l'han de rebre i també als seus pares i padrins.

II escola d'estiu per a catequistes al Col·lell

Catequistes de tot Catalunya es

reuniran al santuari gironí del Col·lell del 19 al 24 de juliol per a participar en les tasques de la II Escola d'Estiu. La trobada ha estat organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi i és obert als sacerdots, religiosos i laics que realitzin aquesta labor.

A més de les classes i conferències hi haurà concerts de música, sessions de cinema, vetllades, etc. També es realitzarà una excursió col·lectiva per la comarca de la Garrotxa, Besalú, Banyoles, volcans d'Olot, etc.

La matrícula és de 2.300 ptes. i la pensió completa de tots els dies és de 4.500 ptes. Les inscripcions cal fer-les en els Secretariats de Catequesi de cada diòcesi abans del 10 de juny.

Vilobí celebra el XI Centenari de la seva fundació

La vila de Vilobí d'Onyar celebra aquest any l'onzé centenari de la seva fundació com a poble. Segons explica mossén Josep M.ª Marquès, el primer document escrit on s'esmenta la seva existència pertany al 24 de novembre de l'any 882, durant el regnat de Carles el Calb.

La Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Vilobí ha organitzat un ampli programa d'actes per a commemorar aquest aniversari. Un d'ells és el Concurs —Exposició de Flors i Plantes que tingué lloc el diumenge dia 16, a la Plaça Nova.

Per a recollir les iniciatives de tot el poble es va celebrar abans una assemblea general de veïns el prop-passat dia 30 d'abril. Aquestes iniciatives s'estudiaran i es posaran oportunament en pràctica en els propers mesos, fins el mes de novembre.

M. Caballé.

VIC

S'aplegaren a l'ermita de Sant Sebastià

III Trobada de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi

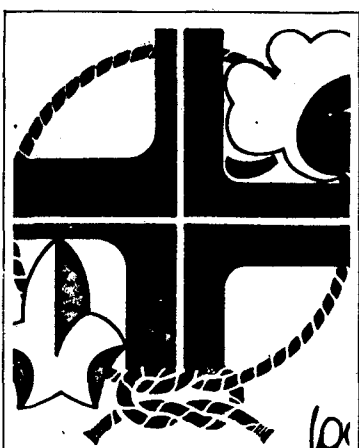
Els prop-passats dies 8 i 9 de maig, es reuniren en una gran trobada al redós de l'ermita de Sant Sebastià, a 5 Kms. de Vic, els agrupaments escoltes de la nostra comarca. Aquest animat aplec començà el dissabte amb la participació dels grups de Rangers/Guies i Pioners/Caravel·les, com també alguns del Truc.

Arribats al lloc d'acampada, el comissari general de la sots-demarkació, Jordi Reixac, donà la benvinguda als caminants i després de la inscripció s'inicià el muntatge dels subcamps i parada de tendes. Abans de sopar els diferents grups van tenir algunes activitats d'intercanvi de jocs i una estona de reflexió sobre un text.

Aquest dia s'acabà amb una bona vetllada al voltant del foc on s'hi féu present, mitjançant diverses representacions, la llegenda del cavaller Sant Jordi —patró de l'escoltisme— al llarg de les diferents èpoques històriques.

Diumenge de bon matí, el grup s'engrandia amb l'arribada dels llops/Daines —els més menuts de la família escolta— que després d'una bona pujada arribaven al lloc de convocatòria.

La xocolata desfeta era esperada amb delit per part dels acampats i dels més petits que acaba-

MINYONS ESCOLTES / GUIES SANT JORDI DE CATALUNYA

ven d'arribar; un bon esmorzar de tota la colla com a preludi d'un

matí ple d'activitats per part de cadascun dels grups; intercanvi de tècniques, jocs d'habilitat, i manualitats van ésser l'ocasió d'exercitar l'habilitat i el coneixement de tots els participants a la festa.

Al voltant de la una del migdia es va celebrar l'Eucaristia com a signe de germanor i acte en el qual s'hi feien presents les vivències i els anhels de la trobada: "Aquesta és la nostra lluita", un lema que reflectia l'esperit de l'escoltisme i que en aquest moment d'aplec i de pregària es feia més present.

Acabada la missa tothom es disposà a dinar, i en gran rodona i animació, transcorregué aqueta darrera estona de convivència; només restava desparar el camp —cosa ràpida i senzilla— i el cant de comiat; els adéus de mans enllaçades i aire alegre; un "a reveure si a Déu plau".

Miquel Cañellas

PERQUÈ CONFORMAR-SE AMB MENYS DEL 14'5% ANUAL AMB PAGAMENTS TRIMESTRALS?

Amb liquidesa i total seguretat invertint des de 100.000 pessetes en SÒLIDS BANCS.

Aconsellis en la Corporació de la PYME, Balmes, 357, Bama-6.

Telfs. 211 39 04 i 247 27 49 de 9 a 2 i de 4 a 7.

(Dissabte de 9 a 1).

Parking gratuït: ATENES, 30.

La vellesa, i més concretament la malaltia de les persones d'edat, serà, cada vegada més, un problema de la societat. A Itàlia deu milions, a França dotze milions de persones entre 50 i 100 anys. Serà una de les grans qüestions morals dels propers temps. La nostra societat serà jutjada segons la manera com tracti els vells, i més concretament els vells malalts.

El problema

L'expressió tercera edat és ambigua. En síntesi indica que en la societat contemporània, la vida de la persona està dividida, fragmentada. Hi ha una primera edat en la qual la persona és solament estudiant. Una altra en què, amb ple dret, s'incorpora al món del treball i del consum. Hi ha, finalment, la tercera edat, en la qual la persona és donada de baixa del món productiu i es troba, sense funció, al marge de la vida social.

El mal ve de valorar com a únicament vàlid un d'aquests segments de la vida. Si solament la persona sana, eficient, productora i consumidora és la vàlida, la persona vella que no treballa i consum poc, no encaixa en la manera de pensar i de fer, dominants. I, tanmateix, l'àrea dels vells creix cada dia més. "L'esperança de vida s'allarga cada dia més; però, aquests anys de més no són "anys d'esperança".

La societat del benestar, és també la societat del "boom" dels asils i residències per a vells. L'home productor-consumidor aparca els infants i els vells. No marxen al seu pas.

El problema és que moltes persones que arriben a vells no estan preparats per a "viure la vellesa".

Amb tot, és possible trobar persones que als setanta anys se senten encara plenes de vida i de felicitat. Per ells, la pèrdua de l'activitat professional ha significat una major dedicació als altres i una oportunitat per a la pròpia maduració espiritual.

El problema de la vellesa és, doncs, també un problema existencial. És a dir, depèn del sentit que hom dóna a la vida; i, per tant, de la capacitat d'acollir aquella part de la vida que és la vellesa. És una qüestió de valoració, de relació, de dedicació als altres, de recerca d'una continua creixença com a persona.

Alguns estudiosos diuen que no és possible resoldre el problema de la tercera edat sense una educació de cara a la vida que arrenqui des dels bancs de l'escola.

El problema de la tercera edat no es pot tractar com un problema abstracte; existeixen les persones velles allunyades del món del treball i marginades de la família, i que no saben trobar el seu lloc en la societat; altres que, a causa de les seves condicions físiques, moltes vegades força greus, necessiten d'una assistència continuï; altres que estan totalment sols. Tots aquests necessiten una resposta d'amor i d'acolliment que, dissortadament, moltes vegades no troben.

L'asil o la residència

Desolació, solitud, ulls perduts en el buit; amb un únic drama en comú: la vellesa. D'avui a demà la persona gran pot trobar-se en un asil o en una residència, sense una raó per la qual viure. El temps cronometrat pels horaris dels àpats, per les visites de les infermeres, el pensament i el cor pendents de l'hora de visita, la subjecció a una malaltia o a la immobilitat.

Quan parlem d'una persona gran de l'asil o de la residència, vol dir que té tancades les seves relacions amb la societat; no serveix més i molesta; ja no hi ha qui vulgui tenir cura d'ella.

"He vist persones actives —deia una assistent— entrar en aquesta casa de repòs, i, de mica en mica, despreocupar-se de tot. Si t'acostes a algun d'ells, gairebé sempre et diu que t'assembles a algun parent. El seu únic pensament, la seva única esperança és veure comparèixer a la porta la filla o el nebot."

"El que entra en un lloc d'aquests està destinat a la demència: el cervell deixa de treballar i s'atrofia. Moltes persones deixen de pensar, de voler, de desitjar, de protestar; l'únic destí sembla un profund silenci."

Aquesta és la fi que espera a molts, després de la jubilació.

Diferents situacions sociològiques

Un ex-empleat de Banca, que va jubilar-se fa cinc anys diu: "Personalment he sentit molt el pas del treball a la jubilació. La meua salut ha empijorant i, avui em sento un número. Crec que ja no seré mai més útil a ningú, i això em fa sentir inepte i avorrit. Potser podria superar aquesta crisi amb algun «hobby», però no en tinc cap."

Aquest és un fenomen propi de la societat industrialitzada.

En altres tipus de societat i de cultura, la persona gran va deixant gradualment la pròpia activitat, sense perdre la pròpia funció i la pròpia importància en la comunitat.

Per exemple, en la vida a pàgès. En Jaume té 71 anys. És el cap de casa. "Cultivem la terra. Tenim vaques. Jo m'ocupo del que es porta al mercat i de la comptabilitat. Els treballs més pesats els fan els meus fills. La casa marxa bé. Estic content perquè la vida a pàgès em dóna encara la possibilitat d'estar en actiu." Un dels fills, 41 anys, afegeix: "Crec que el pare és un vell content. Jo voldria envellir com ell, rodejat dels fills i dels nets, amb alguna cosa a pensar sempre. Ell és el primer que s'aixeca al matí, el primer d'aixecar-se de taula al migdia, i el que s'empenca encara amb els fills quan les coses no van bé".

En els grans centres urbans, al contrari, és molt difícil de mantenir amb els vells una relació tan continuï i intensa. Dominen l'individualisme, l'anonimat i la indiferència. Les distàncies són molt més marcades; sovint n'hi ha prou de viure en barris diferents per trobar-se en la mateixa situació del qui habita a quilòmetres de distància.

L'estructura mateixa de l'hàbitat urbà fa gairebé impossible la convivència amb els fills. Així, les persones grans es troben soles en la lluita de cada dia, i en l'afrontar la solitud.

Amb tot, hi ha encara qui, també en la ciutat, sap viure de la manera més completa la seva vellesa.

En Lluís té 70 anys, i ja en fa quinze que és jubilat. Havia estat un home molt actiu en l'apostolat. "Tot seguit de deixar la vida de treball, pensava dintre meu, com m'ocuparia dels altres, tal com ens demana l'Evangeli. La veritat és que he tornat a reempendre la vida apostòlica. No tinc cap programa concret. Vaig endavant fent el que havia fet sempre. Potser us diré que amb més dedicació, perquè, evidentment, tinc més temps lliure. El secret de la meua vida és aquí."

Opinió d'un sociòleg

"Dels 60 als 70 anys és encara freqüent trobar una tercera edat jove; completament autosuficient, rica de recursos, d'iniciatives, de cultura i de voluntat d'afirmar-se. (Tant és així que, moltes vegades, són buscats després de jubilats i, de fet, una part continua treballant.) Dels 70 al 80 anys una bona part és encara parcialment autosuficient. I, finalment, els veritablement «vells» que, certament, van en augment en relació al passat. Aquests últims són els que preocupen, perquè cauen en una dependència, passivitat i desesperació."

La societat moderna tendeix a despreocupar-se dels que no estan plenament inserits en el món de la productivitat i del consumisme; els deixa simplement lliures i abandonats a ells mateixos.

Una bona jubilació no salva el buit, la marginació, la solitud i el sense-sentit."

diumenge

23 de maig del 1982
Diumenge VII de Pasqua
Solemnitat de l'Ascensió del Senyor
Cicle B / Color blanc
A cura d'Alexandre
Olivar O.S.B.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

Durant quaranta dies s'aparegué Jesús als apòstols després de la resurrecció, i els parlava del regne de Déu. Després fou endut al cel. El quarantè dia de Pasqua celebra, l'Església, l'Ascensió del Senyor; per raons laborals la solemnitat, en alguns països, és traslladada al diumenge següent. ¿Direm que l'Ascensió, com a esdeveniment, és una fita en el curs de la Història de la Salvació? Els primers cristians no eren exactes a celebrar l'Ascensió el quarantè dia després del diumenge de Pasqua; sembla que vinculaven el concepte de l'Ascensió de Jesucrist, és a dir, de la seva desaparició, amb la vinguda de l'Esperit Sant (la Pentecosta). L'Ascensió, com a fet històric, potser no té un valor de "misteri" (esdeveniment-fita determinant) com el tenen els fets de la

mort i de la resurrecció. Jesús sempre ha estat amb el Pare i la glorificació total i definitiva de la seva humanitat tingué lloc amb la resurrecció: aquesta fou el seu retorn al Pare (cf. Joan 16, 28). Però estava determinat que desaparegués de la vista dels homes, condicionant d'aquesta manera la vida de l'Església. Els apòstols veieren com s'enlairava, "i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista". L'Església ja no veurà la glorificació del seu Redemptor: hi creurà, i esperarà el seu retorn. El "descobriment" de Crist, l'apartament del núvol que el cobrí, és cosa del futur. Però mentre esperem, Crist continua amb nosaltres "cada dia fins a la fi del món" (Mateu 28, 20) en el núvol de la fe i dels símbols o signes sacramentals, en els quals se'ns dona.

1

L'ASCENSIÓ ENS CONVERTEIX EN HOMES ESPIRITUALS QUE VIUEN EN UNA GRAN ESPERANÇA

L'inici del llibre dels Fets dels Apòstols és la pàgina del Nou Testament que explica amb més, detalls l'Ascensió del Senyor (Mateu 28, 20 la deixa sobreentendre; Jesús l'insinua repetides vegades en l'evangeli de Joan: 20 17 i durant el discurs de l'últim sopar). Lluc, l'autor dels Fets dels Apòstols, remarca, a propòsit de l'Ascensió, alguns aspectes, en els quals cal que fixem l'atenció: abans de desaparèixer, el Senyor confia als apòstols una missió de testimoniatge arreu del món. Aquesta missió serà no una obra humana, sinó de la força de l'Esperit Sant, el qual actuarà en els homes o a través d'ells: per això l'obra que han de dur a terme els homes per missió divina tindrà una força universal, serà capaç d'arribar fins als confins més llunyans de la terra. Jesús desapareix, però als apòstols, els és feta la promesa que el Senyor, el mateix Senyor ("aquest Jesús"), retornarà.

Lectura dels Fets dels Apòstols

Ac 1: 1-11

En la primera part del meu llibre, Teofil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: "Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant". Els qui es trobaven reunits li preguntaven: "Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel?" Ell els contestà: "No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra".

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se'n anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: "Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se'n anava al cel".

SALM RESPONSORIAL

Com el salm 67, 33-34, el 46 canta el triomf del Messies com una ascensió. Això fa que també sant Pau concebi l'Ascensió com una apoteosi (Efesis 4, 7-13), en la qual Crist omple tot l'univers, el kosmos material i l'espiritual.

46: 2-3,6-7,8-9 (R.: 6)

Aplaudiu, pobles de tot el món,
aclameu Déu amb entusiasme.
El Senyor és l'Altíssim, el terrible,
rei de reis a tot el món.

R. Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.

Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.
Canteu a Déu, canteu-li,
canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món,
canteu a Déu un himne.
Déu regna sobre les nacions,
Déu seu al tron sagrat. R.

2

CRIST PER LA SEVA ENCARNACIÓ I LA SEVA GLORIFICACIÓ HO OMPLI TOT

"Us convé que me'n vagi", havia dit Jesús, "perquè si no me'n vaig, no us vindrà el Paràclit, mentre que si marxo, us l'enviaré" (Joan 16, 7). Ara vivim sota l'acció del Crist que se'n va anar, el poder del qual, però, roman en nosaltres. Amb els dons espirituals que ens fa i "il·luminada la mirada interior del nostre cor", compremem millor que no ho feren els apòstols en el moment de l'Ascensió, "qui és ell" i què és allò que ens espera. En el Símbol de la fe diem: "se'n puja al cel i seu a la dreta del Pare". Sant Pau ens explica avui el contingut d'aquesta confessió de fe: creure en l'Ascensió de Jesucrist vol dir admetre la seva glorificació total i el seu poder o senyoria sobre totes les coses. Ell ho omple tot, perquè també en ell habita la plenitud de la divinitat (Col. 1, 19), no solament com a amo de la creació, sinó com a redemptor del món i cap de l'Església, cos i complement seu, en la qual el món trobarà la pròpia plenitud.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Ef 1: 17-25

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

CANT D'ENTRADA

G.E.

Homes de Gali- le- a, per
què es-teu mirant cel? al.le-lu- ia.
Vindrà de la ma- tei-xa ma- nu- ra que
l'heu contem-plat pu- jant cap al cel,
al.le-lu- ia, al.le-lu- ia, al.le-lu- ia.

3

FOU ENDUT AL CEL I S'ASSEGUÉ A LA DRETA DE DÉU

Heus ací el que sembla que l'Evangeli segons sant Marc vulgui dir en forma molt sintètica o compendiada. En primer lloc hi ha el record de la missió que tenen els apòstols; es tracta d'un programa ambiciós, que té per objecte "tot el món, tothom". Cal establir a la terra la plenitud de Crist. L'admissió de la Bona Nova (Evangeli vol dir això) està sotmesa a dues condicions: creure i fer-se batejar. El sagrament del baptisme és una condició "sine qua non": és la porta d'entrada a l'Església, perquè Crist ha lligat a aquest signe la participació de tot fidel a la seva mort i resurrecció. Els batejats tindran poders sobrenaturals contra el mal, parlaran un llenguatge nou, és a dir, comprendran i expressaran veritats que el món no pot saber, si no és per la gràcia de Déu; tindran una immunitat i podran fer bé als altres, mentre es mantinguin en Crist. Crist seu a la dreta del Pare, intercedint per nosaltres, però també és en nosaltres confirmant la nostra predicació i obrant el miracle de la nostra pròpia conversió i la dels pobles. Així era compresa pels cristians primitius la invisibilitat del Senyor ressuscitat: seu gloriós a la dreta de Déu, però continua cooperant amb els homes.

Evangeli segons sant Marc

Mc 16: 15-20

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: "Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangeli. Els qui creuran i es faran batejar, se salvaran; els qui no creuran, seran condemnats. Els qui hauran cregut faran miracles com aquests: expulsaran dimonis pel poder del meu nom; parlaran llenguatges nous; si agafen serps amb les mans o beuen metzines no els faran cap mal, els malalts a qui hauran imposat les mans, es posaran bons". Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se'n anaren a predicar per tot arreu, i el Senyor hi cooperava confirmant la predicació de la paraula amb els miracles que la seguien.

PUNTS DE REFLEXIÓ

- 1.— Per què repetim amb expressions de sant Pau que Crist ho omple tot, que ell és la plenitud, sinó perquè desitgem que ell ompli tot el nostre ésser, en prengui plena possessió, de manera que no hi hagi en nosaltres res que no sigui d'ell?
- 2.— Llavors serem els seus veritables missioners. Perquè, ¿com podríem pretendre guanyar per a Crist el món si no som capaços de guanyar-nos o de conquerir-nos primer nosaltres per al Senyor?
- 3.— Però no podem esperar haver dut definitivament, totalment, a terme l'autoconquesta per a esdevenir missioners del Crist. Simultàniament, el treball per a esdevenir tots del Senyor ens portarà, com naturalment, a treballar pel propi bé i pel dels altres, i com més esdevinguem nosaltres de Déu més anirem desitjant que els altres ho esdevinguin.

RESPOSTA AL SALM

Antoni Cagigós

Déu puja en mig d'aclamacions al
so dels corns puja el Senyor

homes i institucions

Manuel Bertran i Oriola

"Fa uns versos curts, / menuts, / Molt punxeguts..." afirmava d'ell un seu col·lega en un poemeta que li va dedicar amb motiu del seu mestratge en gai saber acabat d'estrenar. Això ocorria el 30 de maig del 1974 a can Culleretes. Es tractava del sopar d'homenatge que li oferien els seus amics del Rall del Riakamba.

Mai no aspirà a ser un home ric

Bertran i Oriola era, físicament, més aviat baix, més aviat prim i, encara que sense gota de malícia, més aviat punxegut amb els seus versos. Als seus 14 anys entrava de meritori als tallers Vulcano de la Barceloneta i als 18 ja ocupava el càrrec de caixer. Els diners que tocava diàriament no l'havien temptat mai, diguem que ni en bé ni en mal. Ell es dedicava, tot simplement, a passar-los d'unes mans a unes altres mans a través de les seves pròpies, sempre netes i honrades i mai per mai, que se sàpiga, no va aspirar a ser un home ric. Si aquest esborrany de retrat pot semblar fins a cert punt imbricat sobre el d'un Francesc d'Assís, us asseguro que no és culpa meua.

Quan els dijous acudia al Rall del Riakamba —una penya literària que havia presidit fins a la seva mort en Joan Ollé i Rabassa— repartia abraçades a dojo, deia germà als amics i als possibles enemics, somreia sempre, sigui obertament, sigui beatíficament i semblava —cada dijous, durant tants anys!— demanar perdó per una impensada intromissió. Arribat setembre, obsequiava els contertulians amb un programa, per cap, de les festes tradicionals de Sant Miquel, patró, com és ben sabut, de la Barceloneta. Programa en el que s'hi inseria un seu poema, original i inèdit.

Nascut a Cardona

Perquè en Bertran i Oriola, per bé que nat a Cardona, de ben menut ja va venir a viure amb els seus pares a Barcelona, primerament a la barriada de Gràcia, on visqué fins que va contraure matrimoni amb na Josefina Tura; aleshores es traslladà a la Barceloneta, on visqué la resta de la seva vida. Des del menjador ha pogut contemplar, des de llavors i tothora, les aigües del port i llegir, a pocs metres: "Tinglado n.º 1".

El 1934 guanyava, als jocs florals, la seva primera viola. Després, durant els tristos i inacabables anys quaranta, cinquanta i seixanta, allà on hi havia un certamen literari del

signe que fos, allí acudia ell amb els seus poemes "curts, menuts i punxeguts". I cada any, el primer diumenge de maig, com manen els canons, acudia als jocs Florals de Barcelona celebrats avui aquí, demà allà, amb una mica de por al cos, però imbuït d'aquella fortaleza d'ànim tan allunyada de l'heroïcitat gratuïta i poca-solta.

En aquest cinquè pis del carrer del Mar, acompanyada de records entranyables, ha quedat la senyora Josefina Tura.

*La meua llar
ets tu, esposa dòcil vora el mar.*

fa una poesia manuscrita datada del 1948 i penjada, emmarcada, d'una de les parets. Sempre el mar, la mar. I també el treball que ennobleix.

*Al moll he treballat
uns cinquanta-dos anys,
en guerra, en pre-guerra i en post-guerra...*

El mestratge en gai saber

Aquests versos corresponen al 1974 i formen part d'un poema ("En el record sense fons") dedicat al poeta i amic, fill de la Barceloneta, Joan Salvat Papasseit, "que ha guardat fusta al moll". Li diu:

*Com que som gent de marina
i vivim arran del port,
sempre pensem en la mort
com un volar de gavina.*

L'any 1971, just reprès el ritme dels Jocs Florals, autoritzats novament quant el cert és que mai no havien estat formalment desautoritzats, Bertran i Oriola obté l'Englantina amb un tríptic de sonets que és com un esgarip dolorós retingut durant anys i anys..

No trigarà a sentir-se malalt sense remissió, però la inspiració no l'abandona. La seva illusió és aconseguir el mestratge en gai saber, mestratge que aconsegueix finalment el 1974 amb una segona Viola. Com el seu entranyable amic desaparegut Salvat Papasseit, ha après a mirar la mort cara a cara i, cristià fervorós; indeclinablement mansuet, no deixa de somriure, de dir germà al germà.

I l'onze de setembre del 1975, mor en el seu piset humil. La salabor del mar, aquell dia, era més forta que mai.

Ernest Corral i Coll del Ram

Any franciscà a Berga

Guanyadors dels Jocs Florals

El diumenge, dia 9 de maig, tingué lloc a Berga els Jocs Florals Franciscans, com ja vam anunciar. El discurs de mantenidor va anar a càrrec de Miquel Coll i Alentorn, conseller-adjunt a la Presidència de la Generalitat. L'Orfeó Berguedà amenitzà l'acte amb un selecte repertori musical i el periodista Esteve Busquets va fer el discurs d'acció de gràcies.

Els noms dels guanyadors són aquests. Flor Natural: Manuel Tort i Martí, amb la poesia "El germà Sol s'ha il·luminat de tu". Englantina d'Or: Jordi Enjuanes i Mas, amb la poesia "De tot enlloc per tot camí venim". Viola de Plata: Joan Montalà i López, amb el poema "Viles d'amor".

Els guanyadors dels premis extraordinaris i dels dos accèssits van ser: Frederic Alfonso i Orfila, Oswald Cardona, Àlvia Tello, Eduard Casas, Jordi Farrando, Jordi Piquer, Antoni Dalmau i Oleguer Huguet.

Aquests Jocs Florals van constituir un acte cultural que enaltí la llengua catalana i que se sumà a la celebració del vuitè centenari del naixement de Sant Francesc d'Assís.

Recordem que el jurat qualificador era compost dels següents membres: Leandre Amigó, Esteve Busquets, Pere Ribot, Climent Forner, Ferran Camps, Joan Botam i Josep M.ª Massana, els quals van celebrar una reunió el 15 d'abril d'enguany.

Com a record de l'esdeveniment, la Comissió "Centenari Franciscà", intentarà imprimir i editar en un llibre tots els treballs en poesia premiats, afegint, en un apèndix, aquells altres altres que segons el criteri del jurat gaudeixen d'un valor literari.

calendari

Diumenge, 23 de maig. L'Ascensió del Senyor. Sant Desideri, bisbe i sant Joan Bta. de Rossi, prevere.

El sol surt a les 4,25 i es pon a les 7,10.

Festa major a Omells de Na Gai i Santpedor.

Dilluns, 24 de maig. Maria Auxiliadora. Ntra. Sra. de la Providència. Sant Vicenç de Lerín, prevere.

Dimarts, 25 de maig. Sant Beda el Venerable, confessor i doctor; sant Gregori VII papa i santa M.ª Magdalena de Sofia Barat, fundadora.

Dimecres, 26 de maig. Sant Felip Neri, fundador i santa M.ª Anna de Jesús Paredes, verge.

Dijous, 27 de maig. Sant Agustí de Canterbury, bisbe; sant July, màrtir i sant Eutropi, bisbe

Divendres, 28 de maig. Sant Germa, bisbe; sant Emili i sant Eladi, màrtirs. Festa Major a Alguair i Duesaigües.

Dissabte, 29 de maig. Sant Just, bisbe; sant Màxim, papa i sant Pere Sans, bisbe màrtir.

l'Església celebra

23 de maig. Diumenge de l'Ascensió del Senyor. Lectures; primera, Fets 1,1-11, S 46, segona, Ef 1,17-23 (o bé Ef 9,24-28; 10,19-23), tercera, Mc 16,15-20.

24 de maig, dilluns de la setmana de l'Ascensió: Lectures; primera, Fets 19,1-8, S 67, segona, Jo 16,29-33.

25 de maig, dimarts de la setmana de l'Ascensió: Lectures; primera, 20,17-27, S 67, segona, Jo 17,1-11a.

26 de maig, dimecres de la setmana de l'Ascensió: Lectures; primera, Fets 20,28-38, S 67, segona, J 17,11b-19.

27 de maig, dijous de la setmana de l'Ascensió: Lectures; primera, Fets 22,30; 23,6-11, S 15, segona, Jo 17,20-26.

28 de maig, divendres de la setmana de l'Ascensió: Lectures; primera, Fets 25,13-21, S 102, segona, Jo 21,15-19.

29 de maig, dissabte de la setmana de l'Ascensió: Lectures; primera, Fets 28,16-20.30-31, S 10, segona, Jo 21,20-25.

“Per ser més amics”

Vallgorguina, 5 de maig de 1982

Estimat Eixerit:

M'agradaria conèixer-te i que em fessis una carta ben llarga. Jo em dic Jaume, visc a Vallgorguina, que és un poble molt bonic a 6 km. de Sant Celoni.

Amb el meu amic fem carreres de bicicletes i ens ho passem molt bé.

A vegades ajudo al meu pare. El meu pare és pintor però no de quadres, pintor de cases, parets, fustes, etc. A mi també m'agradaria ser-ho.

Anem sovint a jugar a “bàsquet” a Sant Celoni i al campionat varem quedar segons.

S'ha de saber perdre. Ja se sap!

M'agradaria rebre cada setmana L'Eixerit. I t'adjunto l'import de dues mil pessetes. La meua adreça és: Jaume Planells Sala, Carretera Nova, 55-Vallgorguina.

Espero la teua resposta.

Dona records als teus pares i a tots els Eixerits de Catalunya, que vull que siguin els meus amics.

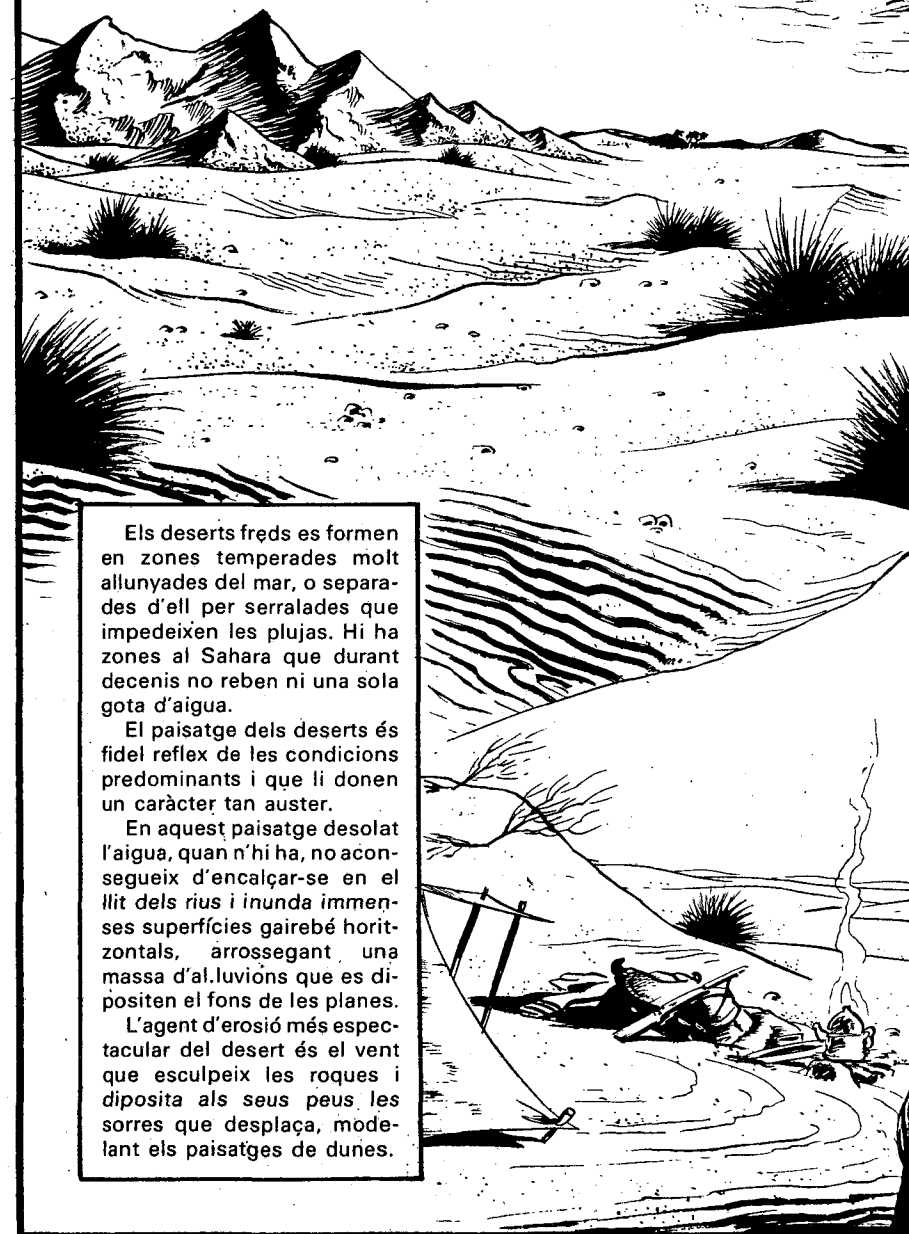
Una abraçada.

EL DESERT

per *Enric*

Els deserts es classifiquen segons tres criteris: la latitud, la temperatura i el grau d'aridesa. Aquests elements ens permeten de distingir-ne dos tipus principals: els càlids, o tropicals, i els freds, o continentals.

Els deserts càlids, que són els més abundants, es formen a causa de circulació general atmosfèrica: a l'equador l'aire és calent i humit; aquest aire sec es dirigeix per les capes altes cap als tròpics i en arribar-hi, descendeix, sense gairebé deixar anar una gota de pluja. Per això la majoria de deserts càlids estan travessats pels tròpics. A in Salah, al Sahara Algerià, la temperatura passa de 53 graus al migdia a 4 graus a mitjanit.

Gran part de la vegetació del desert té una vida efímera: creix i mor en un cicle molt curt, determinat per les escasses plujes. Les més grans concentracions vegetals es troben, sobretot, en les depressions tancades (oasis).

Els rèptils, insectes i mamífers, que saben excavar el terra per a trobar l'aigua que necessiten, s'han adaptat als rigors del clima. Són llargardaixos o serps de cascavell, aranyes i escorpins, mamífers com el xacal o la rata-cangur.

Molt important són també la llama, el gos, els camells i els dromedaris. Aquests darrers són capaços de suportar les dures condicions del clima i passar molts dies sense beure aigua.

Els deserts freds es formen en zones temperades molt allunyades del mar, o separades d'ell per serralades que impedeixen les plujes. Hi ha zones al Sahara que durant decennis no reben ni una sola gota d'aigua.

El paisatge dels deserts és fidel reflex de les condicions predominants i que li donen un caràcter tan auster.

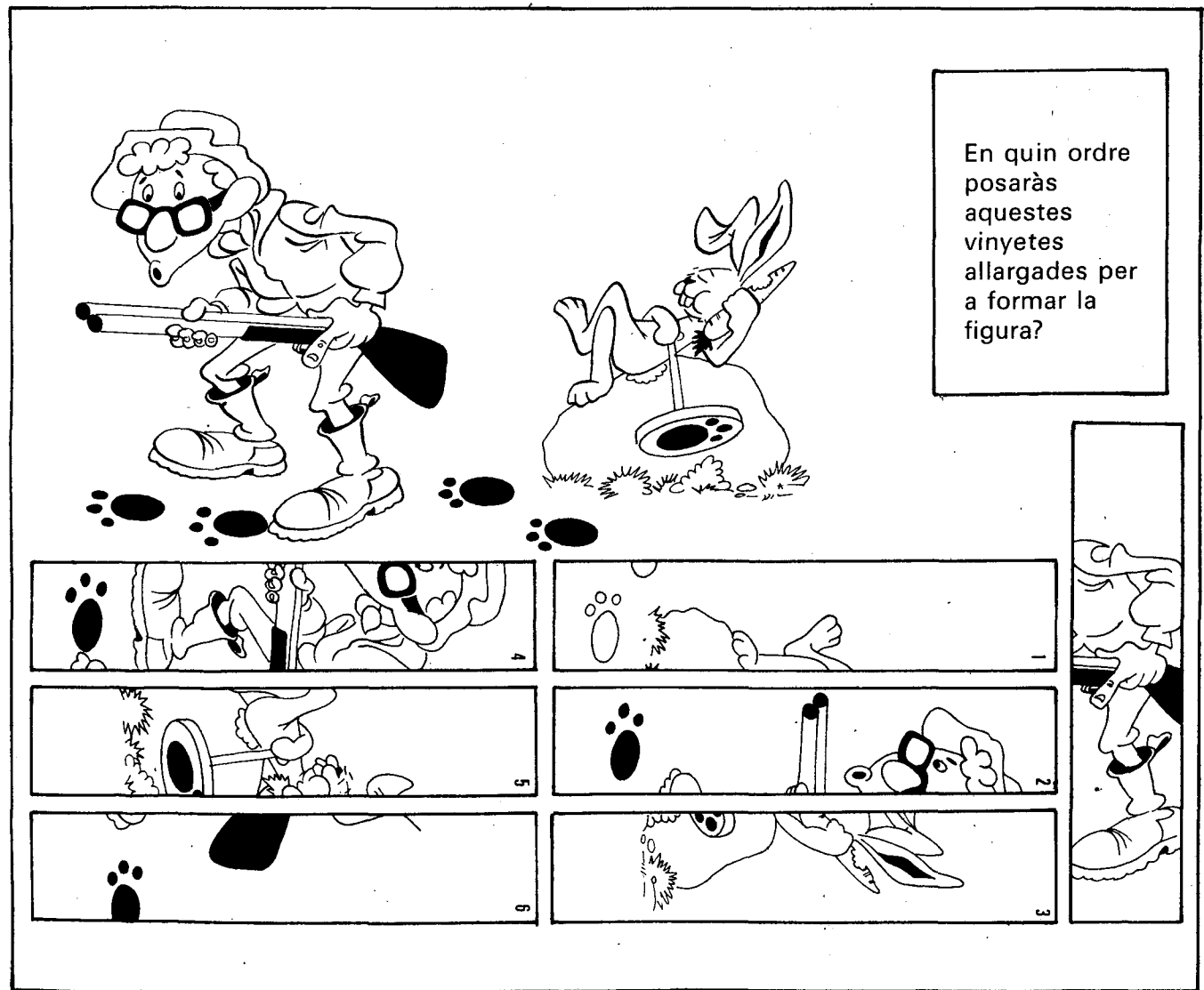
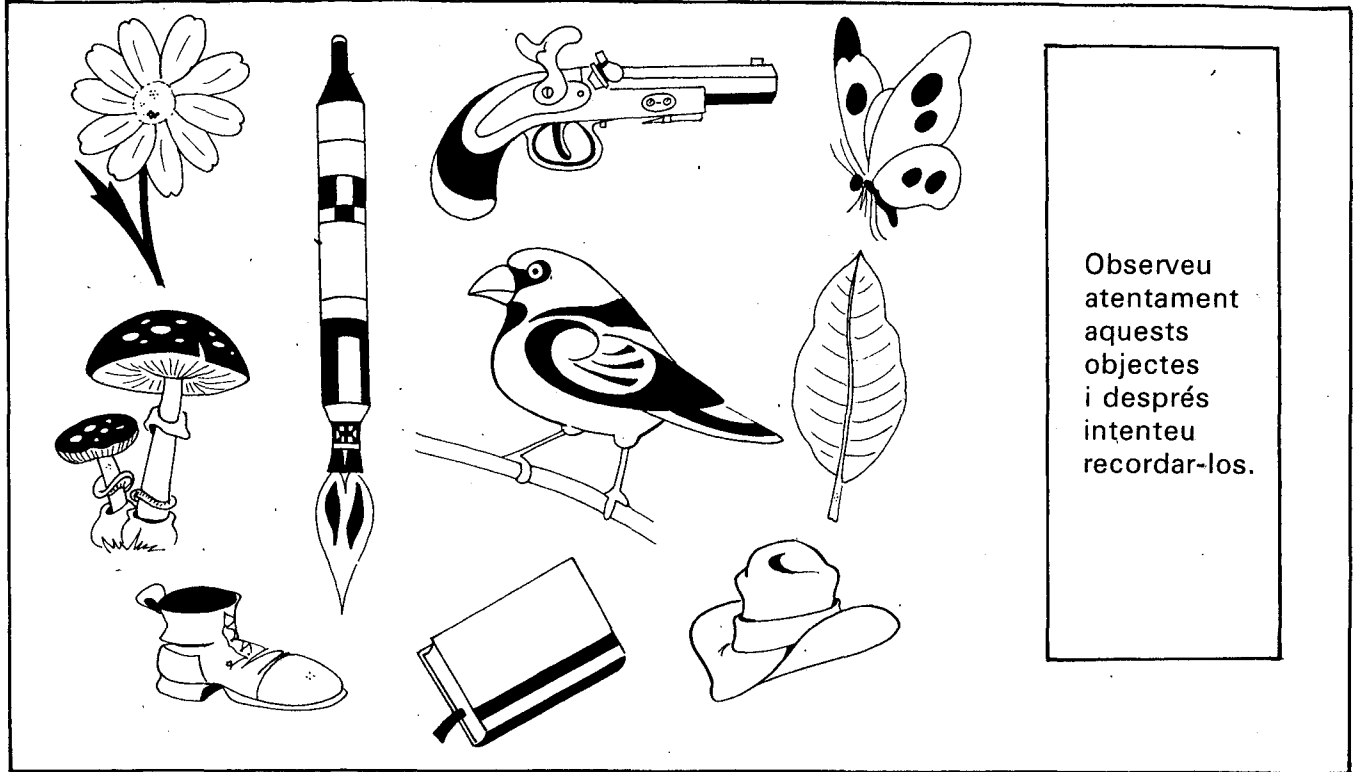
En aquest paisatge desolat l'aigua, quan n'hi ha, no aconsegueix d'encaixar-se en el llit dels rius i inunda immenses superfícies gairebé horitzontals, arrossegant una massa d'al·luvions que es disposen al fons de les planes.

L'agent d'erosió més espectacular del desert és el vent que esculpeix les roques i diposita als seus peus les sorres que desplaça, modelant els paisatges de dunes.

el llambrot **ENRIC**

Passatemps

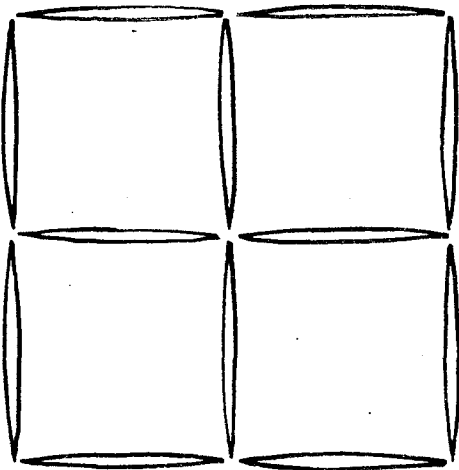

LA FAMÍLIA MOIXÓ

Problema

Aquests quatre quadrats són fets amb escuradents. Com es poden convertir en només dos quadrats, movent només quatre dels palets?

Treu els quatre palets del centre, i fes amb ells un altre quadrat. Ja en tens dos, un de gran i un de petit.

Solució

L'EIXERIT

ANY II

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

100

Estem d'enhorabona!

Si, estimats amics Eixerits i Eixerides d'arreu de Catalunya. Estem d'enhorabona perquè aquest EIXERIT que teniu a les mans és el NÚMERO 100. Mireu si en fa de temps que fem camí plegats!

Si, senyors, "de mica en mica s'omple la pica", "de gota en gota, la bota" i "pas a pas aniràs i tornaràs".

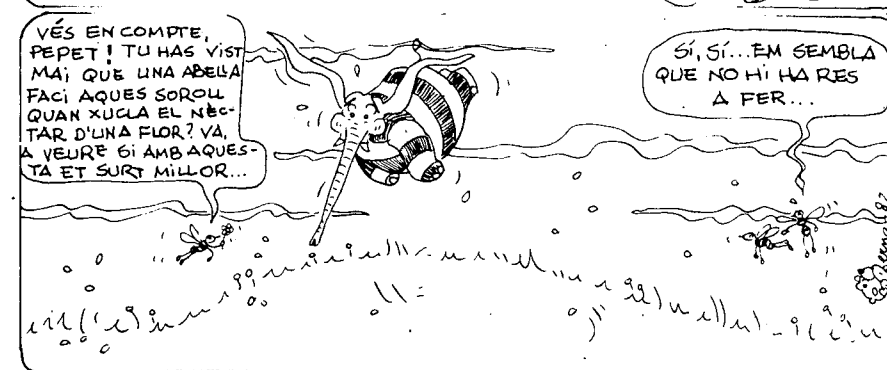
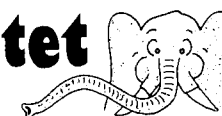
Totes le persones que us estimen i amb les que hem anat parlant en aquest escrit meu de la primera pàgina us saluden afectuosament i nosaltres els agraïm tot el que ens han dit: L'avi Ciscu, el pare, la mare, mossèn Josep, la Montserrat i en Pare de la Catequesi, i fins i tot el "pat", el meu gos entremaliat del que us he parlat alguna vegada, remena la cua en senyal d'agraïment.

Gràcies, moltes gràcies a tots els qui pensen, dibuixen i fan L'EIXERIT: En Picanyol, la Berna, el mestre Jan, etc., en una paraula: Gràcies a tots els que, pensant en nosaltres, fan L'EIXERIT cada setmana.

I, ara, una bona notícia: Tots els Eixerits i Eixerides que ens envieu una postal o carta de felicitació (millor si també ens envieu una foto), rebreu un regal, perquè tingueu sempre un bon record d'aquesta efemerides tan important, el NÚMERO 100 del "nostre" EIXERIT. Fins a sempre amics i amigues.

L'EIXERIT

en pepet elefantet

En Joan i en Quim

Isidre Nonell

Isidre Nonell fou un excepcional pintor i les seves obres formen part del millor patrimoni artístic de Catalunya. Molt preocupat pels temes socials, plasmà sovint en els seus quadres les gents marginades i l'ambient dels barris pobres i suburbials. Són molt coneguts els seus quadres de gitanes; sobretot. La seva gran qualitat com a pintor no el privà, però, de dedicar-se al dibuix humorístic, en el qual també destacà com a ninotaire fora de sèrie.

Visquè pocs anys. Nascut l'any 1873, va morir el 1911, és a dir, als trenta-vuit anys. Va dibuixar a "L'Esquella de la Torratxa" i, sobretot al "Papitu". Sembla que va ésser ell qui va inventar la paraula "grimègia", sinònim de barrila, de gatzara, paraula que no trobareu al diccionari, però que ben aviat es va fer d'ús corrent. Signà els seus ninots amb diversos pseudònims, els més coneguts els de "Josué" i "Noè".

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: "Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangelí. Els qui creuran i es faran batejar, se salvaran; els qui no

creuran, seran condemnats. Els qui hauran cregut faran miracles com aquests: expulsaran dimonis pel poder del meu nom, parlaran llenguatges nous; seran alliberats dels perills; els malalts a qui hauran imposat les mans, es posaran bons". Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar per tot arreu, i el Senyor hi cooperava confirmant la predicació de la paraula amb els miracles que la seguien.

1.- Jesús, el Fill de Déu fet Home, és plenament glorificat i incorporat a la glòria eterna de Déu.

2.- Tots els qui creuran en Ell seran salvats, treuran el mal del seu cor i del cor dels altres, parlaran el llenguatge de l'amor, de la justícia i de la pau; Ell els donarà força per lluitar contra tots els perills, i un dia, ressuscitats, entraran per sempre a la Festa eterna del seu Regne.

3.- Així ho feren els Apòstols; així ho han fet i ho fan els sants de tots els temps.

El mossèn

Les lliçons de mestre Jan

Frases fetes

Parlar a cau d'orella	=	Hablar al oído
A mata-degolla	=	A sangre y fuego
A ull, a cop d'ull	=	A simple vista
A ulls clucs	=	A ciegas
Dixò són figues d'un altre paner.	=	Eso es harina de otro costal.
Se capdavall, al cap i a la fi.	=	Al fin y al cabo.

per una catequesi

Sobre la virtut
de la modèstia

Encara que com a cristians tinguem el poder de fer prodigis hem de voler que el nostre poder sobrenatural aparegui en el món amb la major naturalitat possible. És en la senzillesa que hem de ser "la llum del món" (Mateu 5, 14). No ens hem de diferenciar, sino és per les bones obres (cf. Mateu, 5, 16) realitzades amb simplicitat humil. Ja serà el món el qui ens diferenciarà amb el seu odi (cf. 1 Joan 3, 13). Déu potser ens exigirà coses extraordinàries i xocants en mig d'un món ignorant (la vida monàstica, posem per exemple, o el celibat pel regne de Déu). Però cada un de nosaltres ha de viure sense voler distingir-se dels altres, amb naturalitat i humilitat. Això ho assoliré si començo per ser per a mi mateix senzill "com els infants" (Mateu 18, 3). "Neque in bonis neque in malis noli esse singularis", diu la saviesa tradicional; ni en les coses bones ni en les dolentes no et singularitzis. No vulguis aparèixer original en res. Cal, certament, que siguis bo i que ho semblis, per tal de donar bon exemple; però no vulguis demostrar o fer ostentació de la teva bonesa "per les places" (Mateu 6, 8).

Però fins i tot en la vida quotidiana no has de voler sobresortir. Això pertany a allò de més elemental de l'educació humana, l'individu que en les converses i en les reunions o en altres circumstàncies cerca de distingir-se, de sobresortir. Com si volgués dir: Sóc jo que ho faig bé! Sóc jo qui ho sé! D'això, fàcilment ens n'adonem quan és un altre qui ho fa; potser ho fem nosaltres mateixos sense adonar-nos-en. És que, perquè un s'adoni d'un defecte propi, cal tenir molta intel·ligència, però una intel·ligència unida a una humilitat. Si almenys fòssim humils!

Relacionat amb l'axioma llatí anteriorment citat hi ha l'altre que fa: "Ne quid nimis", difícil de traduir al català amb la concisió inigualable que té el llatí. Podríem dir: "De res massa o bé, entre poc i massa en el sentit que un excés, per petit que sigui, pot fer malbé una cosa. Tot equilibri pot ser destruït pel pes més petit. Una gota fa vessar el vas. No vulguis ser (ni aparentar) més del que ets: un cristià. Però la sentència pot ésser entesa malament, com és sovint entesa malament aquella altra, famosa, que diu: "In medio uirtus", la virtut està al mig, com si recomanés una ària mediocritat, tal com l'entenen els antics romans, els quals deien que "als déus, no se'ls ha de molestar massa" i que per a viure feliç i tranquil cal deslliurar-se d'aspiracions i entusiasmes.

El cristianisme entén d'una altra manera allò que la virtut es troba en el centre de les coses. Vol dir que tot pot tenir o un excés o un defecte. Això si que cal evitar-ho. La fe ja no és fe quan, per excés, esdevé superstició o quan, per defecte, esdevé incredulitat.

Semblantment, per citar un altre exemple, l'amor deixa de ser amor veritable quan, per una banda, es torna concupiscència o egoisme (amor desordenat per excés), o quan, per altra banda, es deixa vèncer fàcilment pel desinterès o per qualsevol altra falta (defecte) d'estimació o per l'odi. Ara, quan trobem, entre els dos extrems, la veritable virtut, llavors hem de donar-nos-hi amb tot el cor, ja que hem d'estimar Déu sobre totes les coses i amb tota l'ànima i amb totes les forces. I en aquest sentit, algunes vegades les circumstàncies de la vida ens podran obligar a distingir-nos dels altres, quan els altres, ni que siguin tots els qui ens envolten, s'apartin de l'amor de Déu. Amb això demostrarem que tot el que hem dit no atempta contra la personalitat humana.

A. Olivar

la Bíblia a l'abast

La comunitat apostòlica
espera l'Esperit

(Fets 1: 12-24)

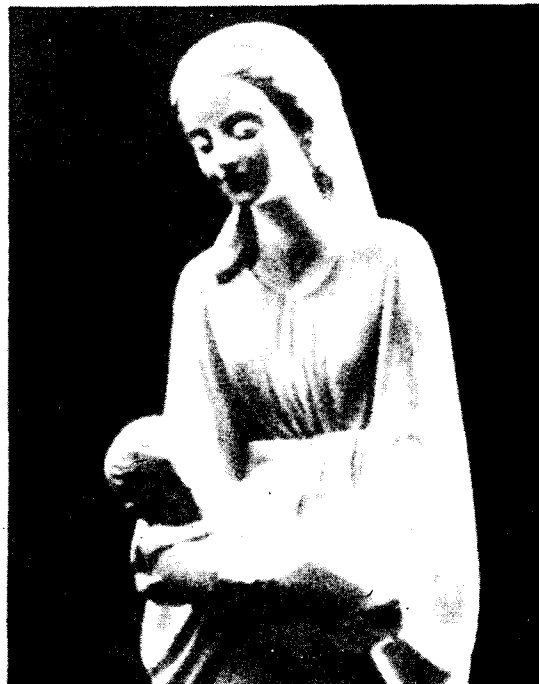
El leccionari de la missa dominical comença aquesta lectura del llibre dels Fets amb una mena de glossa molt encertada que ens situa en l'àmbit de la comunitat cristiana després de l'Ascensió i abans de Pentecostès: **Després de veure com Jesús era endut al cel.** En el text original, els vv. 11 i 12 es lliguen amb un simple **llavors** com a lligam redaccional entre l'avís dels àngels i el retorn a la vida quotidiana de l'Església sense la presència sensible del seu Mestre. El leccionari litúrgic remarca de fet un concepte de Jesús i dels seus fets, i fonament de la nostra fe.

Unànimement

Els deixebles se'n tornen a Jerusalem (v. 12). En l'òptica de Lluc, Jerusalem és no sols "el lloc" dels grans fets generadors de la salvació —mort i resurrecció de Crist— sinó també del seu arrelament i expansió arreu del món —naixement de l'Església i missió dels Apòstols—. A Jerusalem hi havia la **sala on s'allotjaven**. És la primera "domus Ecclesiae", la casa de l'Església. La sala alta, —el text diu que hi pujaren—, era el mateix lloc on se celebrà el sopar pasqual de Jesús amb la institució de l'eucaristia? És molt possible. De fet, aquestes sales altes, eren un lloc predilecte de la tradició jueva per a la lectura i meditació de la Llei, la pregària, l'aïllament —el desert— propici a la revelació de Déu. Aquí hi vivia l'Església. Unànimement, vet aquí un adverbí eminentment comunitari. No sols hi havia unanimitat sinó que hi havia comunió, comunicació, unió en la fe, en l'esperança i en la caritat.

Maria, la Mare de Jesús

Qui formava la comunitat? Lluc ens presenta en primer lloc els Apòstols, el grup dels onze. La llista que es posa aquí és la mateixa que apareix a Llc 6:14ss., quan l'evangelista ens narra l'elecció dels Dotze. L'ordre, però, és diferent, i hi manca, com és natural, Judas Iscariot, que allà és presentat com **el qui després el traïria**. El grup dels Onze constitueix el grup dels testimonis oficials de l'obra de Jesús. L'Església, però, és una comunió de fe. Són tots els seus membres els qui han acceptat i viuen el do de la fe en Jesucrist. Per això al costat dels testimonis oficials —la jerarquia— hi ha també els laics, que són majoritàriament dones. I entre aquests laics, testimoni qualificat de la vida del Mestre, **Maria, la Mare de Jesús** (v. 14). Ella no presidia la comunitat: hi era. Era un membre viu d'aquella comunitat que començava a caminar, per això era també un membre responsable que ocupava el seu lloc. Seguia fidel a l'esperit de la resposta que havia donat a Déu quan la cridà per ser la mare de Jesús: **Sóc l'esclava del**

Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules (Llc 1:38).

Llavors el Verb de Déu es féu carn. Ara el Cos de Crist es feia Església, comunió dels germans, amb ell com a Cap. En una ocasió i en l'altra, Maria esdevenia Mare. Mare de l'Església que **unànimement assistia sens falta a les hores de pregària** (v. 14). Contemplava una i altra vegada tot allò que s'havia dit i fet entorn de Jesús i que ella meditava constantment després d'haver-ho guardat amorosament en el seu cor. Era la pregària, la d'ella, i la de l'Església. El record del Senyor es feia viu, actual, en aquella comunitat reunida, sagrament de presència, infantat amb amor per la Mare Església, de la que ella, Maria, n'esdevenia prototipus. Maria no usurpava el lloc de ningú, però tampoc no cedia el seu lloc a ningú. Perquè no hi podia fer-ho. Era la voluntat de Déu la que l'havia col·locada allí. I ella hi era, responsable, fidel, obedient. En perfecta comunió.

Lluc ens diu que en aquell grup hi havia també **els parents d'ell**, els de la família humana de Jesús, que durant la seva activitat pre-pasqual no l'havien entès i fins l'havien rebutjat i tot. Pasqua és comunió. L'Església aplegava tothom que estés disposat a acceptar el do de Déu: els amics de sempre, els enviats oficialment, els arribats a darrera hora... Tots en espera de l'Esperit de Jesús.

Josep M. Aragonès

catequesi dels signes

LXI. Ascensió: Jesús torna al Pare

F. Xavier Parés

Al llarg de l'any litúrgic l'Església celebra el Misteri de Jesús des de l'encarnació a la pentecosta. Però perquè Jesús pogués enviar-nos el seu Esperit Sant, calia que tornés al Pare. En aquest context pasqual l'Església celebra el misteri de l'Ascensió de Jesús al cel, quaranta dies després de la seva resurrecció.

Jesús, una vegada acompanyada la seva missió salvífica, lògicament havia de tornar al seu lloc al costat del Pare. L'Ascensió celebra, doncs, aquesta tornada de Jesús al Pare.

Amb tot, Jesús no deixa els apòstols abandonats. Serà l'Esperit Sant que Ell envia el qui complementaria la seva obra salvífica.

La litúrgia pròpia del dia de l'Ascensió ens presenta, cada any, principalment per la lectura dels Actes dels Apòstols, el fet històric de com Jesús pujà al cel en presència dels seus deixebles, després de manar-los que anunciessin la seva resurrecció arreu de la terra.

Els apòstols, una vegada sols, sense Jesús, queden a l'expectativa i en l'esperança de l'Esperit promès que el Pare els donarà; per això Lluc fa ressaltar la presència dels apòstols a Jerusalem, units, unànims en la pregària, en espera de l'Esperit Sant.

La festa de l'Ascensió no pot pas ser un record passat, és també per l'Església i per tots els cristians una celebració actual. Cal que ens alegrem tots perquè "allà on ha precedit la glòria del cap, hi és cridat amb esperança tot el cos" (St. Lleó Magne, sermó, 1). És doncs, motiu de joia el saber que també nosaltres som cridats a viure i a participar de la glòria que Jesús ens ha merescut. En semblants paraules expressam la nostra acció de gràcies al

Pare, quan en el prefaci de la missa de l'Ascensió diguem: "EL SENYOR DE L'UNIVERS NÓ HA PUJAT AL PARE PER APARTAR-SE DE LA NOSTRA PETITESA, SINÓ PERQUE NOSALTRES, ELS SEUS MEMBRES, TINGUÉSSIM CONFIANÇA DE SEGUIR ON ENS HA PRECEDIT EL NOSTRE CAP I PASTOR"

D'alguna manera la festa de l'Ascensió ens fa ja participar de la divinitat de Crist i ens fa gustar i posseir els béns eterns del cel. La salvació conquerida per la resurrecció de Jesús l'experimentem molt sensiblement per la seva Ascensió al cel a la dreta del Pare, on nosaltres participem també de la seva divinitat: "SE'N PUJÀ AL CEL, PER FER-NOS PARTICIPAR DE LA SEVA DIVINITAT" (Prefaci 2.ª de la missa de l'Ascensió).

Aquesta festa litúrgica de l'Ascensió hauria de fer-nos aixecar de la nostra terra materialista, on ens arrosseguem, per a viure enlairats en Crist, aspirant a horitzonts més alts i divins als quals hi som cridats. Jesús torna al Pare; va a preparar-nos-hi un lloc, perquè també nosaltres hi puguem anar. Mentre esperem la vinguda de l'Esperit, elevem els nostres cors en la pregària unànime de tota l'Església que, unida a Crist ressuscitat, espera posseir també la plenitud de la glòria eterna del cel.

Trentavuitena setmana d'estudis marians

Sevilla, 6-9 de maig

Pertanyen a la Societat Mariològica Espanyola alguns especialistes catalans, com són ara el doctor Joan Cascante, el doctor Joan Esquerda i el P. Francesc de Paula Solà. Cada any tenen una Setmana d'Estudis el mes de setembre i a un lloc diferent de la península. Però enguany l'han anticipada a Sevilla, a petició de l'arquebisbat i especialment del Consell General de Germandats i Confraries la ciutat. A la presidència d'honor figuren onze bisbes residencials.

Sevilla, ciutat mariana

Sevilla és una ciutat mariana. Ho demostren, no solament la seva història amb la defensa de la Immaculada Concepció abans que fos definida, i els seus museus i els temples, que són lloc d'art i devoció, sinó aquest mateix mes de maig els actes pietosos de sermons, tríduums i novenes marians arreu de la ciutat. Amb motiu de la Setmana Mariana foren portades a l'església del Diví Salvador, flamígera d'ors i llum, les imatges processonals, anomenades de glòria: Nostra Dona del Reis, la Divina Pastora, Nostra Dona de les Fèbres, la Mare de Déu del Roser (o del Remei) i Nostra Dona de l'Alegria. Quedaren entre arcada i arcada en el temple.

Les sessions científiques

Vint-i-set membres de la Societat Mariològica Espanyola i una

selecta audiència acudiren els dos primers dies al magnífic local de conferències del Mont de Pietat i de la Caixa d'Estalvis de Sevilla. Era la part mariològica del programa. Presidien, entre d'altres, el representant del Senyor Cardenal i el President del Consell General de Germandats i Confraries. El tema unificador fou l'estudi dels privilegis de Maria i la pietat dels fidels. El carmelita l'idefons de la Immaculada estudià, en aquest sentit, la maternitat divina de Maria; el canonge sevillà Juan Ordóñez la mediació i la intercessió; el benedictí Manuel Garrido l'assumpció i la reialesa de Maria, i parlà de les noves lletanies marianes, aprovades recentment, i el jesuïta Cándido Pozo considerà Maria, Mare nostra.

Sota un altre aspecte, l'agustí Segundo Folgado tractà de la fe, experiència eclesial i devoció a Maria; Joan Esquerda Bifet, director del CIAM, a Roma, de la religiositat popular mariana i la seva dimensió missionera, i Laurentino María Herrán de la teologia pastoral dels santuaris marians, segons l'ensenyament de Joan Pau II.

Com a comunicacions especials, Germán Rovira Tarazona investigà les raons bíbliques de la pietat mariana, principalment a l'escola alemanya; el franciscà Gaspar Calvo parlà de la correcció de Maria segons Fra Bernardino de Laredo (n. 1482), i el passionista Luis Díez Merino, de la Universitat de Barcelona, oferí l'interessant estudi del protoevangeli

(Gèn 3,15) en la interpretació judaica intertestamentària.

Art i confraries

No podia faltar l'aportació dels especialistes en la història i l'art locals, no rarament de projecció universal. Fou en dues vessants: vida de les confraries i formes d'art.

L.F. Mateo Seco tractà de la pietat mariana a Sevilla en els segles XVII i XVIII; Ramón Martín de la devoció mariana com a signe permanent del confrare sevillà, i el carmelita Enrique Llamas, President de la Societat Mariològica Espanyola, de les confraries marianes i la religiositat popular.

Per altra banda, José Hernández Díaz tractà de la iconografia mariana hispàlica a l'època de Murillo; i els dos coautors, J.M. González Gómez i M.J. Carrasco Terriza, del llibre que acabaven de publicar, que ha representat un treball ingent: "Escultura Mariana Onubense". Recorregueren tot el bisbat de Huelva i han sintetitzat i estructurat l'estudi de les imatges marianes.

Dos centenaris

Es compleixen enguany dues dates de projecció universal: el vuitè centenari del naixement de sant Francesc d'Assís i el quart de la mort de santa Teresa de Jesús. No faltaren les commemoracions. El carmelita Ismael Bengoechea parlà de Sevilla, Teresa de Jesús i

la Verge Maria amb una tria de testimonis escrits; el franciscà Pedro de Anasagasti de la teologia mariana pràctica de sant Francesc d'Assís. Malgrat que Francesc fou sense estudis, infongué eficàcia a la devoció a Maria, com ho prova la Porciúncula, i dels seus escrits es pot fer un cos de teologia mariana.

Solemne sabatina i l'Adoració Nocturna

El dia 8 de maig celebrava Sevilla la festivitat litúrgica de Maria Mitjancera, que li ha estat concedida recentment per Roma. Davant de Nostra Senyora del Reis, Patrona de Sevilla, i del sepulcre de sant Ferran, a la catedral, hi hagué, cap al tard, una solemne sabatina, i a la nit l'extraordinària vigília de l'Adoració Nocturna Espanyola.

La clausura

El diumenge, dia 9, al matí, a la catedral, fou celebrada una solemne eucaristia, seguida del cant de la Salve. A la tarda, el jesuïta Alejandro Martínez Sierra féu vibrar el jovent, congregat a l'església d'El Salvador. La joventut actual, plena d'energies per a la llibertat, l'amor i el futur, no les realitza i no rarament fracassa. El model segur és Maria.

Des de mitja tarda la plaça d'El Salvador estava plena de gent. Anaven sortint, una a una, les

imatges marianes que tornaven a les esglésies respectives. Era una nova prova de les grans manifestacions tradicionals religioses. Els "costalers" avançaven centímetre a centímetre, al ritme airós i elegant, mentre la banda de música de la confraria tocava marxes solemnes o processonals. L'ànima andalusa s'expressa en dansa i cant. Passaven més tard pel carrer de Sierpes, i a la una de la matinada encara retrunyien els tambors llunyans. Ja estan preparant la romeria a El Rocío, el dia de la Verge de la Blanca Coloma, la propera Pentecosta.

Hi hagué elecció de la nova junta. Rebérem un llarg telegrama amb la benedicció papal. Vingué de Roma el P. Pablo Melada, franciscà. L'any vinent, 1983, les Societats Mariològiques internacionals aniran a reunir-se a Malta i el tema d'estudi, seguint la línia començada anys enrera, serà la devoció popular mariana en els segles XVII i XVIII, abans de la revolució francesa. La Societat Mariològica Espanyola hi és convidada.

Sebastià Bartina

De la Pontifícia Acadèmia
Mariana de Roma
De la Societat Mariològica
Espanyola.

YOGHOURT DANONE

amb la gent sana

Per encetar el dia amb un somriure, avui, més que mai, ens cal una alimentació equilibrada i sana.

I per fer-la més rica i variada, Yoghourt DANONE, l'aliment natural, sa, nutritiu i lleuger que agrada a tothom, a totes hores.

Avui, com sempre, DANONE està amb la gent sana.

Aliments frescos i naturals

de fer-se vell

La capacitat d'encarar-se a la mort

Un aspecte important del problema és la capacitat d'encarar-se amb la mort. És el sentit de la vida que està en relació amb aquest fet. Si enfront de la mort no s'hi troba un sentit, la vida no té sentit i no és més que una cadena de superficialitats.

Aleshores el risc de sentir-se inútil, amargat i la temptació del suïcidi s'accentuen.

La religió de l'Amor i de l'esperança té aquí un gran paper a jugar. Cal difondre el missatge evangèlic. La direcció a seguir és, a mesura que es perden possibilitats "a fora", potenciar la vida de l'esperit, el món "interior". La persona que parla amb Déu i, que malgrat saber-se pobre i pecador,

se sap estimat, no perd l'esperança. Aquesta és la dimensió que millor pot ajudar a encarar-se amb la mort. Cal créixer, a mesura que es deixa la vida de treball, la vida espiritual, contemplativa.

A mesura que la vida temporal s'enfosqueix i esdevé incerta, només la llum i la gràcia de Déu pot il·luminar-la i obrir-la a l'esperança.

Parla l'Antoni, un vell resistent contra el nazisme. No diu l'edat, però ha complert ja les noccs d'or de matrimoni. "La vida és un llarg camí. A un bon percentatge de persones els enutja envellir, es preocupen. Arribar a vell vol dir caminar endavant, pas a pas, créixer i donar fruit. I això per a tothom, perquè el de Dalt té una llei que no perdona; potser durant la vida

fas el possible per no tenir-lo present, però, quan arriba la fi, et recorda que no has lluitat en va. A la presó, per exemple, he vist regenerar-se molta gent que deia que no creia; els he vist més tranquils, transformats en lleons després de la confessió, mentre abans estaven desesperats i abatuts. Només la fe et permet de plantar cara a tot, de superar tota prova, de continuar el teu camí encara que estiguis cansat.

El vell, avui, pot encara donar molt i abandonar-lo és una autèntica malaltia del nostre temps. No poden renegar dels fonaments i perdre el respecte a les vides que tant han treballat, sofert i estimat. Si abandonem els vells sense cap angúnia i els tanquem en els asils i les residències, els condemnem a la solitud que és una pena més gran que la presó.

Què podem fer? Es senzill; jo he après molt dels «meus vells». Els he escoltat llargament, amb gran alegria per part d'ells. Aquesta és la medicina: comptar amb els vells, aprendre de la seva experiència, escoltar els seus consells per no obrir precipitadament. Fer-nos propers a ells, estimar-los, acollir-los tal com són."

"Hi ha una tercera edat per a l'esperança: l'esperança difícil, militant, crucificada, la certesa de la resurrecció al bell mig de l'agonia; l'edat adulta de l'esperança enmig de les tribulacions, dols, fracassos, malalties."

"Les circumstàncies potser obligaran la persona d'edat a cercar un nou medi. La plenitud d'una vida serena és oferta, en general, a aquells que tenen el cor en contacte amb els altres i amb Déu."

Valoració de la vellesa

—La història d'una vida que mai no escriurà ningú, però que és irreversiblement lligada a altres vides del passat i del futur.

—El seu passat està en mans de la misericòrdia de Déu; el seu futur confiat a l'Amor infinit i poderós de Déu.

—¿Qui pot mesurar l'amor, el lliurament, les lluites, els sacrificis, les alegries de tota una vida?

—L'hora de la maduresa d'una llarga experiència.

—L'hora de les realitats assolides i de la feina feta. (No simplement dels projectes i de les il·lusions.)

—L'hora de l'ofrena de la collita; de l'entrada a la festa; de l'encontre amb el Senyor; de la vida eterna.

Què cal fer?

—L'actitud de la família és determinant. Sobretot referent a les persones d'edat que viuen en residències o hospitalitzades.

—Procurar als vells tot el necessari per anar nets i polits.

—Procurar que caminin.

—Mirar que tinguin ocupacions.

—La pertinença a "grups" o clubs de vells.

—Afavorir-los les relacions amicals (moltes vegades més fonderes que amb la família).

—No excloure'ls sistemàticament de les relacions socials de la família.

—Ajudar-los a viure la pròpia alegria en l'alegria i la felicitat dels altres.

—D'immediat hi ha l'acció que podem fer al voltant nostre: família, parents, amics. Acció d'acolliment i de mentalització.

F. M. R.

El Govern s'oblida dels jubilats

Barcelona.— El 84 per cent dels jubilats i pensionistes de l'Estat espanyol cobren sous per sota del mínim professional, que ara és de 28.440 pessetes, segons es féu públic en el segon congrés de jubilats i pensionistes de Catalunya, que va celebrar-se a Barcelona.

Totes les dades sobre la situació dels jubilats i pensionistes van ser exposades per la ponència que va presentar al congrés la Coordinadora de jubilats i pensionistes de Barcelona. "Als darrers cinc anys ha baixat més de vint punts el pressupost global que l'Estat dedica a pensions, ja que l'any 1978 el govern hi dedicava el trenta per cent dels pressupostos generals i en el pressupost del 1982 només hi dedica el deu per cent.

La ponència fou molt crítica envers el govern, especialment en considerar que l'any passat "no es van distribuir entre els pensionistes totes les partides pressupostades, uns dotze mil milions de pessetes". Si s'haguessin distribuït les quantitats consignades l'any passat, ara s'haurien revaloritzat més les pensions i serien més justes.

La Coordinadora de jubilats i pensionistes de Barcelona vol una pensió social mínima i, malgrat reconèixer les dificultats pressupostàries de la seva aplicació, creu que seria més justa. En canvi, no és just que els jubilats paguin les conseqüències de la crisi, ja que ells no en tenen cap culpa.

La Coordinadora de jubilats i pensionistes de Barcelona porta a terme una campanya per al manteniment del poder adquisitiu dels pensionistes. Aquesta campanya pretén aconseguir mig milió de signatures entre persones de totes les edats per tal de presentar al Congrés una proposició de llei que garanteixi la suficiència econòmica i el benestar social d'aquest sector.

Cádiz

Encuentro salesiano de 1.500 catequistas

Cádiz.— Bajo el lema: "Educar en la fe: un problema, un reto, un compromiso", se celebró en el colegio salesiano de Campano (Cádiz) el II Encuentro Diocesano y Día del Catequista.

En un ambiente festivo y alegre, que a la vez fue de oración y de trabajo, mil quinientas personas, en su mayoría catequistas y miembros de otros grupos, asociaciones sobre su compromiso cristiano de "evangelizados y evangelizadores" en el momento actual.

Bajo la presidencia del obispo, don Antonio Dorado Soto, se inició la jornada con una oración, siguiendo una Ponencia orientadora sobre el tema central del día. Los asistentes se distribuyeron luego en numerosos equipos de trabajo, agrupándose en cuatro sectores: catequistas, grupos juveniles, familia y comunidades/parroquias.

Siguió la celebración de la Eucaristía, presidida por el obispo acompañado de numerosos sacerdotes, como momento central de la jornada.

La comida, compartida por todos bajo los árboles, constituyó otro tiempo de gran convivencia. A ella siguió una serie de intervenciones folklóricas, cerrándose el trabajo con el informe-puesta en común de los diversos sectores y grupos y con la intervención final del obispo, que señaló, partiendo de lo que había sido la jornada, unas metas para la acción pastoral diocesana en el futuro. Una oración a la Virgen clausuró los actos.

Este II Encuentro Diocesano y Día del Catequista ha constituido un acontecimiento eclesial de gran significación dentro de la vida y la acción de la Iglesia de Cádiz en este año. (ODISUR, 156-118)

Una catalana en Murcia

Beatificación de la fundadora de las capuchinas

Murcia.— Todas las campanas de la ciudad de Murcia se echarán al vuelo el domingo 23 de mayo, mientras en la Basílica de San Pedro de Roma Su Santidad el Papa Juan Pablo II oficia la solemne ceremonia de la beatificación de la madre María Angela Astorch, catalana, fundadora del convento de las monjas capuchinas de Murcia.

Las religiosas capuchinas de Murcia son una orden de vida contemplativa que se ha distinguido siempre por su austeridad. Las trece monjas que forman esta comunidad viven con ejemplar simplicidad y dedican sus horas de trabajo a la fabricación de hostias, con las que comulgan la gran mayoría de los creyentes de la diócesis de Cartagena-Murcia.

Con este motivo el obispo, don Javier Azagra, dio a conocer en una rueda de prensa los miembros de la comisión organizadora de los actos de la beatificación, entre ellos diversas conferencias, un tríduo de preparación en la Catedral, que predicarán los arzobispos de Barcelona y Zaragoza, y una peregrinación diocesana que asistirá en el Vaticano a la solemne liturgia papal.

Es muy posible que se dé el nombre de la madre María Angela Astorch a una calle de la ciudad de Murcia. (ODISUR, 158-118)

Le pide el obispo de Córdoba

Estructurar la sociedad para el pleno empleo

Córdoba.— "La Sociedad ha de estructurarse de modo que sea posible el pleno empleo, para que todo hombre pueda ejercer su derecho a trabajar", ha declarado el Obispo de Córdoba con motivo de la Fiesta del Trabajo.

Mons. Infantes, entrevistado por el semanario diocesano "Iglesia en Córdoba", ha dicho también que "la remuneración del trabajo debe ser suficiente para que el obrero y su familia lleven una vida digna en el plano material, social, cultural y espiritual".

"Todo esto —añade el Obispo— aplicado al momento actual de la sociedad, exige una conciencia clara de los principios y de la ética cristiana, de las metas trazadas por Dios al mundo, de la doctrina del Evangelio... Es legítimo el pluralismo —también para los cristianos— al decidirse por uno o por otro ordenamiento económico-social. Pero un cristiano no puede dar su nombre a asociaciones ni defender sistemas que no salven esos puntos básicos. A todos nos urge tener claros en la mente el ideal de un orden justo y sus exigencias. Reclama a no pocos la renuncia a privilegios o situaciones ventajosas o contrarias a la equidad. Debe ser para otros advertencia sobre el peligro de que la noble esperanza de un orden justo se les convierta en apetencia materialista alentada por el egoísmo, el odio y la revancha, que degeneran siempre, al fin, en injusticia."

Mons. Infantes pone en guardia contra las denuncias partidistas, no exentas —dice— casi nunca de odio solapado, de egoísmo y de irresponsabilidad y señala que "el drama del paro, del desempleo, es una herida sangrante que ha de llegarnos al alma y hemos de hacer lo posible y lo imposible por curar. Pero nunca se curará, abriéndola más, golpeándola con ira o con postura intransigentes, o con amenazas o actitudes irracionales. Será cavar una fosa más honda, más irremediable".

Finalmente, Mons. Infantes manifiesta que el 1 de mayo "es una fecha para todos, aunque con especial relieve histórico se refiera al mundo del trabajo. Todos somos y hemos de sentirnos trabajadores, colaboradores en nuestro puesto de un mundo nuevo, mejor, por más humano y por más cristiano, por más justo y más ordenado". El 1 de mayo —concluye el Obispo— "es una jornada clarividente de reconocimiento de nuestros fallos, a sabiendas de que el camino es largo y que juntos, si queremos justicia, hemos de recorrerlo".

POSTRES DANONE

Tres deliciosas sugerències Danone pel seu postre d'avui.

Danone l'ofereix fins a sis postres deliciosos, alimenticis, frescos i naturals perquè pugui escollir i variar cada dia.

Avui, per exemple, li sugereix les Cremes casolanes, tant naturals, el Flam d'ou, de llet i ous frescos, un gran aliment, i la Crema de xocolata amb nata, pur xocolata cremós i nata fresca.

Avui, un DANONE

Quin prefereix?

Aliments frescos i naturals

teletipus

Monsenyor Glemp alerta els joves contra les manipulacions

Varsòvia.— Monsenyor Josef Glemp, primat de Polònia, ha posat en guàrdia als joves del seu país, contra el perill de deixar-se manipular.

Evocant davant d'uns tres mil fidels les lluites recents pels carrers de Polònia, l'arquebisbe de Gniezno i Varsòvia ha invitat els adults a preservar els seus fills joves dels avalots del carrer i dels riscos de la manipulació.

Les diferències que subsisteixen entre les classes socials, ha dit el primat de Polònia, han d'ésser resoludes, però no barrejant la joventut en aquests avalots.

Hongria: Repressió als catòlics

Budapest.— Actualment s'exerceix a Hongria repressió contra els catòlics membres de comunitats de base que, per raons morals refusen el servei militar: això és el que indica "Bibo-Press", un servei de premsa recentment fundat a Viena per donar informació de la situació a Hongria en els camps polític, social i dels drets de l'home.

Se sap que l'objecció de consciència està prohibida a Hongria, on no existeix cap mena de servei alternatiu, demanat per nombrosos joves pacifistes hongaresos.

Encontre internacional de focolars a Roma

Roma.— La fundadora del moviment dels focolars, Chiara Lubich, presidí a Roma l'encontre d'uns sis mil sacerdots i religiosos focolars: va fer una crida a la unitat i a l'obediència total al Papa i als bisbes.

El sacerdot avui, ha afegit Chiara Lubich, ha d'ésser en tot nivell "l'home del diàleg". Només amb el diàleg s'aconsegueix crear la unitat cap a la qual tendeixen el món i l'Església d'avui.

El tema del congrés dels focolars, considerat pels participants com la diada de la comunitat eclesial en Crist, és: "El sacerdot, el religiós, avui".

Bolívia: L'Església, contra la corrupció

La Paz.— La Conferència Episcopal boliviana ha condemnat la corrupció de l'administració, el tràfic de drogues i les anomalies en l'exercici de la justícia, i s'ha pronunciat favorable a la llibertat sindical i política.

Aquesta declaració ha estat adoptada en la reunió de la Conferència celebrada a Trinidad, al nord del país, el mes d'abril passat, i ha estat publicada a La Paz.

El document subratlla que la crisi econòmica afecta sobretot els sectors més pobres de la societat mentre la crisi política posas en perill la pau interior.

Aprofundir el diàleg catòlico-anglicà

Roma.— La Congregació Romana per a la fe, està convençuda que la continuació d'un diàleg anglicano-catòlic podria dur cap a una perfecta unitat eclesial entre les dues comunitats.

En un document de dotze pàgines amb notes detallades sobre el comunicat final de la comissió internacional del diàleg anglicano-catòlic (ARCIC), la Congregació per a la fe demana un aprofundiment de les qüestions sobre les quals no s'ha assolit encara cap acord definitiu, i avançar mentrestant sobre altres terrenys de discussió. Aquestes notes sobre el comunicat de l'ARCIC, fetes amb indicacions del Papa, han estat sotmeses al President de les Conferències Episcopals i als Sínodes patriarcal de les Esglésies de l'Est, i mentrestant s'han publicat per la Santa Seu.

La d'Ucraïna: una Església perseguida

Des de 1964 l'Església catòlica no existeix oficialment a Ucraïna. Tots els bisbes foren empresonats o expulsats; molts van morir a les presons de l'ateisme. Avui només existeix un únic supervivent: el cardenal Josyf Slipyj (aquest darrer mes de febrer complí 90 anys), el qual després de divuit anys de captivitat a Sibèria, resideix a Roma des d'on governa l'Església catòlica Oriental d'Ucraïna, de ritus bizantí, a tot el món.

Unió forçosa

El 1946 aquesta Església màrtir fou unida forçosament a l'Església Ortodoxa segons ordre del govern de Moscou. Ni un sol bisbe, sacerdot, religiós o laic té llibertat per a exercir el ministeri pastoral a favor de milions de catòlics que, avui encara, segueixen fidels a l'Església i al Papa.

Aquests testimonis heroics de la fe actuen, amb gran risc personal, des de la clandestinitat.

El via crucis d'aquesta Església d'Ucraïna està atapeït de cadàvers. Durant trenta-cinc anys de persecució han ofert amb generositat llurs vides 10 bisbes, més de 1.400 sacerdots i monges i milers de laics aferrats a un heroic testimoniatge de fidelitat a l'Església i al Papa. I el drama segueix, encara avui, des les catacumbes del silenci i de la clandestinitat.

El fet que aquesta Església ucraïnana continuï existint després de 35 anys de persecució sagnant és un miracle de la gràcia divina. Mancada de qualsevol mitjà institucional, organitzatiu i material és, talment el Crist indefens, una font de força interna per a tota l'Església.

L'Església catòlica no existeix oficialment, però de fet existeix. En un informe de l'arquebisbe Slipyj, s'explica com aconsegueixen sobreviure no solament els fidels sinó també sacerdots i bisbes clandestins.

Clandestinitat

En alguns poblats aïllats —escrui— on l'Església roman tancada i el sacerdot deportat, entren a voltes clandestinament a l'església per celebrar les vespres, *molebens* (exercici molt pietós i ben arrelat a l'Orient) i àdhuc fragments de la santa litúrgia, aquelles reservades al poble. Altres vegades, acompanyats del sagristà, els fidels acudeixen a l'església a cantar part de les oracions litúrgiques.

Si el sacerdot ortodox gaudeix de llur confiança, els catòlics no tenen cap mena de dificultat en participar en la litúrgia dels ortodoxes.

"A la Unió Soviètica la nostra Església compta pel cap baix amb uns quatre milions de membres fidels a Roma.

Per qué, quan es parla de l'Agrupació Mútua, se'n parla amb respecte?

No és cap secret. Respon a una actuació de 80 anys, durant els quals diverses generacions de mutualistes han treballat desinteressadament explicant als seus familiars i amics que és l'AGRUPACIÓ MÚTUA i quins beneficis els ofereix. I, es clar, hem anat creixent més i més.

Ara passem de 223.000 socis. Perquè les prestacions que ofereix l'AGRUPACIÓ MÚTUA són realment interessants:

**Malaltia
Invalidesa
Defunció
Orfenesa
Cirurgia
Cirurgia Infantil
i, a més a més, el Premi
a l'Antiguitat Mutualista.**

AGRUPACIÓ MÚTUA

DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Gran Via de les Corts Catalanes, 621 · Telefons 318 18 00 - 318 40 50 · Barcelona-10

DES DE 1902

NOIS i NOIES!!

TRETZEVENTS

CAVALL FORT

rodamón

LES VOSTRES REVISTES INFANTILS I JUVENILS EN CATALÀ AMB ELS MÉS FAMOSOS PERSONATGES DELS CÒMICS INTERNACIONALS, NARRACIONS, HISTÒRIES, NOTÍCIES, CONCURSOS, JOCS, PREMIS...

Pares i Mestres:
3 revistes que us ajudaran en l'educació dels vostres fills i dels vostres deixebles, i que els entretindran.

Amb la col·laboració del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya

A la venda a quioscos i llibreries

joventut

HORA 3

Un moviment al servei del país i de l'Església

1.500 joves del Moviment Hora-3 que provenien de tot Catalunya, s'aplegaren a S. Guim de Freixenet el passat 30 d'abril, 1 i 2 de maig, per celebrar la 8.ª Trobada General del Moviment.

El seu lema va ser: "Cerquem el nostre camí". I l'objectiu general que es pretenia era el de presentar l'opció cristiana com alternativa en relació i contrast amb altres possibles maneres d'enfocar la vida, de cara a clarificar i orientar de forma pràctica l'adolescent i el jove en la tasca de construir el seu projecte de vida i la seva escala de valors a partir de l'Evangeli de Jesucrist. Aquest objectiu es va anar concretant en cada una de les etapes de la trobada.

Aprofitant que en aquesta trobada tots els desplaçaments es feien en trens especials que vam aconseguir de la

RENFE, es va agafar el món ferroviari com a simbologia bàsica de la trobada, que aglutinava totes les experiències.

Els dos primers dies la trobada es va desenvolupar simultàniament en 4 campaments que foren: Sant Martí de Sesgaiolles, el Molí de la Roda, l'ermita del Grau a Rajadell i a Sant Guim de Freixenet. El diumenge tots ens aplegàrem a Sant Guim.

El primer dia portava com a títol: "El tren de la nostra vida". Es tractava d'experimentar, a nivell simbòlic i mitjançant un joc de pistes o altre de similar, les ventures i desventures per les que travessa "el tren de la nostra vida", per fer-nos adonar que el nostre projecte es va construint cada dia i passa per les petites i grans opcions que anem fent.

El segon dia, al matí, tenia com objectiu: "Diversos trens,

destins diversos". A l'estació de sortida (la nostra societat) ens trobem amb trens que van a destins diversos. Nosaltres volem agafar el nostre. Cal conèixer diverses alternatives, maneres d'entendre la vida i fer-ne un judici crític.

A la tarda, s'havia de presentar: "El tren de l'Evangeli". Es tractava de mostrar l'opció i el projecte cristià en relació amb les altres opcions. Hem de pujar al tren de l'Evangeli i hem de descartar trens amb altres destins; això ens exigeix una coherència, una escala de valors i un compromís que arriba a tots els racons de la nostra vida.

La vida en cada ú, en els campaments, acabava interioritzant tot el que s'havia viscut. Calia la implicació personal en tot el procés fet.

El treball del diumenge tenia com objectiu el de celebrar

amb una gran festa allò que havíem compartit i viscut en els nostres campaments. El bisbe de Solsona, monsenyor Moncadas, va presidir l'Eucaristia, acte amb el que va començar la festa d'aquest dia. En la seva homilia va ressaltar aquest camí que hem de fer tots plegats acompanyats pel nostre gran maquinista, que és Jesús, fent un paral·lelisme amb el camí que feien cap a Jerusalem els dos deixebles d'Emaús. Seguidament el president del Consell Nacional de la Joventut, Narcís Castanyer, i el director General de la Joventut, Enric Puig, va manifestar la necessi-

tat d'una millor col·laboració dels joves en els organismes locals i nacionals del Consell de la joventut i de la gran tasca que fan molts moviments en el camp de l'associacionisme juvenil. Després de compartir la immensa paella d'arròs que ens van preparar els bons amics de Sant Guim, va concloure el dia i la trobada amb l'actuació dels Esquirbels que hi donaren un to alegre i simpàtic a la festa. L'enorme rotllana del "cant dels adéus" va ser la nota del comiat de la trobada. Dòs llargs trens ens esperaven ja a l'estació de Sant Guim.

Trets històrics

Algú es preguntarà quin és el secret d'aquest poder de convocatòria d'HORA-3 sobre els joves del país; serà un "foc d'encenalls?", un buf que aviat es desfà?, un arrauxament provisional dels joves? Certament, no en sabem el futur. Una cosa sí que la sabem: l'esforç ingent d'uns dos-cents-cinquanta dirigents, i les ganes de treballar de la majoria dels joves inscrits. I l'organització. I la reflexió interna del moviment. I la voluntat clara d'HORA-3 de ser present en la marxa del país i

en l'engrescament eclesial d'avui i de demà. Malgrat les pròpies deficiències i algunes interpretacions poc ajustades que alguns fan del moviment, HORA-3 pensa que ha de continuar oferint-se per a col·laborar. Per a participar. I demana ajuda a tothom qui vulgui i pugui portar endavant aquesta tasca.

Aprofitem per presentar algunes línies definitòries d'Hora-3 estretes de la darrera Carta d'Identitat, Gener-82.

Maig-1974:

Es presenta la primera idea sobre un full mensual de temes juvenils per a adolescents.

Setembre-74:

Apareix el primer full amb el nom de "HORA-3, l'hora dels adolescents".

Abril-75:

Primera trobada de subscriptors a Sta. Cecília de Montserrat. Assistents: 250. Apareix la primera intuïció del moviment.

Setembre-75:

Es publica "HORA-3" adolescents" i "HORA-9/adults".

Maig-76:

Segona trobada general a Sta. Cecília de Montserrat. Assistents: 500. Es consolida la intuïció i la voluntat de fer un moviment de joves cristians i arrelats al país.

Setembre-76:

Apareixen: "HORA-3/adolescents", "HORA-6/joves" i "HORA-9/adults". Hi ha 2.900 subscriptors, a la majoria de les comarques, als bisbats, i a diversos medis socials, rurals, urbans, suburbans).

Març-77:

Primer resum de la identitat del moviment. Queden esboçats els quatre valors del moviment: Amistat, Fe, País i Església.

Setembre-77:

Es decideix estructurar amplament tot el moviment: a tal fi es creen nou zones HORA-3, amb els seus responsables i l'"Escola de Caps".

Febrer-78:

Sessió plenària (XARXA) per a discutir i aprovar la segona Carta d'Identitat. Es defineixen els quatre valors fonamentals, el mètode, les tècniques i l'àmbit social del moviment.

Juliol-77:

Publicació del llibre "Trozos de Vida". 5.000 exemplars.

Maig-79:

Cinquena trobada general: El Miracle de Solsona. Participants: 900.

Maig-79:

El secretariat general d'"HORA-3" informa amplament del que és el moviment a la Conferència Episcopal Catalana.

Gener-80:

"HORA-3" present, com a membre, a l'acte de Constitució del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya.

Maig-80:

Sisena trobada general, Poblet: assistents: 1.200 joves.

Setembre-80:

Es presenta un ample informe sobre la identitat d'"HORA-3" en dos fulls de 140 pàgines. El moviment l'estudia al llarg de tot un any.

Octubre-80: Es publica el llibre "Festa i alliberament". 2.000 exemplars.

Maig-81:

Setena trobada general: Santa Maria de Col·lell, (Gironès). Assistents: 1.200 joves.

Juny-81: Sessió plenària (XARXA) per a redefinir alguns trets definitòris de la identitat "HORA-3", com a conclusió de l'estudi fet.

Juliol-81:

Tercer campament d'estiu d'"HORA-6" a "Les Mines d'Osor". El penúltim dia hi assisteix el President de la Generalitat.

Maig-82:

Vuitena trobada general, en quatre campaments paral·lels dirigits pels secretariats de zona. Assistents: 1.500 joves.

Maig-82:

Inscrits al moviment: 2.800 joves.

Com es defineix HORA-3

Es un moviment format per adolescents (branca Hora-3), joves (branca Hora-6) i adults (branca Hora-9) cristians, provinents de diversos indrets geogràfics i sectors socials que, units per una mateixa **utopia creadora** (contemplació-lluita), promouen i porten a terme accions transformadores del país (àmbit social) i de l'Església (àmbit religiós) a partir de la vivència profunda de l'amistat (valors humans) i de la fe (valors cristians).

HORA-3 es defineix, igualment, com a moviment **educatiu-autoevangelitzador** cap endins i **evangelitzador** cap enfora. Amb aquest fi, ajuda els joves a analitzar críticament la vida que els envolta, a il·luminar-la a partir dels valors de la persona i de l'evangeli, iniciant-los en l'alliberament i la transformació de les persones i els ambients en què viuen, a través del compromís acció, el compromís actitud i la militància cristiana.

El moviment, definit així, és obert indistintament a tots els joves que no se senten especialment marcats per un determinat sector o espai socioprofessional. Va preferentment orientat, pel que fa a l'acció evangelitzadora, cap a uns determinats "àmbits socials i relacionals", com ara: la família, la colla, la diversió, la feina, l'estudi, la parella, i d'altres.

Valors fonamentals

Concretament la utopia creadora HORA-3 es basa en quatre valors fonamentals, AMISTAT, FE, PAÍS, ESGLÉSIA, que comporten una doble síntesi: valors **humans** (amistat-país) i valors **evangèlics** (fe-Església); valors **personals** (amistat-Fe) i valors **comunitaris** (país-Església).

Com a moviment arrelat en un país amb el qual ens sentim solidaris tant pel que fa al seu present com al seu futur, ens hem fixat aquests principis d'actuació:

Utopia cristiana

La nostra utopia és el Regne de Déu. El fet de tenir-lo com a absolut ens fa, d'una banda, relativitzar qualsevol projecte i realització històrica, i, de l'altra, ens empeny a encarnar-nos i a comprometre'ns coratjosament en tota mena de promoció de la persona, en tota realització històrica a favor de la comunitat humana, entenent aquesta promoció com a construcció i acceleració del Regne.

Transformar la realitat

La nostra condició de creients enmig del món és la de vianants vers el Regne de Déu que ens deixem transformar i alhora transformem amb la força de l'evangeli. No es tracta, doncs, de canviar primer les persones per tal de canviar després les estructures ni a la inversa, ans cal fer totes dues coses a l'hora, ja que tant les estructures com les persones exigeixen ser canviades i transformades conjuntament.

En coherència amb aquests principis HORA-3 es proposa de ser una instància crítica, participativa i responsable en la tasca de la construcció de la comunitat nacional. En tant que moviment, HORA-3 no pren cap opció concreta de partit, ja que es defineix com a moviment educatiu pre-polític; però tampoc no admet ni l'apoliticisme ni la passivitat dels seus membres: tot al contrari, els ajuda a descobrir la dimensió política indefugible de les seves accions i els ajuda a prendre tota mena d'opcions i compromisos socials, polítics i sindicals, respectant sempre la pluralitat d'opcions dels seus membres, d'acord amb la dimensió educativa evangelitzadora pròpia del moviment.

Opcions eclesials

De la mateixa manera que ho fem amb el país, també, pel que fa a la nostra consciència de moviment d'Església, adoptem aquestes opcions: Optem per una:

— Església alliberadora i transformadora, "llevat dins la pasta", amb una referència especial al món dels joves;

— Església evangelitzadora en la qual destaquem dues dimensions: l'anunci missioner de la Paraula (evangelització) i l'educació i la maduració de la fe per mitjà de l'acompanyament (catequització);

— Església profètica, preocupada per anunciar els nous valors i viure'ls, i per portar a terme nous "fets-signe" profètics d'acord amb el sentit de futur propi dels joves;

— Església comunitària, atenta als aspectes d'intercanvi, de convivència i de celebració de la fe (sagraments);

— Església educadora al servei dels joves, per la forma d'entendre el procés de naixement eclesial d'aquests i per la forma de portar a terme la seva fe i la seva vivència eclesial;

— Església preocupada per una doble fidelitat: a l'Església constituïda o adulta, i a l'Església en gestació o juvenil;

— Església que promou la corresponsabilitat entre clergues i laics, i també els nous ministeris.

Mentre definim la nostra opció eclesial, nosaltres mateixos, en tant que moviment, ens definim i ens sentim Església naixent i jove, i compartim amb l'Església universal els afanys, els sofriments i les esperances.

En aquest apartat voldríem fer un pas per a clarificar l'educació de la fe per a cada branca del moviment, puix en cada branca cal exposar i viure la fe d'una forma adequada.

Branca Hora-3/Adolescents:

1) **acció de l'Església:** és l'EVANGELITZACIÓ, és a dir, l'anunci als adolescents de la persona i el missatge de Jesús de Natzaret com a present i principi d'alliberament en la seva vida.

2) **acció del moviment:** es concreta en el DESVETLLAMENT que intenta promoure en el món interior de l'adolescent, proposant-li tot un seguit de nous valors que l'ajudin a superar els seus problemes i conflictes interiors.

3) **resposta de l'adolescent:** la seva resposta és ESCOLTAR aquesta crida a viure els nous valors proposats i a entrar en el món de la fe.

BRANCA HORA-6/Joves:

1) **acció de l'Església:** és l'ANUNCI EXPLÍCIT de Jesús de Natzaret, la seva persona i el seu missatge, com a crida a la conversió, al desig de canvi i transformació de la persona segons l'evangeli.

2) **acció del moviment:** és la d'ajudar el jove en el seu procés de TRANSFORMACIÓ personal i comunitària.

3) **resposta del jove:** s'anirà concretant en els esforços que anirà fent per anar-se transformant seguint els valors evangèlics; més endavant, la seva resposta serà acceptar compromisos, com a resposta social, per tal de prendre, a la fi, una actitud estable de COMPROMIS ferm davant la vida, compromís que, com a creient, es tradueix en acció evangelitzadora.

Branca Hora-9/Adults:

1) **acció de l'Església:** és la CATEQUITZACIÓ o presentació global i progressiva dels misteris de Jesús en la vida adulta de la persona, és a dir, en la seva dimensió personal, familiar, social, professional.

2) **acció del moviment:** és l'acció de CONSO-LIDAR i portar a la maduració el creient adult per mitjà de la comprensió i vivència global de la fe.

3) **resposta de l'adult:** es manifestarà en una forma concreta de viure el compromís iniciat en les altres etapes, és a dir, a partir d'una comprensió i d'una vivència global del misteri de Crist, lluitarà amb fermesa per transformar la societat a la llum dels principis de l'evangeli. La seva pertinença a l'Església i al moviment posaran una nota precisa i original a la seva MILITANCIA humana.

Organització i funcionament

Encara que HORA-3 és un moviment obert i assequible a tothom, a fi d'aconseguir una major comunió en el mateix esperit i el mateix projecte, demana als que volen formar-ne part unes exigències mínimes:

— Manifestar un principi d'inquietud pels valors de la persona i de la comunitat i pels valors de la fe.

— Desitjar d'aprofundir i viure els quatre valors fonamentals del moviment: AMISTAT, FE, PAÍS i ESGLÉSIA.

— Tenir l'edat corresponent a cada branca: 14-15 anys (1.er BUP-FP) per a l'Hora-3; 17-18 anys per a l'Hora-6 i 21-22 en amunt per a l'Hora-9.

— Inscriure's en grup, a través del secretariat de zona respectiu; participació en la vida del grup, reflexió dels temes i de la fitxa corresponent; participació en les activitats del moviment (trobades, etc.).

Abans de la incorporació plena a la dinàmica del moviment, es pot fer un cert temps de rodatge, especialment per als grups de pre-adolescents.

Encontre de joves de la JOBAC

Castellbisbal.— Més de vuit-cents joves, convocats per la JOBAC (Joves Cristians de barris i ambients populars), van concentrar-se a Castellbisbal per a celebrar el final de la campanya que han dut a terme els 60 grups d'iniciació al moviment, procedents de Terrassa, Sabadell, Torre Baró, Sant Andreu, Cornellà i Molins de Rei.

Balanç

"Construïm ara el nostre futur" ha estat la consigna de la campanya que han mantingut, durant tot el curs, els grups d'iniciació a la JOBAC. El balanç del progrés obtingut a través de la campanya fou presentat als assistents per mitjà de l'escenificació d'un retaule "El retaule del temps lliure", l'acció del qual es va anar plasmanent alternativament en dos escenaris instal·lats en el lloc de l'encontre.

Precisament la primera etapa de la campanya havia consistit en el descobriment de la realitat juvenil pel que fa al temps lliure, utilitzant 2.000 enquestes que es van omplir degudament. La segona etapa de la campanya, dedicada a l'avaluació de les dades recollides en les enquestes, fou escenificada mit-

jançant una bàscula enorme que indicava el grau d'alienació i consumisme, creativitat i compromís, amb el que la JOBAC calibra l'ús que fa el món juvenil del temps lliure.

Pel sistema d'ombres xineses es representà un fragment del text evangèlic on Jesús, preocupat per la situació dels joves, els invita a prendre consciència de la seva situació i els acompanya en la tasca que realitzen conjuntament per aportar-hi el remei que convingui.

Manifest

Un dels moments culminants de l'encontre fou la proclamació del manifest, per part de tots els nois i noies que havien participat a la campanya.

Els problemes que viuen els joves en relació amb el temps lliure —apatia, conformisme i evasió; diumenges avorrits i somnis consumistes, etc.—, integren la primera part del manifest. A aquesta constatació s'afegeixen els llasts que sovint obstaculitzen la recerca d'alternatives més responsables. Resulta difícil posar el temps lliure

al servei dels altres. D'altra banda, la por al fracàs condueix al percaçament de diversions prefabricades. Mentrestant, per una banda, les barriades segueixen en l'oblit, amb moltes persones en atur, l'ambient s'enrereix en l'oblit, d'evasió cada dia és més amenaçador.

La segona part del manifest és un clam d'esperança. "Coneixem un desig de viure a totes. Creiem que cada jove dels nostres barris i pobles val més que no tot l'or del món; que està cridat a satisfer aquest desig de vida... Sí; voler fer nostres els valors del moviment obrer i popular; la solidaritat, la lluita per una nova societat, la constància, l'esperit creador, el lliurament als companys... Creiem també que Jesucrist, amb la força del seu Esperit, ens acompanya en la lluita i ens mostra el camí i la veritat que renoven la nostra vida".

Fou singularment significativa la tercera part del manifest: "Fem una crida a tots els joves, als que avui són aquí i als que demà trobarem a l'Institut, a l'escola professional, al taller i a l'oficina, al carrer, al futbolín, al costat de les màquines de "marcianitos"... a posar-se en camí amb iniciatives concretes: activitats culturals al mateix centre d'estudis, setmanes de joventut i de cultura, col·laborar amb les entitats i grups que ja funcionen, organitzar diumenges alterns amb excursions o activitats en algun lloc significatiu del barri o del poble, que no costin gaires diners, que hi participin d'altres joves, que hi hagi debat sobre els nostres problemes..., en els quals siguin els protagonistes els mateixos joves".

La diada va tenir també el suport d'altres grups joves cristians. Es llegí una salutació de la JOC i l'adhesió de "Trobades de joves de Montserrat", intervenint-hi també el representant d'Hora-3.

Hi participà un gran nombre de joves

Aplec franciscà al monestir de Poblet

Poblet.— Unes dues mil persones es van traslladar al reial monestir de Poblet, procedents de tot Catalunya, per tal de celebrar l'Encontre Franciscà amb motiu del vuitè centenari del naixement de sant Francesc d'Assís.

Viatjaren a l'Espluga de Francolí, més de tres-cents joves i, un cop distribuïts en grups, van reflexionar durant una hora, tot caminant fins al monestir, sobre la figura de sant Francesc.

Després de plantar vuitanta tendes de campanya a la finca "El Garber", es van dedicar a diverses activitats ecologistes i van organitzar una vetlla sobre el tema de l'encontre "Pellegrins de la pau, homes de reconciliació".

Hi hagué diversos actes al monestir de Poblet. El pare Alexandre féu una conferència sobre sant Francesc i la pau, i al migdia se celebrà l'eucaristia, presidida per l'abat, dom Maur Esteve, concelebrada pels provincials franciscans i caputxins de Catalunya i els membres de la comunitat monàstica de Poblet.

Trobada d'escoltes de la sots-demarcació de Manresa

Artés.— Més de mil nois i noies del Moviment Escolta de la sots-demarcació de Manresa es reuniren a Artés, sota el lema: "Mafeking, un poble en marxa". La trobada aplegà totes les branques de l'Escoltisme, amb representació de molts pobles del Bages, Anoia, el Berguedà, el Moianès i el Solsonès.

25 Aniversari de la Unió de Graduats d'A.C.

Barcelona.— S'ha celebrat a la capella de la Universitat Central de Barcelona, un acte commemoratiu del vint-i-cinquè aniversari de la Unió de Graduats d'Acció Catòlica". El cardenal Jubany va presidir l'eucaristia, i en l'homília va parlar de la identitat específica dels graduats, en la seva dimensió personal i en relació amb la família i la societat. D'altra banda, l'arquebisbe de Barcelona va fer referència a la necessitat de les institucions per tal d'aconseguir una autèntica convivència democràtica tant en l'àmbit civil com en l'Església.

Per acabar, el cardenal Jubany va demanar un testimoniatge de la fe amb respecte i humilitat, però amb convicció i sense complexos.

El senyor Pedemonte, en nom de tots els assistents, va presentar com ofrena la tasca dels 25 anys de la Unió de Graduats.

III Caminada popular de Sagàs

El diumenge dia 16 de maig el Grup Excursionista de Sagàs organitzà la III Caminada Popular. En aquesta ocasió es visitaren diverses esglésies romàniques. Com en anys anteriors, la participació fou nombrosa i l'excursió serví per a fer noves amistats entre el jovent de l'Urgell.

D'altra banda, el Moviment de Joves Cristians d'Urgell ens informa que els dies 25, 26 i 27 de juny hi haurà un encontre general a Santa Cecília de Voltregà.

III ANY de CATALUNYA CRISTIANA II PELEGRINATGE A TERRA SANTA

Dates: Del 26 d'agost al 4 de setembre.

Preu: En principi cal comptar unes 105.000 ptes., que comprenen:

Pensió completa: en hotels de tres estrelles a Tel-Aviv, Natzaret i Jerusalem.

Viatge en avió d'anada i tornada amb escala a Roma.

Autocar de luxe durant tota la ruta per Terra Santa.

Guia oficial de parla espanyola.

Preu d'entrada a tots els llocs que visitarem.

L'itinerari comprèn: Les tres regions de la Palestina dels temps de Jesús, Galilea, Samaria i Judea. Visitarem: Cesarea marítima (zona romana i zona croada), santuari del Carmel a Haifa, St. Joan d'Acre, Cafarnaüm, Benaurances, Tabgha, Corozai, Nazaret, Primat de Pere, Tiberíades, Mont Tabor, Riu

Jordà, Sebastia, Nablus, Pou de la Samaritana, Abugoi, Jerusalem.

Des de Jerusalem sortides a: Betlem, Betània, Betfagé, Hebron, Heròdium, Ein Karem, Jericó, Mar Morta, Qumran, Ein Guedi i Massada.

A Jerusalem: Sant Sepulcre i Calvari, sant Cenacle, Hort de Getsemaní, Via-crucis, Litóstratos, Església de les Nacions, Mesquites d'Omar i de l'Acsa etc.

Creiem que els cristians no podem anar a Terra Santa simplement a "fer turisme". Per això la pregària comunitària, la lectura puntual de l'Evangeli i la presència del mossèn ens ajudaran a fer-ne un veritable pelegrinatge.

Per a informació: "CATALUNYA CRISTIANA", C/. València, 244, 2.ª Barcelona - 7; Tels. 215 37 50 - 27 39 - 27 84 - 28 05. La inscripció és oberta. PLACES LIMITADES. "CATALUNYA CRISTIANA" es reserva el dret d'admissió.

la sardana i la dansa

Congrés de Cultura Popular i tradicional

Es reprenen les sessions de treball d'aquest Congrés, tal com ja s'acordà el mes de desembre, les quals abraçaran diferents dades i localitats del país.

Les dates i temes concretats fins ara, són:

—15 de maig: SANT CELONI. Àmbit: **sardanes**. Trobada preparatòria. Debat sobre els aplecs de la sardana.

—16 de maig: SANT PERE DE RIBES. Àmbit: **dansa**. Jornada d'estudi del Ball de Bastons.

—22 i 23 de maig: VIC. Àmbit: **festes tradicionals**. Sessions d'estudi i festes al carrer.

—3 de juliol: CALELLA DE PALAFRUGELL. Àmbit: **cançó**. Debat sobre havaneres i cançó marinera.

—16 i 17 d'octubre: MANRESA. Àmbit: **dansa**. Sessions d'estudi sobre danses tradicionals i de creació. Debat sobre la problemàtica dels esbarts.

A més de les dades anteriors, s'està coordinant el desenvolupament de les sessions de treball dels àmbits de música, entitats, castellers, patrimoni, teatre, rondallística, jocs, indumentària, oficis menestrals, imatgeria, etnografia, valoració sociològica, perspectives de futur i tema general. D'acord amb les previsions, els actes en preparació tindran lloc a Lleida, Valls, Ripoll, Mollerus-

sa, Olot, La Vall d'Aran, etc. Oportunament completarem el calendari d'actes del Congrés que es clourà a Girona a darreries de 1982.

Campanya sardanista "el país a l'escola"

El dia 16 s'ha celebrat l'acte de cloenda d'aquesta campanya, promoguda per la fundació Acció Escolar del Congrés de Cultura Catalana. A l'esplanada de les Fonts de Montjuïc de Barcelona, s'hi aplegaren més de dotze mil nois i noies de les escoles d'arreu de Catalunya, protagonistes i beneficiaris de la densa campanya.

Sardana de l'any

Carles Santiago fou el guanyador de l'Onzena "Nit de la Sardana", celebrada el dia 8 de maig al Teatre La Lira, del Vendrell, tant pel que fa a l'obtenció del títol de "La Sardana de l'Any" com per l'adjudicació del Premi Joventut; aquest autor cornellanenc presentava la seva sardana "Tota una història". Per la seva part, Josep M.ª Bernat va obtenir el Premi de la Crítica, per la seva composició "Sant Jaume de Frontanyà".

Josep Ventura

fent pinya

La notícia d'avui és la presentació oficial com a colla dels Castellers de Granollers, la qual es durà a bon terme aquest cap de setmana a la capital de Vallès Oriental; es converteix en la colla número vint del nostre món que ha fet presentació pública.

Segons informa el setmanari "Tres de vuit" de les comarques de l'Alt i Baix Penedès, a Vilafranca sembla que hi ha un grup d'aficionats que vol crear una nova colla. El nom seria Xicots de Vilafranca i el color de la camisa el rosat. Anirem informant.

Pròximes actuacions

23 de maig: A Barcelona.- Castellers de Barcelona (La Taixonera-Vall Hebron). A Granollers.- Castellers de Granollers, de Montmeló, de Terrassa i de Vilafranca. A Palafrugell: Joves dels Xiquets de Valls. A Sant Boi del Llobregat: Castellers de Terrassa.

Actuacions:

CASTELLERS DE BARCELONA.- El dia 9, al carrer Peu de la Creu barceloní, descarregaren el Tres de set, el Tres de sis per sota net, 2 Pilars de cinc (un carregat) i un de quatre. El dia 2, al barri badaloní de Sant Roç, descarregaren el Tres de set, la Torre de sis, el Pilar de cinc, alguns de quatre i castells de sis nets. Abans, el 25 a Vilanova, van descarregar la Torre de set, el Cinc de set i el Pilar de quatre, carregar el Pilar de cinc i intentar el Tres de set aixecat per sota.

XIQUETS DE REUS.- Actuen a la pròpia ciutat el dia 9, on descarregaren el Dos de sis, el Quatre de sis amb el pilar, el Tres de sis, el Pilar de cinc i dos de quatre simultanis.

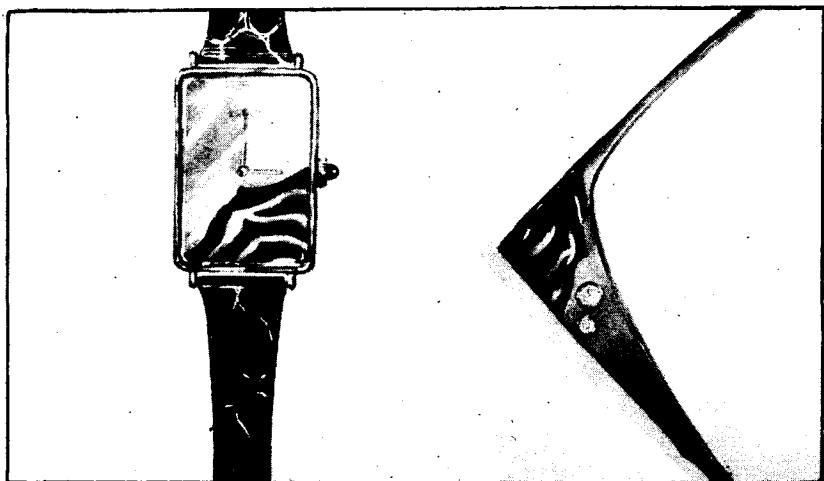
JOVES DELS XIQUETS DE VALLS.- A l'Hospitalet del Llobregat van actuar el dia 9 on descarregaren el tres i el quatre de set, el dos de sis, el tres de sis per baix net, el pilar de cinc i un castell de sis net. El dia 25, a Torelló, van descarregar el dos de set, 2 tres de set, 2 quatre de set i 3 pilars de cinc.

ELS BORDEGASSOS DE VILANOVA.- Per la seva diada, el 25, van descarregar el cinc de set, el pilar de cinc i el de quatre, intentaren el quatre de set amb l'agulla (que desmuntaren) i el tres de set aixecat per sota.

CASTELLERS DE VILANOVA-COLLA DE MAR.- El dia 18, a Can Buixeres de l'Hospitalet, van descarregar la torre de sis i el pilar de quatre, carregar el tres de set i intentar 2 de quatre de set (que van desmuntar) i el pilar de cinc.

Jaume Casanova "Crossa"

moda

Part parcial d'un collaret i un rellotge, que corresponen a la línia "Equus", dissenyada per Francisco Jiménez Carretero i una de les premiades en el III Certamen de "MODI '82".

Modi '82

Veiem amb gran satisfacció, que la inquietud creativa també ha arribat a la joia, ja que ja fa unes temporades es mou el sector buscant aportacions noves a fi de renovar el producte per un públic no tan tradicional quant a dissenys i materials, però sí, en canvi, molt més àvid de "moda".

I per això, en tenim prou amb la presentació de les noves col·leccions que els divuit joiers espanyols components del grup "MODI" que, sota el lema "Moda i disseny" oferí dies passats a La Toja a nivell d'alta joieria.

Tota una trajectòria d'acurada elaboració, pel desenvolupament d'una diversa i selectiva línia de peces, fins a formar una col·lecció de joies assequibles i comercials a base de dissenys petits en els quals l'or, els diamants, les perles i les pedres de color amb una marcada preferència pel rubí, van dirigir a un sector molt ampli de públic. Tots els estils es veieren reflectits, si bé

la joia petita i d'aparent senzillesa destacà a totes les col·leccions exposades, contrastant amb altres més ostentoses dins d'una vessant més barroca, estil proposat amb gran èxit en les tendències que corresponen a la peça exterior femenina.

"MODI" presentà conjuntament amb les seves col·leccions, la final del concurs corresponent a "Moda i Disseny", creat amb el fi únic i exclusiu d'aportar valors nous a la joieria del propi país, corresponent el primer premi a Teresa Veciana amb el seu disseny "Punt d'Arròs".

En resum, noves expressions a través de nous dissenys que esgoten tota mena de formes i estils cara a un futur obert a la creativitat que, per damunt de tot, ve marcat per una gran constant: la renovació.

M.ª José Ejarque

llar i flors

Terrasses i jardins sempre florits

Si volem tenir una terrassa o jardí amb flors tot l'any, necessitem plantar: clavell de moro, sàlvia, calèndules, pensaments, petúnies, etc.

CALENDULA-Meravella
(Calendula officinalis hibr.)

Originària de les regions mediterrànies. És de color groc safrà, groc taronja o groc pàl·lid. Són nombroses les seves varietats i totes molt decoratives.

Se sembla per llavor, quasi tot l'any, però és millor al principi de la primavera. Necessita molt sol; floreix des del juny fins al setembre, però en els climes suaus quasi tot l'any.

Es necessita terra normal, lleugera i arenosa, regar-la regularment, però no abundantment.

PETÚNIA (Petúnia Hbr.)

Família Solanàcies. És originària de l'Amèrica del Sud.

És una planta anyal, bona planta, molt vistosa, té flors des de la primavera fins a l'octubre, és de molts diversos colors, blanc, violeta, roig, blau coure, i n'hi ha també de jaspiades.

Se sembla per llavor a la primavera (març), després cal transplantar-la al cap d'un mes, a una jardinera o a ple jardí; ha de gaudir de molt de sol. Necessita terra tipus mantell de bosc i arena. Cal regar-les regularment un parell de vegades a la setmana, però no massa abundantment.

Quan haguem de preparar els nostres testos hem de recordar on els posarem a fi que destaquin els colors: si el fons és de maó vermell, per exemple, cal elegir plantes amb flors blanques, blaves o fullatges platejats; contra una paret de ciment, convénen rojos, púrpures i carmins; davant d'una paret blanca, colors cridaners, grocs, verds, escarlates; per a colors foscos, s'han d'utilitzar roses, blancs o blaus o bé grocs pàl·lids.

M.ª Teresa Bachs

costums i tradicions

Tems d'esquilar
xais i ovelles

A principis de juny, en algun indret del nostre país era o és, temps de xolla, de tondre o esquilar la llana de la ramada. Encara manquen dies, però el tema és actual perquè en altres llocs, ja ho fan a últims de maig.

Hem emprat els verbs xollar, esquilar i podríem afegir-hi el de tosar. Fet i fet, tots signifiquen el mateix: treure la llana del clatell... i de l'esquena als xais i a les ovelles.

El dia de la xolla és l'únic que fan festa els pastors. Almenys els de abans, però com que encara en queden, hem de suposar que segueixen el costum.

Els tonedors o xolladors arribaven molt dematí: "Bon dia, dia, dia, bon dia Déu nos do. Los tonedors arriben/ per fer velló del bò". A trenc de dia cantaven doncs, la primera de les cançons de xolla. Després, en havent dinat, quan la tasca era acabada hi tornaven. L'endemà, igualment de matinet, amb el sarró on duïen les eines, ja eren davant d'un altre ramat.

El folklorista Joan Lluís que havia estat pastor recollí una d'aquestes cançons de treball dels xolladors, cabalment la que comença amb l'estrofa dessús dita. És molt descriptiva. Després d'explicar com a trenc d'alba el pastor i el tonedor canten, segueix:

"Lo pessolaire trava;/ lo rabadà el carbó.../ los tonedors esmolen/ tisora de debò./ Fan foc a la caldera./ la pega fan bullir./ i l'amo de la casa./ marca el ramat diví./ Pastor assegut a l'era/ contempla alegrement/ com lo moltó li xollen/ i el marquen com vol ell./ Lo de la tisora/ refila alegrement./ de tanta llana bona/ que talla com lo vent".

L'escena és, doncs, ben manifesta a través dels versos. El pastor reposa de la seva tasca i ho contempla tot, assegut mentre els altres treballen. Fins l'amo de la casa i del ramat.

La cançó és més llarga. Com he dit, el pastor no té cap obligació i l'amo li cedeix "lo cap de la gran taula/ si s'ha fet

bon velló./ Aquell dia a taula/ bon recapte hi ha;/ cançons i refilades/ pastor les fa sonar..."

També s'organitzaven dances i en alguns indrets els tonedors anaven vestits com en els temps antics. El citat Joan Lluís, recorda dels palleresos que vestien "camisa blanca, armilla, calces curtes, mitges blaves, espadenyes, faixa negra o vermella i gorra musca o vermella". Suposo que es referia a la barretina.

La barretina tenia molta utilitat per als pastors. Els que ara usen boina no saben el què s'han perdut. No sols perquè el presservava del fred sinó perquè els servia de cabas com a les dones o de maleta com als executius d'avui.

Jo n'havia conegut un a Ripoll que arribava a la vila i quan entrava a una botiga, se la llevava, l'estirava damunt del taulell i en treia el ganivet, un troç de cordill, l'encenedor de metxa llarga i plena de nusos, la recepta per l'apotecari... En fi, moltes coses fins arribar als cèntims embolicats amb paper d'estrassa. I tot això parsimoniosament car en aquells temps, ningú no tenia pressa.

Esteve Busquets i Molas

racó del llenguatge

Diverses formes dels pronoms febles

Les formes que comentàvem, em, et, ens, el, la, els, en, usades abans de verb començat en consonant, s'anomenen reforçades.

Els pronoms febles poden anar abans o després del verb. I no d'una manera arbitrària, sinó obeint unes lleis sintàctiques que no es poden transgredir. Tingueu-ho present, els pronoms febles van tots en fila immediatament abans o després del verb, sempre amb el mateix ordre i sense possibilitat de canvi.

Les formes verbals conjugades que no pertanyin a l'imperatiu ni al pretèrit perfect perifràstic situen sempre els pronoms abans del verb, que si comença en consonant empra les formes esmentades en començar. Si el verb comença en vocal o h, entren en joc les formes anomenades elidides, totes les quals perden la vocal i s'apostrofen, com veiem en els següents exemples: m'agrada, t'hem comprès, s'encalla, l'agafem, n'hem comprades.

En l'imperatiu i les formes verbals impersonals infinitiu i gerundi és obligat posar els pronoms darrera el verb. Quan aquest verb acaba en consonant o en u fem servir les formes pronominals plenes, que se separen del verb mitjançant guionet: espereu-me, integreu-vos, donar-te, reuniu-vos, pentinant-se, mirar-lo, compreu-ne.

Si la forma verbal acaba en vocal que no sigui u, les formes plenes passen a reduïdes i s'apostrofen perquè perden la vocal. Llevat de la forma reduïda us, que és l'única entre elles que no s'apostrofa. Heus-ne aquí alguns exemples: ajuda'm, treure'ns, belluga't, caure-us, perdre's, abraça'l, arreplega'ls, vendre'n.

Com heu pogut comprovar en els exemples anteriors de les formes reforçades i plenes, que són les que conserven totes les lletres, hi ha canvis morfològics segons la posició davant o darrera del verb: em, et, es, ens, el, els, en, es tornen me, te, se, nos, lo, los, ne quan passen a l'altre cantó. I la forma reduïda us es torna vos.

Cal remarcar que hi ha un temps verbal que ens deixa la possibilitat de triar la col·locació dels pronoms. És el pretèrit perfect d'indicatiu en la seva forma perifràstica. Són igualment correctes: em vaig cansar i vaig cansar-me, en va tenir i va tenir-ne, et vas tornar vermell i vas tornar-te vermell, ens va convenir i va convenir-nos, us va deixar i va deixar-vos, ~~el va convèncer i va convèncer-vos~~, ~~els va cridar i va cridar-los~~, ~~en va voler i va voler-ne~~. El que no s'ha de fer mai és duplicar el pronom i dir: no ho vaig fer-ho, ja li vaig dir-li, etc. És un mal costum, molt estès, que indica descurança en el parlar.

Perles ortogràfiques

Posem al vostre coneixement els canvis de preus que regiran partir del proper 1er. d'Abril. Tret d'una circular d'una de les editorials catalanes de més prestigi. S'han equivocat en el canvi i en l'accent de regiran.

Albert Pera

llibres

Per aprofundir
en la Santa Missa

Un pare escolapi, Enric Dordal, va trobar el text que avui comentem l'estiu passat amb motiu d'una estada en un poblet d'Occitània, estat francès. Semblant-li interessant, s'adreça a l'autor, monsenyor Robert Coffy, actualment arquebisbe d'Albi, Castres i Lavaur i president de la Comissió Doctrinal de l'Episcopat francès. Cregué el pare Dordal que era un llibre interessant i que s'esqueia publicarlo en la nostra llengua coincidint precisament amb el centenari de la fundació al bisbat de Barcelona, de l'Adoració Nocturna Eucarística. S'adreça a monsenyor Coffy per demanar-li permís de traducció i edició en la nostra llengua. No sols accedí el bisbe sinó que a més, va escriure unes paraules adreçades als lectors catalans i que encapçalent l'edició.

El volum està format per una sèrie de conferències sobre el tema del misteri eucarístic en el que és palesa el coneixement dels textos bíblics, dels comentaristes cristians, i dels moderns pensaments inclosos textos del Concili Vaticà II.

Amb aquests textos hom pretén un major aprofundiment del misteri de la Santa Missa, i com a

conseqüència un amor renovat vers l'Acció Santa i una participació més activa i conscient en els sants misteris.

R. C. C.

(1) "Feu això, que és el meu memorial", Robert Coffy. Publicacions de l'Abadia de Montserrat 1982.

música

V Cicle de Música al carrer Montcada

Enguany s'acompleixen els cinc anys, d'ençà que es posà en marxa, el 1978, el projecte de portar la música al carrer Montcada i al barri de la Ribera, de Barcelona.

Concert
dels "Amics
dels clàssics"

El diumenge 23 a les 11.15 se celebrarà el concert mensual de l'Orquestra Amics dels Clàssics, aquesta vegada amb la col·laboració de la Coral de Santa Llúcia i la pianista Glòria Salat Castells. S'interpretaran peces de Beethoven, Bach, Pau Casals, E. Toldrà, A. Rodamilsans, F. Monpou, Pérez Moya i García Gago. Com sempre, a l'Auditori de la Biblioteca de Catalunya, carrer del Carme, 47, i dirigit pel mestre Joan Palet.

Un cop iniciats els concerts el 27 del propassat mes d'abril, n'haurà tres més durant el mes de maig: el dia 6 al Museu Picasso, amb un recital de la mezzosoprano Montserrat Comadira, acompanyada al piano per Assumpta Coma, interpretant obres de Schubert, Brahms, Wagner, etc. El dia 25, al Museu de la Indumentària, Pablo Cano, clavicembalista, inter-

pretarà obres de S. Albero, A. Soler, etc. Per acabar, el dia 26 a la Llotja, Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi, el pianista Josep M. Colom interpretarà obres de Stravinsky, Falla, Milhaud, Poulenc, Satie. Tots ells relacionats amb Picasso.

Tots els concerts comencen a les 9,30 de la nit.

folklore

"Ball del Sant Crist", de Salomó

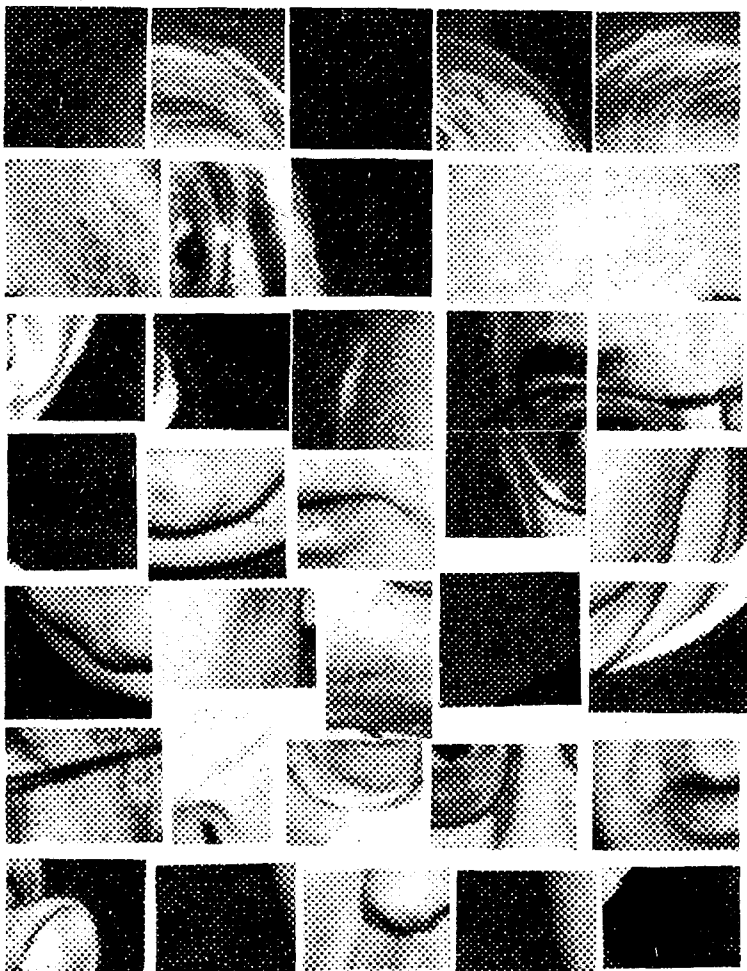
Com cada any al mes de maig tindran lloc les tradicionals representacions del "Ball del Sant Crist" a Salomó (Tarragonès) a l'interior del temple parroquial. Són sempre a les dotze del migdia i dura un parell d'hores. A més del passat dia 2, també es representà el 9 i el 16 de maig.

Aquest acte sacramental popular té un extraordinari interès des de diversos punts de vista i té ja un prestigi arreu dels Països Catalans. En el moment de recuperació de moltes tradicions culturals catalanes i de retorn al origen del nostre teatre no es pot menystenir el Ball del Sant Crist de Salomó.

trencaclosques

És un personatge important. Però, qui és?

Si aconseguíu reconstruir la fotografia, envieu-nos-la.
Entre totes les respostes encertades sortejarem un premi.
El sorteig es farà cada quinze dies per donar temps a l'enviament de les respostes.

Solució al trencaclosques del n.º 137: Santiago Rusiñol.

Respostes encertades rebudes:

Isabel Roqueta, Barcelona; Carme Benedé, Barcelona; Mercè Onsé, St. Boi de Llobregat; José M.º Casals, Barcelona; Josep i Dionís Gabarró, Tarragona; Germanes Caputxines, Sabadell; Montserrat Lorés, Barcelona; Patricio Muñoz, Barcelona; Rosa Queralt, Barcelona; Família Colominas Isern, Sta. Perpètua de Mogoda; Estrada de Moragas, Premià de Mar; M.º Queralt Escobet, Berga; M.º Antònia Mitjavila, Olot; Maria Serra, Navarres.

Realitzat el sorteig ha resultat premiada la resposta de: José M.º Casals Estades, c/. Barón de la Barre, 16, "Villa Pepita", Barcelona-23.

per Enric Graupera

Amb motiu del Centenari de la mort de Sant Albert Magne, el Vaticà posà en circulació una sèrie de dos valors, de format vertical i de varis colors, de A. Cavaneri; el primer d'ells de 300 liras i l'altre de 400.

St. Albert va néixer a Lavingen (Suàbia), segons uns el 1193, i segons altres el 1206-07. Filòsof i teòleg alemany és anomenat "Doctor Universalis". Ingressà a l'Orde dominicà l'any 1223.

Estudià a París i a Pàdua on es familiaritzà amb els escrits d'Aristòtil. Ensenyà successivament a Colònia, Hildesheim, Friburg, Ratisbona i altra vegada a Colònia. Fou mestre de St. Tomàs d'Aquino; provincial de la seva Orde i bisbe de Ratisbona. Morí a Colònia l'any 1280. Fou beatificat per Urbà VIII l'any 1652. Pius XI el va canonitzar i el declarà "Doctor" de l'Església l'any 1931.

escacs

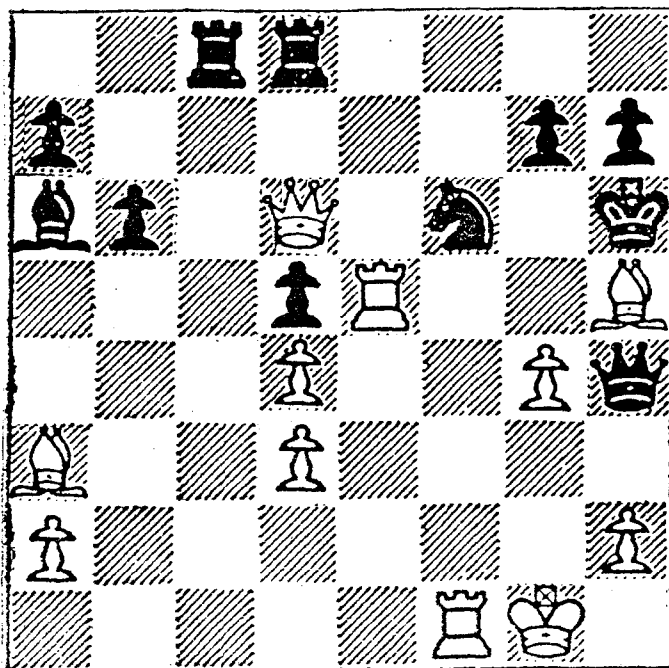

Diagrama 15.

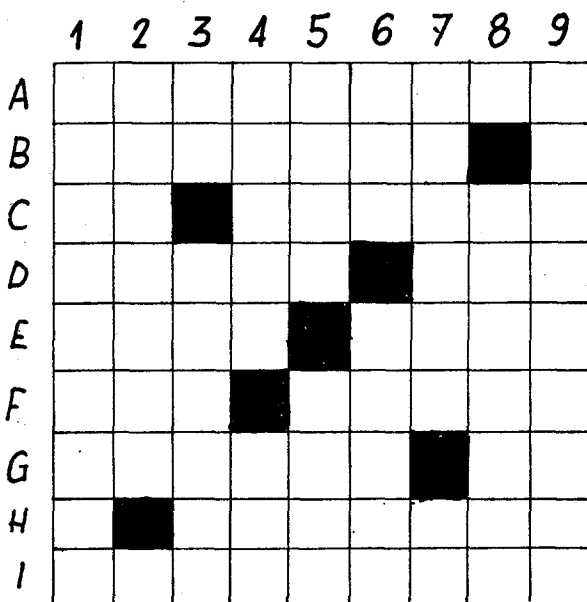
Blanques juguen i guanyen.

Aquesta vegada l'atac, que és molt bonic, és ja un xic complicat com per seguir-lo de memòria.

Solució al diagrama 14.

1 Af4xh6+ Rg6xh6, 2 Dd5-d2+ Rh6-g6, 3 Dd2-d3+ Rg6-g5, 4 h3-h4+ mat. en poques.

encreuats

HORIZONTALS.-

A.- Desordre, desconcert. B.- (Al revés) Feta de pedra. C.- (Al revés) Cinc anys. 101. D.- (Al revés) Preparant per la guerra. Un arbre. E.- (Al revés i en castellà) Cert licor. (Al revés) Onada. F.- (Al revés i en francès) Cistell. (Al revés) Conjunció copulativa. G.- Vocal. 410. (Al revés) Tornaveu. H.- (Al revés) Terminació de l'infinitiu. Exagerar. I.- Inscripció sobre una tomba. J. Posar una persona després d'una altra.

VERTICALS.-

1.- S'en diu de les persones que obren rectament. 2.- Vocal. Consonants. Vocal. (Al revés) Un narcòtic. 3.- Propi del dimoni. Pronom neutre anglès. 4.- Mineral compost de silici, d'alumini i de calci, descobert a l'illa de Sicília. 5.- (Al revés) Persona amb gran panxa. 6.- Ciutat petita. (Al revés i en anglès) Fora, lluny. 7.- Interjecció. A vegades són sants, a vegades són pintures. 8.- Espartana. 9.- Lloc plantat amb arbres fruiters de certa classe.

HO. 7.- Ep. A. Olls. 8.- Lactòica. A. 9.- Llimonera. HO. 7.- Ep. A. Olls. 8.- Lactòica. A. 9.- Llimonera. HO. 7.- Ep. A. Olls. 8.- Lactòica. A. 9.- Llimonera.

SOLUCIÓ

**CATALUNYA
CRISTIANA
arriba
a tots
els pobles
de
Catalunya**

**NOIES I NOIES!
GRANS I PETITS!**

Quedeu tots invitats a la GRAN FIRA organitzada pels R/G de l'A.E. Pompeia que se celebrarà el dia 30 de maig de 10 a 20 h. a la plaça Rius i Taulet. (Gràcia).

US HI ESPEREM!

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació i relançament del diari

Rbla. Catalunya, 15 - Te. 318 54 24
**EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA
CATALANA**

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i Cognoms
Carrer N.º ... Pis ...
Tel. Població
Els prego que em subscriuin al diari AVUI a partir del dia 1.er del mes vinent.

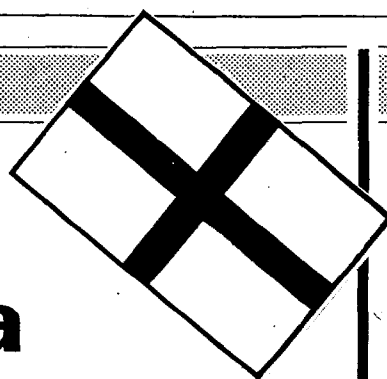
	Trimestral	Semestral	Anual
Barcelona-ciutat	2.610.-	5.220.-	10.440.-
Catalunya-Estat espanyol			
Correu normal	2.455.-	4.910.-	9.820.-
Correu aeri	2.610.-	5.220.-	10.440.-

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETÍ a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3.er 2.ª
Barcelona-7

mundial 82

Anglaterra

Anglaterra ve al Mundial 82 formant part del grup IV, enfrontant-se el 16 de juny a França, a l'estadi de San Mamés de Bilbao. Repeteix a la mateixa ciutat el dia 20 contra Txecoslovàquia, jugant finalment en el mateix escenari amb Kuwait el dia 25.

La selecció anglesa vé al Mundial 82 després de salvar-se pels pèls d'una prematura eliminació en la fase classificatòria, que hauria significat la tercera absència consecutiva de la fase final. Després de caure davant Polònia el 1974, i davant d'Itàlia el 1978, semblava probable que la competició continués sense Anglaterra una vegada més, després de la sorprenent derrota davant Noruega a Oslo el passat mes de setembre.

Pocs afeccionats anglesos dubtaven que el seu equip es classifiqués fàcilment en les rondes eliminatòries, encara que, després de

vèncer per 4-0 a Noruega amb dos gols de Terry McDermott, es veiés sorprès a Romania, on perdé per 2-1. A continuació, després de vèncer a Londres a Suïssa per 2-1, calgué viatjar a Basilea pel partit de tornada amb els helvètics, amb els quals va perdre pel mateix tanteig. Anglaterra va recuperar-se gràcies a una victòria sobre els hongaresos per 3-1 a Budapest. Tanmateix les complicacions del quart grup europeu de classificació feren que Anglaterra sofrís, a més, la humiliació d'Oslo abans que els altres resultats aclarissin el camí vers Espanya dels alumnes de Ron Greenwood.

Amb Greenwood, Anglaterra ja assolí la fase final del Campionat d'Europa per Nacions el 1980. Fou aquell equip gairebé al complet el que va lluitar per les places classificatòries per Espanya.

Clasificació-Benjamins Grup "A"
Vallès Occidental

Equip	Punts
MERCANTIL	39
SABADELL	36
TAFAC	29
MARAGALL	27
TIBIDABO	26
BARBERÀ	17
BADIA	16
TEIDE	15
LLANO	15
SANT CUGAT	13
CAMPOAMOR	9
JABAC	9

MÀXIM GOLEJADOR: MERCANTIL
MÍNIM GOLEJAT: MERCANTIL

CLASIFICACIÓ-BENJAMINS
GRUP "B"
VALLÈS OCCIDENTAL

Equip	Punts
SANT JULIÀ	40
E. PIAS	36
MERCANTIL	30
SABADELL	27
CAN ORIACH	15
JABAC	15
TAFAC	15
CASTELLAR	14
MARAGALL	13
BADIA	12
BARBERÀ	11
SANT CUGAT	6

MÀXIM GOLEJADOR: SANT JULIÀ
MÍNIM GOLEJAT: SANT JULIÀ

CADECA 82
FUTBOL

Pla estadístic n.º 14

Aficionats 260 Jugadors 13 Clubs.
Jugendils 240 Jugadors 12 Clubs.
Infantils 240 Jugadors 12 Clubs.
Alevins 300 Jugadors 15 Clubs.
Benjamins 1.240 Jugadors 62 Clubs.
Total Jugadors 2.280.
Total Clubs 114.

Correspon a Secretaria de Competicions.
D'altres esports en un altre pla estadístic.

**Catalunya Cristiana arriba
a tots els pobles de Catalunya**

entrevista

Campions!

El F.C. Barcelona, va proclamar-se el dimecres dia 12 de maig, brillant vencedor de la Recopa d'Europa del 82. Després del poc afortunat final de lliga, sabé imposar-se al magnífic equip belga Standart de Lieja, el que fa més meritòria la victòria.

Bon plantejament

Després d'un començament desafortunat en encaixar un gol de pissarra aconseguit pels belgues, l'equip tingué valentia per a no enfonsar-se i a base de coratge i un encertat plantejament arribar al final del primer temps amb empat a un gol en marcar Simonsen al minut 45 en treure una falta en servei d'Esteban. L'equip blau-grana s'anà imposant ja durant el primer temps i mentre passaven els minuts superaven la famosa tàctica del fora de joc que amb tant d'encert practiquen els belgues. Molt tingué que veure el brillant partit de Carrasco, jugador menystingut fa uns mesos i que poc a poc ens va demostrant l'encert del senyor Latekk en no voler traspasar-lo. Sabé rodar pilotes, canviar de ritme trencant així tot l'esquema defensiu belga.

Molt bé, Migueli

Després d'una temporada en blanc, el valent central tantes vegades elogiat per la seva entrega, demostrà que encara es pot comptar amb ell. Fou un altre encert de l'entrenador blau-grana en la nit de l'any.

Quini, altra vegada

Dir que qualsevol equip que jugui amb en Quini surt amb un gol d'avantatge, és quasi obligat, i com que a més juga amb el Barça, en empatar el partit no era fora sentit, dir que el triomf es decantaria vers l'equip blau-grana. Fou així, però és que a més, el senyor Quini, davant del qual ens treiem el barret, ens va delectar amb uns cinc minuts finals tan bons com per sucari-hi pa, que ens portaren a pensar en anys enrra i recordarem Lazli Kubala, també mestre en aquestes matèries, i Quini va demostrar que el talonari del senyor Núñez serveix per alguna cosa. Que continuï la ratxa.

Felicitem molt cordialment el senyor Núñez, els seus companys de junta i naturalment la magnífica afició, que oblidant-se dels proppassats maldecaps estigué com mai amb el seu equip. / C. Boix

DIUMENGE 23

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.00 PARLEM
10.30 SANTA MISSA
11.20 GENT JOVE
12.10 MIRAR UN CUADRE
12.30 TEMPS I MARCA
15.00 NOTICIAS
15.25 AUTOMOBILISME
15.40 SESSIÓ DE TARDA: "Whisky a gogó". (1948)
17.10 AUTOMOBILISME
17.35 LA TERRA DELS NANS
18.05 VIDA A LA TERRA
19.00 GOL... I AL MUNDIAL 82
19.55 AVANÇAMENT ESPORTIU
20.05 TRAÇOS: "Yves Montand".
21.00 NOTICIAS
21.15 PROXIMAMENT
21.30 D'ARA ENDEVANT
22.00 EL SEU TORN
23.00 ESPORTIU
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 MIRAMAR
14.10 TAL COM SON: Jordi Pujol.
15.00 BARCELONA TVE
15.05 NYIGO-NYIGO

CIRCUIT ESTATAL

15.30 TOTES LES CRIATURES
GRANDS I PETITES
16.20 AVENTURES DE SUPER RATON
16.45 LOU GRAND
17.45 MUSICAL EXPRESS
18.45 LA PORTA DEL MISTERI
19.45 FUTBOL
21.00 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
22.00 LLARGMETRATGE: "El cobard de heroico". (1975)
24.00 COMIAT

DILLUNS 24

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALA

13.30 ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 TOT I MÉS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 UNA VIDA AL SEU SERVEI
17.00 HIPICA
18.30 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 BUGS BUNNY
19.30 CULTURAL JUVENIL ESPAÑA 82
20.30 CONSUM (LA BOSSA I LA VIDA)
21.00 TELEDIARI
21.35 TEATRO: "Verde que te quiero verde", de Jaime Villate.
23.35 ULTIMAS NOTICIAS
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALA

18.30 RETRAT DE DONA
19.00 ESPORT CATALA
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 EL VALLE SECRETO
20.30 ALCORES
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 DON BALDOMERO Y SU GENTE
22.05 CON "H" DE HUMOR: "El profesor chiflado". (1963)
RITS
23.45 COMIAT

DIMARTS 25

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALA

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 TERCENCI A LA FRESCA
17.30 RECITAL: Pau Riba.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 UNA VIDA AL SEU SERVEI
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 TOM Y JERRY
19.30 ELS PALLASOS
20.00 UN MÓN PER A ELLS
20.30 VIURE CADA DIA
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILLONES
22.35 DALLAS
23.35 DARRERA EDICIÓ

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALA

18.30 LA CUCAFERA
19.00 OBRIR DEBAT
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DIBUIXOS ANIMATS
20.30 EL CARRO DE LA FARSA
21.00 ANIMALS EN ACCIÓ
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 A DALT I A BAIX
22.30 REDACCIÓ OBERTA
22.35 LA VISPERA DE NUESTRO TIEMPO
23.45 COMIAT

DIMECRES 26

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALA

13.30 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 NO VAL A BADAR
17.30 CONTRAPUNT

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 UNA VIDA AL SEU SERVEI
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 MICKY I DONALD
19.30 LA AVENTURA DE LAS PLANTAS
20.00 ENCUENTROS EN LIBERTAD: "Economía".
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "La vida privada de Enrique VIII". (1933)
23.20 DARRERA EDICIÓ
23.30 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALA

18.30 MUSICA EN VIU
19.00 ART FLASH
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DIBUIXOS ANIMATS
20.15 ROBINSON
20.45 ESTUDI OBERT
22.00 REDACCIÓ OBERTA
22.06 ESTUDI OBERT
23.30 AIXÒ S'ENFONSA
23.45 COMIAT

DIJOUS 27

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALA

13.30 ARA: LLEIDA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 OPINIÓ
17.30 VOSTRE PREGUNTA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 UNA VIDA AL SEU SERVEI
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 DABADABADA
20.00 PROGRAMA ESPECIAL FUERZAS ARMADAS: "El ejército, ayer y hoy".
21.00 TELEDIARI
21.35 DE CUATRO A UN
22.35 ELS GOIGS I LES SOMBRES
23.35 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALA

18.30 XOCOLATA DESFETA
19.00 JUSTA LA FUSTA
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DINS DEL LABERINT
20.30 ZARABANDA
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.40 CINE CLUB: "Pim, pam, pum, ¡fuego!" (1975)
23.45 COMIAT

DIVENDRES 28

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALA

13.30 VEUS I FORMES
14.00 PARLAMENT
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 ESPAI XX
16.15 ALTRES COSES
17.40 UN MÓN FELIÇ?
18.10 NOSALTRES
19.00 VEUS SENSE VEU
20.00 DE PELICULA
20.30 VAL MES PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 LA MASCARA NEGRA
22.35 ANA BELEN
23.35 SEQUENCIES DEL MÓN
00.25 ULTIMA EDICIÓ

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

18.25 LA ABEJA MAYA
19.15 REDACCIÓ OBERTA
19.30 LA CLAVE
22.00 REDACCIÓ OBERTA
22.05 LA CLAVE
23.45 COMIAT

DISSABTE 29

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALA

09.30 LA CUCAFERA
10.00 XOCOLATA DESFETA

CIRCUIT ESTATAL

11.00 PISTA LLIURE
12.00 HIPICA MILITAR
13.00 LOTERIA
13.30 CONCERT
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 PARLAMENT
15.00 NOTICIAS
15.35 FUTBOL EN ACCIÓ
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "Asalto al Fuerte Clark". (1954)
17.35 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 APLAUSO
19.00 BLA, BLA, BLA
19.30 VERITAT O MENTIDA
20.00 HOMENATGE A LA BANDERA
21.00 NOTICIAS
21.20 INFORME SETMANAL
22.20 DISSABTE CINE: "Pijama para dos". (1961)
00.30 DARRERES NOTICIES
00.40 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALA

14.00 MIRAMAR
14.15 PENSADORS CATALANS
14.55 VISUAL

CIRCUIT ESTATAL

15.30 POPEYE
16.30 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA: "Gimnasia".
18.00 EL IMPACTO DE LO NUEVO
19.00 POLIDEPORTIVO
20.00 ESTRENOS TV: "Robo de diamantes". (1974)
21.30 EL PARAISO DE LOS JEFES DE TRIBU
22.00 CONCERT-2
23.45 COMIAT

XII Hores de futbol

Per novè any consecutiu CA-DECA està preparant la celebració de la jornada festiva denominada "XII HORES DE FUTBOL" que iniciarem l'any 1947 sota els auspicis de la Federació Catalana de Futbol, que ens ha anat donant el seu suport moral, i quan és possible material.

Els camps on l'hem organitzat, esmentats per ordre numèric de realització, han estat els següents: Artiguense, a Badalona, Ibèria, l'Hospitalet, Guineueta, Europa, Sant Andreu, i a les instal·lacions esportives del F.C. Barcelona, essent l'escenari de l'any passat el camp municipal d'Horta.

Hi prenen part cada any 14 clubs, amb la participació de 200 jugadors de diferents categories i als descansos actuen agrupacions folklòriques que se sumen a l'acte.

Es un acte ja inclòs a la temporada anual esportiva i que en els seus diferents marcs ha donat constància de la línia de continuïtat que ofereix CA-

Aquest és l'equip del Club MERCANTIL de Sabadell, en posició destacada en els nostres Campionats.

DECA i una autèntica demostració de futbol base, amb una idea persistent d'anar oferint el festival a les diferents demarcacions municipals de la ciutat de Barcelona.

La CAIXA DE BARCELONA amb la seva col·laboració des del primer any ha permès que les XII Hores sempre siguin d'entrada gratuïta, el que facilita una massiva concurrència.

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

**Catalunya
Cristiana**

Nom i cognoms

Adreça

Població

D.P.

☐ Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc / Caixa

Agència

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:

CATALUNYA CRISTIANA, c/. de València n.º 244.
Barcelona-7

MOLTES GRÀCIES A TOTS
els qui ja heu respost a la nostra

CRIDA

CONSOLIDEM
"CATALUNYA CRISTIANA"!!

SI TOTS I CADA UN dels nostres
subscriptors, lectors i amics aporteu
la vostra col.laboració assolirem
el "nostre" objectiu:

CONSOLIDAR
"CATALUNYA CRISTIANA"!!!

APORTACIÓ ECONÒMICA

El sotasignat domiciliat a
C/. d.p. tel.
col.labora a la Campanya de Consolidació de "CATALUNYA CRISTIANA"

☐ subscriuint Accions de 1.000 ptes., emeses per EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.

☐ enviant un donatiu a fons perdut per recolzar "CATALUNYA CRISTIANA".

● Incloc un taló nominatiu bancari per ptes., a càrrec del Banc/Caixa
Suc. de

● Envio gir postal n.º per ptes.

..... de de 1982
Signatura:

"Cal fer els esforços possibles a fi que, a nivell de premsa setmanal, les necessitats religioso-culturals de les comunitats cristianes, de les famílies i de les persones siguin ben ateses. D'un temps ençà comptem amb el setmanari "CATALUNYA CRISTIANA" que és una publicació pariona a les que, amb l'objectiu susdit, hom pot fullejar en altres països. És un bon instrument per a l'opinió pública creient de casa nostra, respectuosa envers els pluralismes legítims, però independent de sectors partidistes, i fidel al Magisteri de l'Església. Cal ajudar-la perquè no li manqui bon tiratge i solidesa econòmica, i arribi entrar a totes les llars cristianes de Catalunya"

† Ramon Masnou
Bisbe de Vic

ENTRE TOTS:
CONSOLIDEM "CATALUNYA CRISTIANA"!!!

Fa TRES ANYS que caminem plegats